

1992. évi XXXVIII. törvény

az államháztartásról

Az Országgyűlés annak érdekében, hogy az államháztartási rendszer újraszabályozásával elősegítse az államháztartás kívánatos pénzügyi egyensúlyát; figyelemmel a jogállamiság működésében az állami feladatvállalást meghatározó közmegegyezésen nyugvó új törvényekre; a közpénzekkel való hatékony és ellenőrizhető gazdálkodás garanciáinak megteremtésére; érvényesítve a teljesség, a részletesség, a valódiság, az egységesség, az áttekinthetőség és a nyilvánosság alapelvét; az államháztartásról az alábbi törvényt alkotja:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

Alapvető rendelkezések

1. § (1) Az államháztartás a központi kormányzat, az elkülönített állami pénzalapok, a helyi önkormányzatok és a társadalombiztosítás állami feladatot ellátó és finanszírozó gazdálkodásának rendszere.

(2) E törvény határozza meg az államháztartás működésének és ellenőrzésének legfontosabb szabályait.

2. § Az államháztartást a központi kormányzat, az elkülönített állami pénzalapok, a helyi önkormányzatok, valamint a társadalombiztosítás költségvetései (a továbbiakban: alrendszerek) alkotják.

2/A. § Az állami költségvetést (a továbbiakban: költségvetés) a központi kormányzat költségvetése (a továbbiakban: központi költségvetés), a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak és az elkülönített állami pénzalapoknak költségvetései alkotják.

3. § A központi költségvetés alkotja az államháztartás központi szintjét.

4. § Az elkülönített állami pénzalap (a továbbiakban: alap) az állam egyes feladatait részben államháztartáson kívüli forrásokból finanszírozó olyan alap, amely működésének jellege az államháztartáson belül elkülönített finanszírozást tesz szükségessé.

5. § A helyi önkormányzat költségvetése és a helyi kisebbségi önkormányzatok költségvetése az államháztartás helyi szintje.

6. § Az államháztartás részét képező társadalombiztosítás a társadalom közös - biztosítási és szolidaritási elvek alapján működő - kockázatvállaláson alapuló kötelező biztosítási rendszere. Az államháztartás társadalombiztosítási alrendszerét a Nyugdíjbiztosítási Alap és az Egészségbiztosítási Alap költségvetései alkotják (a továbbiakban: a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak költségvetése).

7. § (1) Az államháztartás egyes alrendszereiben a gazdálkodást éves költségvetés alapján kell folytatni.

(2) Az alrendszerek költségvetése olyan pénzügyi terv, illetve pénzügyi alap, amely az érvényességi időtartam alatt a feladat ellátásához teljesíthető jóváhagyott kiadásokat és a teljesítendő várható bevételeket (költségvetési kiadásokat és költségvetési bevételeket) előirányzatként, illetve előirányzat-teljesítésként tartalmazza. Az alrendszerek tulajdonát képező, illetve rendelkezésére álló pénzeszközök év végi záróállománya - kincstári körbe tartozók esetén az előirányzat-maradvány, ideértve a teljesítésarányos finanszírozás miatt meg nem nyitott előirányzat-felhasználási keretet is -, illetve annak forrásként történő számbavétele a következő év költségvetésében eredeti előirányzatként, a folyó évi költségvetési bevételek között a helyi önkormányzati alrendszer kivételével nem tervezhető, a folyó évi költségvetési kiadások forrásául azonban - jogszabályban meghatározott módon - megjelölhető és elszámolható. A pénzeszközök - kincstári körbe tartozók esetén az előirányzat-maradvány - év végi záróállománya felhasználására, az áthúzódó kiadások teljesítésére vonatkozó részletes szabályokat az alapok esetében törvény, a helyi önkormányzatok esetében törvény, kormányrendelet és önkormányzati rendelet, egyébként törvény és kormányrendelet állapítja meg.

(3) A költségvetési év megegyezik a naptári évvel.

8. § (1) A költségvetési év költségvetési bevételeinek és költségvetési kiadásainak különbsége a tervezett, illetve tényleges költségvetési többlet vagy hiány.

(2) A költségvetési kiadások között kell elszámolni a nyújtott hiteleket - a 18/B. § (1) bekezdés *d)* és *zs)* pontjában meghatározott megelőlegezési és likviditási hitelek kivételével -, illetve bevételként azok visszatérülését.

(3) A költségvetési egyenleget érintő tételként kell elszámolni a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi LVIII. törvény 65. §-a alapján a Magyar Nemzeti Bank és a központi költségvetés közötti elszámolásokból a Magyar Nemzeti Bank nem árfolyamváltozásból származó eredményének (ideértve az eredménytartalékot is) tulajdonítható részt előjelre való tekintet nélkül.

(4) Az államháztartás alrendszerei költségvetési egyenlegének (többletének vagy hiányának) összefüggését és kapcsolatát ki kell mutatni az Európai Unió Túlzott Hiány Eljárása keretében előírt és jelentendő mutatóval: a kormányzati szektor hiányával (maastrichti deficitmutató).

(5) A költségvetési kiadások között kell elszámolni az Európai Unió közös költségvetéséhez való, a közösségi jogszabályok alapján meghatározott hozzájárulásokat, és bevételként a vámok, valamint a cukor- és izoglükózilleték beszedési költségének közösségi jogszabály szerinti megtérítését, valamint az Európai Unióhoz történő csatlakozásról szóló nemzetközi szerződésből eredő összegű pénzforgalmi visszatérítést.

8/A. § (1) A költségvetés megállapításakor, illetve a költségvetés végrehajtásáról szóló beszámoláskor (a továbbiakban: zárszámadáskor) rendelkezni kell a költségvetési többlet felhasználásáról, zárszámadáskor jóvá kell hagyni a költségvetési hiány finanszírozásának módját.

(2) A költségvetési többlet évközi hasznosítása, illetve a költségvetési hiány fedezése - e törvény előírásai között - finanszírozási célú pénzügyi műveletek útján, az aktív és passzív pénzügyi műveletek egyenlegének figyelembevételével történik.

(3) A finanszírozási célú pénzügyi műveletek a következők:

a) értékpapírok kibocsátása, értékesítése és visszavásárlása;

b) hitelek felvétele és törlesztése;

c) szabad pénzeszközök - törvényben szabályozott - betétként való elhelyezése és visszavonása;

d) a 113/A. § (2) bekezdésének e) pontja alapján az Államadósság Kezelő Központ Részvénytársaság (a továbbiakban: ÁKK Rt.) által állampapírokkal végzett repougyletek;

e) a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi LVIII. törvény 65. §-a alapján a Magyar Nemzeti Bank és a központi költségvetés közötti elszámolásokból a Magyar Nemzeti Bank deviza-árfolyamváltozásból származó eredményének (ideértve az eredménytartalékok is) és az értékpapírok értékesítéséből származó realizált eredményének tulajdonítható rész, előjelre való tekintet nélkül;

f) a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi LVIII. törvény 17. § (4)-(5) bekezdései alapján a Magyar Nemzeti Bank kiegyenlítési tartalékaira nyújtott térítés és az azokról kapott visszatérítés;

g) a 18/B. § (1) bekezdés d) és zs) pontjaiban meghatározott megelőlegezési és likviditási hitelek;

h) a Magyar Fejlesztési Bankról szóló 2001. évi XX. törvény 5. §-ának (2) bekezdése alapján vállalt árfolyam-garanciából eredő, a Magyar Fejlesztési Bank Rt. és a központi költségvetés közötti elszámolások előjelre való tekintet nélkül.

(4) A finanszírozási célú pénzügyi műveletek költségvetési előirányzatként, illetve annak teljesítéseként el nem számolható és meg nem jeleníthető finanszírozási bevételek és finanszírozási kiadások teljesítésével járnak együtt, a pénzeszközök változását eredményezik.

(5) A devizában képződött, illetve törlesztett adósságnak a felvételkor, illetve törlesztéskor érvényesített devizaárfolyammal - az árfolyamfedezeti műveletek figyelembevétele mellett - meghatározott forintértékét kell finanszírozási bevételként, illetve finanszírozási kiadasként elszámolni.

(6) Az aktív és passzív pénzügyi műveletek a következők: a letéti, a függő, az átfutó, a kiegyenlítő és a helyesbítő kiadások és bevételek.

(7) A költségvetésben nem lehet a (3)-(6) bekezdésben foglaltak szerinti pénzügyi műveleteket a költségvetési hiányt, illetve költségvetési többletet módosító költségvetési bevételként, illetve költségvetési kiadasként elszámolni.

8/B. §

9. § (1) Az államháztartás körébe tartozó állami feladatot az állam részben vagy egészben a költségvetési szerveken keresztül látja el, vagy ellátásának a pénzügyi fedezetét részben vagy egészben, közvetlenül vagy közvetve biztosítja.

(2) Az állami feladatok tartalmát és követelményeit külön törvények írják elő.

(3) Az államháztartás egyes alrendszerei az állami feladatok ellátásához a költségvetésükben meghatározott módon és mértékben járulnak hozzá.

10. § (1) A Magyar Köztársaság területén működő, illetve jövedelemmel, bevétellel, vagyonnal rendelkező jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, továbbá a jövedelemmel, bevétellel vagy vagyonnal rendelkező belföldi vagy külföldi természetes személy kötelezhető arra, hogy befizetéseivel hozzájáruljon az államháztartás alrendszerének költségvetéseiből ellátandó feladatokhoz.

(2) A fizetési kötelezettség elsősorban adó, illeték, járulék, hozzájárulás, bírság vagy díj formájában írható elő.

(3) Fizetési kötelezettséget előírni, a fizetésre kötelezettek körét, a fizetési kötelezettség mértékét, a kedvezmények, mentességek körét és mértékét, továbbá előlegfizetési kötelezettséget megállapítani - a díj és a bírság kivételével - csak törvényben, illetve törvény felhatalmazása alapján önkormányzati rendeletben lehet.

(4) Fizetési kötelezettségekre, fizetésre kötelezettek körére, a fizetési kötelezettség mértékére vonatkozó törvények kihirdetése és hatálybalépése között legalább negyvenöt napnak kell eltelnie, kivéve, ha a törvény a fizetési kötelezettséget mérsékli és a fizetési kötelezettségek, valamint a fizetésre kötelezettek körét nem bővíti.

(5) A fizetési kötelezettség részletes szabályait - ha törvény másként nem rendelkezik - a Kormány állapítja meg.

(6) A díjat - ha törvény másként nem rendelkezik - a Kormány, illetve felhatalmazás alapján a miniszter rendelettel állapítja meg.

(7)

(8) A bírságfizetési kötelezettséget, a fizetésre kötelezettek körét, valamint a mentességeket törvény, a bírság mértékét törvény vagy annak felhatalmazása alapján a Kormány rendeletben állapítja meg.

(9)

10/A. § (1) E törvény hatálya alá tartozó bevételek és kiadások - az e törvényben szabályozott kivételekkel - kizárólag forintban teljesíthetők.

(2) A 113/A. § (2) bekezdés c) pontjában meghatározott feladatokkal kapcsolatos ügyletek kiadásai teljesíthetők devizában is.

11. § (1) A fizetési kötelezettséget előíró jogszabály rendelkezik arról, hogy a bevétel az államháztartás mely alrendszere, szervezete javára számolható el, illetve mely alrendszert, továbbá törvény erre vonatkozó rendelkezése alapján mely államháztartáson kívüli szervezetet illeti meg.

(2) A helyi önkormányzat a helyi önkormányzatokról szóló törvényben meghatározott bevételei esetén a törvényben megállapított keretek között a 10. § (3) bekezdésben említett feltételeket saját hatáskörben szabályozhatja.

11/A. § (1) Az egymillió forintot meghaladó egyedi állami vagy önkormányzati támogatásokról történő döntéshozatalban részt vevő, valamint a támogatások felhasználásával való elszámoltatást végző személyek, így

a) az elkülönített állami pénzalapok, fejezeti kezelésű előirányzatok, illetve önkormányzati pénzügyi támogatási pénzkeretek támogatási döntés vonatkozásában javaslattevőkre, valamint a döntéshozatalra jogosultsággal rendelkező, jogszabályban meghatározott személyek, illetőleg bizottságok tagjai (ideértve a területfejlesztési tanácsok tagjait is),

b) az Országgyűlés és a Kormány által alapított közalapítványoknál a támogatási pénzeszköz juttatásáról dönteni jogosult tisztviselők,

c) az állami, önkormányzati támogatások felhasználásának ellenőrzésével megbízott szervezeteknek - az adott támogatás tekintetében önálló döntéshozatalra jogosult - ügyintézői

a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 22/A. § (8) bekezdés g) pontjában említett köztisztviselőkre vonatkozó szabályok szerint kétévente vagyonnyilatkozatot tesznek. A vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettség a Ktv. 22/A. § (1) bekezdésében meghatározott hozzátartozó vonatkozásában is fennáll.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettséget akkor is teljesíteni kell, ha az ott említett megbízatás időtartama kevesebb, mint két év. A nyilatkozatot a kinevezést, választást, megbízást követő harminc napon belül kell megtenni, az ezt megelőző év december 31-i állapotra vonatkozóan.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott személyek vagyonnyilatkozatukat, továbbá a vagyonuk időközi gyarapodásáról készített nyilatkozatukat az elkülönített állami pénzalap, illetve az állami támogatási előirányzat kezelőjéhez - önkormányzat esetében a jegyzőhöz, közalapítvány esetében az alapítói jogokat gyakorló szervhez, területfejlesztési tanács esetén annak hivatali szervezetéhez -, illetve amennyiben e szerv nem azonos az állami pénzalap, illetve az állami támogatási előirányzat felhasználásának szakmai lebonyolításáért felelős szervvel, akkor ez utóbbihoz nyújtják be, és csatolják a Ktv. 22/A. § (7) bekezdés szerinti felhatalmazást arról, hogy a BM Közigazgatás-szervezési és Közfürdőügyi Hivatal (a továbbiakban: KKH) a vagyonnyilatkozatban foglaltak valódiságának ellenőrzése céljából személyes és vagyoni adataikat kezelje. A felhatalmazást teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni. A KKH nem jogosult a nyilatkozatok nyilvánosságra hozatalára.

(4) Ha a vagyonnyilatkozat-tételre kötelezett személy a (2) bekezdés szerinti nyilatkozattételi határidőt elmulasztja, a (3) bekezdésben meghatározott szervezet harminc napos határidő tűzésével felszólítja a kötelezettség teljesítésére azzal a figyelmeztetéssel, hogy a vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettség teljesítéséig az (1) bekezdésben foglalt jogkört nem gyakorolhatja. A határidő elmulasztása esetén intézkedni kell az (1) bekezdésben meghatározott megbízatás, illetve jogkör visszavonásáról.

(5) A vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettség nem terjed ki azokra a személyekre, akik külön törvény alapján a megelőző évben már vagyonnyilatkozatot tettek, vagy a tárgyévben tenni kötelesek. A vagyonnyilatkozat megtételéről, illetve az erre vonatkozó kötelezettségről az érintett személynek nyilatkozatot kell benyújtania a (3) bekezdésben meghatározott szervezet részére. A nyilatkozathoz csatolni kell a vagyonnyilatkozatnak - a törvényben meghatározott szerv általi - átvételét igazoló okiratot, illetve - a tárgyévben esedékes másik vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettség esetén pedig - az igazolást utólag kell bemutatni.

(6) A Ktv. 22/A. § (11)-(12) bekezdése szerinti ellenőrzési eljárást, illetve külön vagyonnyilatkozat tételét a (3) bekezdésben meghatározott szervek kezdeményezhetik. A Ktv. 22/A. §-a szerint a munkáltatói jogkör gyakorlójának feladatait a (3) bekezdésében meghatározott szerv vezetője - önkormányzat esetében a jegyző - látja el.

(7) Az ellenőrzési eljárás során a külön törvények alapján tett vagyonnyilatkozatokba is be lehet tekinteni.

11/B. § (1) Ha az ügyfél az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) szerinti államigazgatási eljárási illetéket az Itv. 73. § (1)-(3) és (6) bekezdésében meghatározott időpontig maradéktalanul megfizette (leróta) és az eljáró hatóság a reá irányadó eljárási szabályokban meghatározott ügyintézési határidőt nem az ügyfélnek felróható okból nem tartotta be, akkor az eljáró hatóság a (2) bekezdésben meghatározott mértékű összeg megtérítésére köteles, feltéve, hogy az illeték visszatérítésének egyébként nincs helye.

(2) A megtérítendő összeg az eljárási illeték 50%-ával megegyező összeg, ha pedig az ügyintézés időtartama meghaladja az ügyintézésre jogszabályban előírt ügyintézési határidő kétszeresét, akkor az eljárási illetékkal megegyező összeg.

(3) Ha az eljáró hatóság az ügyintézési határidőt az ügyfélnek felróható okból nem tartja be, akkor erről határozatot hoz. A megtérítendő összeget egyébként az eljáró szerv saját költségvetése terhére eljárása befejezésétől számított 8 napon belül fizeti meg az ügyfél számára. Amennyiben az eljáró hatóság késedelme más hatóság miatt következett be, akkor e hatóság felszólításra köteles az ügyfélnek megtérített összeget az eljáró hatóságnak megfizetni.

Az államháztartás gazdálkodásának alapelvei

12. § (1) Az államháztartás alrendszerében minden pénzmozgásról el kell számolni. Az államháztartás alrendszereinek minden költségvetési bevétele és költségvetési kiadása költségvetésük részét képezi.

(2) Az államháztartás alrendszerében a költségvetési gazdálkodás - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a bevételi előirányzatok teljesítésének kötelezettségét és a kiadási előirányzatok felhasználásának jogosultságát foglalja magában. A kiadási előirányzat nem jár felhasználási kötelezettséggel.

(3) A bevételi előirányzatok előirányzat-módosítás nélkül is túlteljesíthetők, ha a bevételekre vonatkozó jogszabályi előírások év közben nem változnak. Ellenkező esetben az előirányzatokat az arra jogosultnak módosítania kell. A bevételek tervezettől való elmaradása esetén e törvényben foglaltak szerint kell eljárni.

(4) Az éves költségvetés jóváhagyásakor meghatározott egyes kiadási előirányzatok előirányzat-módosítás nélkül is túlléphetők. Ezek csak olyan előirányzatok lehetnek, amelyek esetében törvényben, kormányrendeletben megállapított támogatásra, ellátásra vonatkozó jogosultság eredményezhet előirányzatot meghaladó kiadást. A jogosultság jogszabályi feltételeinek megváltoztatása előirányzat-módosítási kötelezettséggel jár.

(5) Az eredeti, illetve módosított (a továbbiakban: jóváhagyott) előirányzatokon felül képződő többletbevételek felhasználásának és az előirányzatok módosításának szabályait törvény, illetve külön törvényi felhatalmazás alapján kormányrendelet tartalmazza.

(6) A bevételi előirányzatok elmaradása esetén, illetve más kiadási előirányzatok növelésének forrásaként a kiadási előirányzatok jogszabályi előírások alapján csökkenthetők, zárolhatók, illetve törölhetők.

(7) A csökkentés az előirányzat összegének mérséklése az adott költségvetési évre vonatkozóan.

(8) A zárolás az előirányzat egy része vagy egésze adott költségvetési évi felhasználásának időleges, feltételhez kötött korlátozása, felfüggesztése.

(9) A törlés az előirányzat felhasználásáról történő végleges lemondás az adott költségvetési évre vonatkozóan.

12/A. § (1) A költségvetés végrehajtása során az államháztartás alrendszereiben tárgyévi fizetési kötelezettség a jóváhagyott kiadási előirányzatok mértékéig - a saját bevételek teljesülési ütemére figyelemmel - vállalható, és kifizetések - kivéve a jogszabályon, bírósági, illetve államigazgatási jogerős határozaton alapuló kötelezettségeket és járandóságokat, továbbá a 12. § (4) bekezdésében meghatározott kiadásokat - is ezen összeghatárig rendelhetők el (utalványozás).

(2) Az államháztartás alrendszereiben tárgyéven túli fizetési kötelezettség - kivéve a jogszabályon, bírósági, illetve államigazgatási jogerős döntésen alapuló kötelezettségeket és az e törvényben foglalt kezességvállalást - csak olyan mértékben vállalható, amely a kötelezettségvállalás időpontjában ismert feltételek mellett az esedékesség időpontjában, a rendeltetésszerű működés veszélyeztetése nélkül finanszírozható. A Kormány által egyedileg jóváhagyott fejlesztési programok esetén a kötelezettségvállalás a Kormány által meghatározott feltételek szerint - figyelemmel a 22-23. §-okban foglaltakra is - történhet. A költségvetési fedezetet a költségvetés tervezésekor kell biztosítani.

(3) Az (1)-(2) bekezdésben foglaltak alkalmazása a 48. § *b)* és *q)* pontjában foglaltakra figyelemmel történhet. Az (1) bekezdésben foglaltakat figyelmen kívül kell hagyni a függő, átfutó, kiegyenlítő bevételek és kiadások, valamint a helyesbítő tételek esetében.

(4) A központi költségvetés, a központi költségvetési szervek, a helyi önkormányzatok számára külön jogszabályban rögzített esetekben, a költségvetési szervek tevékenységi körén kívül eső, nem az állami, illetve önkormányzati feladatellátást finanszírozó pénzeszközök átmenetileg vagy megbízás alapján bonyolított forgalma letéti kezelésben történik. A letéti számla forgalma nem számolható el költségvetési bevételként, illetve költségvetési kiadásként.

(5) A közbeszerzésekről szóló törvény hatálya alá tartozó - a mindenkori nemzeti értékhatár kétszeresét elérő vagy meghaladó mértékű, az állami költségvetésből több éven át finanszírozandó - közbeszerzések esetén az ellenszolgáltatás teljesítése feltételének tekintendő a költségvetési szerv részére, vagy a meghatározott fejlesztés, beruházás céljára a költségvetési törvényben vagy az Országgyűlés által a költségvetési törvényjavaslat központi költségvetési fejezeteinek bevételi és kiadási főösszegéről, továbbá a költségvetési hiány (többlet) mértékéről történő határozathozatalával megállapított dologi vagy felhalmozási előirányzat. Központi vagy társadalombiztosítási költségvetési szerv, illetve az állam nevében eljáró szerv (személy) ilyen előirányzat hiányában is megkezdheti a közbeszerzési eljárást a Kormány előzetes engedélye alapján, kivéve, ha - a 22. § (2) bekezdése vagy a 23. § (2) bekezdése alapján - az Országgyűlés előzetes felhatalmazását kell kérni.

12/B. § (1) A köz- és magánszféra együttműködésén alapuló, a (2) bekezdésben meghatározott, 1 milliárd forint nominális összértéket meghaladó többéves állami kötelezettségvállalások költségvetési évben elvállalható nominális összértékének összege legfeljebb a központi költségvetés kiadási főösszegének 2%-a lehet. Ezen korlátozás alá tartoznak azon többéves kötelezettségvállalások is, amelyek vállalására az Országgyűlés más törvény keretében ad felhatalmazást, kivéve azokat az egyedi döntés alapján keletkező kötelezettségvállalásokat, amelyeket az Országgyűlés az Áht. 22. §-a alapján hagy jóvá.

(2) Az (1) bekezdés szerinti korlátozás a központi költségvetés, a társadalombiztosítás működési költségvetései és az elkülönített állami pénzalapok kötelezettségvállalásainak alábbi fajtáira terjed ki:

- a) beruházás,
- b) eszköz felújítása, karbantartása,
- c) eszköz üzemeltetése,
- d) szolgáltatásvásárlás,
- e) bérleti ügyletek.

13. § A költségvetési év során az államháztartás alrendszereiben a költségvetési bevételeket és a költségvetési kiadásokat, a finanszírozási célú pénzügyi műveleteket, valamint az aktív és a passzív pénzügyi elszámolásokat pénzforgalmi szemléletben - a pénzforgalom nélküli és a pénzforgalmi tételek megkülönböztetésével, de azok egyenértékű kezelésével - részletesen, teljes összegükben - az adó, illeték és más bevételek esetében a törvény által biztosított kedvezményekkel és visszatérítésekkel együtt - kell számba venni.

13/A. § (1) Az államháztartás alrendszerei részére juttatott, az Európai Unióból származó források (a továbbiakban: EU források), adományok, segélyek elkülönített elszámolás mellett és kizárólag arra a célra használhatók fel, amelyre az adományozó juttatta. A támogatások jogszabálysértő vagy nem rendeltetésszerű felhasználása esetén a felhasználót - a (8) bekezdésben és a külön jogszabályokban meghatározottak szerint - visszafizetési kötelezettség terheli.

(2) Az államháztartás alrendszereiből, továbbá az EU forrásokból finanszírozott vagy támogatott szervezetek, illetve magánszemélyek számára számadási kötelezettséget kell előírni a részükre céljelleggel - nem szociális ellátásként - juttatott összegek rendeltetésszerű felhasználásáról. A finanszírozó köteles ellenőrizni a felhasználást és a számadást. Amennyiben a finanszírozott vagy támogatott szervezet, illetve magánszemély az előírt számadási kötelezettségének határidőben nem tesz eleget, e kötelezettségének teljesítéséig a további finanszírozást, támogatást fel kell függeszteni. A támogatások jogszabálysértő vagy nem rendeltetésszerű felhasználása esetén a felhasználót - külön jogszabályokban meghatározottak szerint - visszafizetési kötelezettség terheli.

(3) Az államháztartás alrendszereiből finanszírozott, illetve támogatott feladatok ellátása során az előirányzatok tervezett céltól eltérő felhasználását az előirányzat-átcsoportosítás e törvényben foglalt szabályai szerint lehet kezdeményezni.

(4) A központi költségvetésből és az elkülönített állami pénzalapokból támogatás akkor adható, ha a támogatás igénylője előzetesen írásban hozzájárul, hogy a 18/C. § (13)-(14) bekezdésében meghatározott adatait a 18/C. § (12) és (14) bekezdésében felsorolt szervek az (5)-(8) bekezdésben, valamint a 18/C. § (12)-(13) bekezdésben foglaltak szerint felhasználják.

(5) A (4) bekezdésben megjelölt alrendszerekből támogatás - a 12. § (4) bekezdésében foglalt támogatás kivételével - nem folyósítható, amíg a támogatás kedvezményezettjének adó-, járulék-, illeték- vagy vámtartozása van. A támogatás iránti kérelem

benyújtója ezért a támogató által meghatározott határidőig nyilatkozik arról, hogy adó-, járulék-, illeték- vagy vámtartozása nincsen, valamint hozzájárul ahhoz, hogy a támogatás folyósítója e nyilatkozat valóságtartalmának igazolását kérje a 18/C. § (13)-(15) bekezdésében meghatározott eljárásban, vagy közvetlenül az állami, önkormányzati adóhatóságtól, az illetékhivaltól és a vámhatóságtól. Az illetékfizetési kötelezettség keletkezése szempontjából e hozzájárulás az eljárás megindítása iránti kérelemnek minősül azzal, hogy az általános tetelű eljárási illetéket azon adóhatóságok számára tekintettel kell leróni, amelyekről hozzájárulás hiányában külön-külön igazolást kellene beszerezni a támogatás folyósítása érdekében. Hozzájárulás hiányában a támogatás vagy az egyes támogatási részletek folyósítását megelőzően a támogatóhoz, az általa meghatározott határidőig be kell nyújtani az állami adóhatóság, vámhatóság, a székhely, illetőleg lakóhely szerinti önkormányzati adóhatóság és illetékhivatal 30 napnál nem régebbi igazolását arról, hogy a támogatás kedvezményezettjének nála nyilvántartott adó-, járulék-, illeték- vagy vámtartozása nincsen.

(6) A (4) bekezdésben megjelölt alrendszerekből megítélt és folyósításra kerülő támogatásból - a 12. § (4) bekezdésében foglalt támogatás kivételével, törvényben, kormányrendeletben meghatározottak szerint - a támogatások kedvezményezettjét terhelő köztartozások összege visszatartásra kerülhet. A visszatartás a kedvezményezett támogatási szerződésben vállalt kötelezettségeit nem érinti.

(7) A (6) bekezdésben foglalt visszatartásról a kedvezményezettet a támogatást nyújtó szerv írásban értesíti. A támogatást nyújtó szerv a visszatartott összegből 8 napon belül utalja át a köztartozás jogosultjának a kedvezményezettrel szemben fennálló követelését. Ha a folyósítandó támogatás összege a kedvezményezettet terhelő köztartozások mindegyikére nem nyújt fedezetet, azt a támogatást nyújtó szerv a köztartozások arányában utalja át a jogosultnak.

(8) Az európai uniós támogatásból megvalósuló program kedvezményezettjével kötött szerződésben biztosítani kell, hogy a (2) bekezdésben írt feltételek teljesítésének elmaradása esetén a kedvezményezett haladéktalanul köteles visszafizetni a nem rendeltetésének és céljának megfelelően felhasznált közpénzeket, európai uniós támogatást, központi költségvetési juttatást és fejezeti kezelésű célleírási juttatást. A rendeltetés- és célllelőn felhasznált összegek adók módjára behajtandók.

(9) Ha a pályázat útján elnyert központi költségvetési támogatást jogosulatlan igénybevétele vagy felhasználás miatt a jogosult közigazgatási hatósági eljárásban követeli vissza és a követelést a kötelezett határidőben nem teljesíti, a követelés köztartozásnak minősül, melyet az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal megkeresésre adók módjára hajt be.

(10) A (4)-(9) bekezdésben foglalt rendelkezés végrehajtásának részletes szabályait a Kormány rendeletben szabályozza.

(11) Ha az Európai Unió Bizottsága az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó Szerződés (a továbbiakban: Római Szerződés) 87. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatás visszafizetetését rendeli el, a visszafizetendő támogatás adók módjára behajtandó követelésnek minősül.

13/B. § (1) Az államháztartás körébe tartozó szervezet köteles a támogatások felhasználását - ha ennek a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) szerinti feltételei fennállnak - a Kbt. alkalmazásához kötni. A támogatásról szóló határozatban vagy szerződésben úgy kell meghatározni a támogatás felhasználásával kapcsolatos határidőket, hogy a megvalósítandó közbeszerzésre irányuló eljárás lefolytatásához a Kbt. alapján szükséges időtartam rendelkezésre álljon.

(2) A támogatás nem köthető olyan feltételhez, hogy az árut szállító, szolgáltatást nyújtó vagy építési beruházást megvalósító szervezetet (személyt) előzetesen válasszák ki. Ez a rendelkezés nem zárja ki, hogy a támogatási kérelem elbírálását megelőzően közbeszerzési eljárás kerüljön megindításra, illetve, hogy az (1) bekezdés szerinti támogató - indokolt esetben - a támogatásért folyamodó szervezetet, személyt a támogatási kérelem elbírálását megelőzően közbeszerzési eljárás megindításra kötelezze.

13/C. § (1) Európai uniós támogatás visszafizetési kötelezettségének megállapítása vagy valamely Európai Unió által társfinanszírozott program, projekt terhére történő közvetlen levonás érvényesítése esetén a szabálytalansáért felelős, illetve annak hiányában a szabálytalanul felhasznált forrást folyósító fejezet költségvetéséből kell a visszafizetést, visszapótlást teljesíteni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti visszafizetést, visszapótlást a szabálytalanul felhasznált európai uniós támogatás céljával megegyező célú előirányzatról kell teljesíteni. Amennyiben ez nem lehetséges, úgy a visszafizetést, visszapótlást a Kormány által meghatározott előirányzatról kell teljesíteni. Ez a rendelkezés kivételt jelent a 24. § (9) bekezdésében foglalt rendelkezés alól.

(3) Amennyiben a szabálytalanságban érintett összeg a későbbiekben behajtásra, megtérítésre kerül, úgy ezen összeget az (1) bekezdés szerinti fejezet (2) bekezdés szerinti előirányzata részére kell visszatéríteni.

14. § (1) Az államháztartás alrendszerei hiányának államadósságot növelő rendezését, továbbá tartozásokat átvállalni, elengedni, visszatérítendő támogatást vissza nem térítendő támogatássá átalakítani, illetve bármely más módon államadósságot növelő újabb kötelezettséget vállalni kizárólag a költségvetésük útján, előirányzattal megtervezve lehet. Az alapok adott évi hiányából a 18/B. § (1) bekezdésének d) pontja szerint nyújtott megelőlegezési, likviditási hitellel finanszírozott rész a központi költségvetés adósságát növeli.

(2) A központi költségvetés adóssága a központi költségvetés hiányának finanszírozási szükséglete, a kincstári egységes számla és annak betétként elhelyezett állománya előző év december 31-éhez képest bekövetkező állományváltozásából adódó, továbbá a 8/A. § (3) bekezdése d)-g) pontjai miatti adósságállomány-változás és a központi költségvetés devizaadóssága árfolyamváltozásából eredő, forintban kifejezett összegének változása miatt változhat.

(3) A költségvetési bevételek és a költségvetési kiadások, valamint az (1) bekezdésben foglalt műveletek egyenlege az adósságváltozást eredményező hiány vagy többlet.

15. § (1) A központi költségvetésből és az elkülönített állami pénzalapokból a 13/A. § (4)-(5) bekezdésében foglalt feltételeken túlmenően akkor nyújtható támogatás, ha a támogatás iránti kérelem benyújtója megfelel a rendezett munkaügyi kapcsolatok e törvényben meghatározott követelményének.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt feltétel teljesülését nem kell vizsgálni

a) a külön jogszabály alapján alanyi jogon járó támogatásokra,

b) azokra a támogatásokra, amelyeket állami, önkormányzati feladat ellátására tekintettel normatív támogatásként fizetnek ki, továbbá

c) abban az esetben, ha a rendezett munkaügyi kapcsolatok követelménye a támogatás iránti kérelem benyújtója vonatkozásában - munkavállaló foglalkoztatásának hiányában - nem értelmezhető.

(3) A (7) bekezdés b)-c), valamint a (9) bekezdés b)-c) pontjában foglalt feltételek teljesülését nem kell vizsgálni, ha a támogatás iránti kérelem benyújtójánál szakszervezet, üzemi tanács, európai üzemi tanács, illetve különleges tárgyaló testület nem működik, feltéve, hogy ezek működésének hiánya nem a támogatás iránti kérelmet benyújtó munkáltatónak a munkavállalók szervezkedési jogának megsértését eredményező, jogerős bírósági vagy hatósági határozattal megállapított jogsértő eljárása idézte elő.

(4) A rendezett munkaügyi kapcsolatoknak a (7) bekezdésben meghatározott általános feltételeinek való megfelelés hiánya esetén támogatás nem nyújtható.

(5) A (4) bekezdésben foglaltaktól eltérően támogatás nyújtható, ha

a) a támogatás iránti kérelem benyújtója a (7) bekezdés a) pontjában meghatározott követelmények közül a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 75/A. §-ában foglaltak megsértése miatt nem felel meg a támogatásra való jogosultság feltételeinek; és

b) a jogsértéssel érintett munkavállalók száma a munkaügyi ellenőrzés időpontjában nem haladja meg

ba) - harmincnégy főnél kevesebb munkavállalót foglalkoztató munkáltató esetén - az egy főt,

bb) - harmincnégy és háromszázharminchárom fő közötti munkavállalói létszámot foglalkoztató munkáltató esetén - az általa foglalkoztatott munkavállalók számának 3 százalékát,

bc) - háromszázharminchárom főnél több munkavállalót foglalkoztató munkáltató esetén - a tíz főt; és

c) a támogatás iránti kérelmet benyújtó munkáltató a jogsértést megállapító jogerős és végrehajtható közigazgatási határozat kézhezvételétől számított egy hónapon belül a jogsértő állapotot megszünteti; valamint

d) a c) pontban foglalt feltétel teljesülését jogerős hatósági bizonyítvánnyal igazolja.

(6) Az (5) bekezdés alapján folyósított támogatás esetében, ha a támogatás folyósítását követő két éven belül lefolytatott munkaügyi ellenőrzés során jogerős és végrehajtható határozattal megállapításra kerül, hogy a támogatás igénylője a (7) bekezdés a) pontjában meghatározott követelmény közül az Mt. 75/A. §-ában foglalt szabályt ismét megsértette, köteles a támogatást az ellenőrzés során eljáró hatóság határozatának végrehajthatóvá válását követő 30 napon belül a jegybanki alapkamat kétszeresével növelt összegben a támogatás nyújtója részére visszafizetni. A munkaügyi ellenőrzés során eljáró hatóság jogerős határozatát a támogatást nyújtó jogosultnak is meg kell küldeni.

(7) A (4) bekezdés alkalmazásában a munkáltató munkaügyi kapcsolatrendszere akkor minősül rendezettnak, ha

a) a munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Met.) 3. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján, a foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítéséhez szükséges jognyilatkozatok alakszerűségére vonatkozó rendelkezések megsértése,

b) a Met. 3. §-a (1) bekezdésének l)-n) pontjai alapján, a nála működő szakszervezet, üzemi/közalkalmazotti tanács (üzemi megbízott/közalkalmazotti képviselő), illetve ezek tisztségviselőjének az Mt. Második Részében meghatározott jogai megsértése,

c) a Met. 3. §-a (1) bekezdésének p) pontja alapján, az európai üzemi tanács létrehozásáról, illetve a munkavállalók tájékoztatását és a velük való konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról szóló törvény 21. §-ában foglalt rendelkezések munkáltató általi megsértése a támogatás igénylésének időpontját megelőző két éven belül elvégzett munkaügyi ellenőrzés során a hatóság jogerős és végrehajtható határozatával nem került megállapításra.

(8) Amennyiben a támogatás igénylője nem felel meg a rendezett munkaügyi kapcsolatok (9) bekezdésben meghatározott valamely különös feltételének

a) nem nyújtható támogatás, ha támogatás kizárólag a támogatás feltételeit meghatározó jogszabályban előírt valamennyi feltétel teljesülése esetében állapítható meg,

b) olyan támogatás esetén, amelynek megállapítása a támogatást igénylők között kialakult sorrend alapján történik, támogatás csak azt követően állapítható meg, ha a támogatási kérelmet elbíráló szerv minden, a támogatás nyújtásának valamennyi feltételét teljesítő igénylő támogatás iránti igényét kielégítette. Ebben az esetben a támogatást igénylők közötti sorrendet úgy kell megállapítani, hogy a rendezett munkaügyi kapcsolatok több feltételének megfelelő igénylőt előrébb kell sorolni, azonos számú feltételnek való megfelelés esetén pedig azt az igénylőt kell előrébb sorolni, aki a támogatás iránti kérelmét korábban nyújtotta be.

(9) A (8) bekezdés alkalmazásában a munkáltató munkaügyi kapcsolatrendszere akkor minősül rendezettnak, ha

a) a munkáltatóval szemben

aa) a Met. 3. §-a (1) bekezdése d) pontjának vagy az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény alapján az egyenlő bánásmód követelményének betartásáról rendelkező szabályok megsértése,

ab) a Met. 3. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján a munkaidőre, a pihenőidőre, a rendkívüli munkavégzésre, valamint a szabadságra vonatkozó jogszabályban és/vagy kollektív szerződésben előírt rendelkezések megsértése,

ac) a Met. 3. §-a (1) bekezdésének g) pontja alapján jogszabályban vagy kollektív szerződésben megállapított munkabér összegére, valamint a munkabér védelmére vonatkozó rendelkezések megsértése,

ad) a Met. 3. §-a (1) bekezdésének o) pontja alapján a teljesítménykövetelmény megállapítása tekintetében az előzetes foglalkoztatói eljárás lefolytatásának tényére, valamint a teljesítménykövetelmény és a teljesítménybér-tényezők alkalmazása előtti közlésre vonatkozó szabályok megsértése

miatt a támogatás igénylésének időpontját megelőző két éven belül meghozott jogerős és végrehajtható közigazgatási határozat, illetőleg - a határozat bírósági felülvizsgálata esetén - jogerős bírósági határozattal elbírált közigazgatási határozat nem szabott ki munkaügyi, más közigazgatási vagy szabálysértési bírságot vagy munkaügyi bíróság nem állapított meg jogsértést, továbbá

b) a támogatást igénylő munkáltató a támogatás iránti kérelem benyújtását megelőző két éves időszakon belül

ba) eleget tett az Mt. 21. §-ának (2)-(3) bekezdése szerinti, a munkavállalók nagyobb csoportját érintő munkáltatói intézkedések tervezetének véleményeztetésére vonatkozó kötelezettségének,

bb) teljesítette az Mt. 22. §-ának (1)-(2) bekezdése szerinti, a szakszervezet részére adandó tájékoztatási kötelezettségét,
bc) eleget tett az Mt. 23. §-a (4) bekezdésében meghatározott egyeztetési kötelezettségének,
bd) nem utasított vissza az Mt. 37. §-ában meghatározott, kollektív szerződés megkötésére, illetve módosítására a szakszervezet által tett tárgyalási ajánlatot, valamint

c) az üzemi tanáccsal (üzemi megbízottal) összefüggésben teljesítette
ca) az Mt. 65. §-ának (1) bekezdésében az üzemi tanács (üzemi megbízott) együttléti,
cb) az Mt. 65. §-ának (3) bekezdésében az üzemi tanács (üzemi megbízott) előzetes véleményezési,
cc) az Mt. 68. §-ának (4)-(5) bekezdésében az üzemi tanács (üzemi megbízott) számára biztosított tájékoztatási,
cd) az Mt. 68. §-ának (1)-(2) bekezdésében meghatározott, a munkáltatónál vezetett nyilvántartásokba való betekintésre, valamint munkavállalóknak a munkaviszonnyal összefüggő gazdasági és szociális érdekeivel, valamint az egyenlő bánásmód követelményének megtartásával kapcsolatos tájékoztatás megadásával kapcsolatos kötelezettségét.

(10) A támogatás jogosulatlan igénybevétele minősül, ha a támogatás igénybevétele követően a támogatást nyújtó szerv tudomására jut, hogy a központi költségvetési támogatás kedvezményezettje a támogatás igénylésének időpontjában nem felelt meg a rendezett munkaügyi kapcsolatok e törvényben meghatározott feltételeinek. Ebben az esetben a támogatást nyújtó szerv a támogatásra vonatkozó jogszabályban meghatározottak szerint intézkedik a támogatás visszafizetése érdekében.

15/A. § (1) Az államháztartás alrendszeréből nyújtott, nem normatív, céljellegű, fejlesztési támogatások kedvezményezettjeinek nevére, a támogatás céljára, összegére, továbbá a támogatási program megvalósítási helyére vonatkozó adatokat a támogatást odaítélő szervezet vagy felügyeleti szervének hivatalos lapjában vagy honlapján közzé kell tenni, legkésőbb a döntés meghozatalát követő hatvanadik napig. Honlapon történő közzététel esetén legalább öt évig biztosítani kell az adatok hozzáférhetőségét. Helyi önkormányzat esetében hivatalos lap vagy honlap létesítése - e kötelezettség teljesítésével összefüggésben - nem kötelező, a közzétételre ilyen esetben a helyben szokásos módon kerül sor. Az állami, önkormányzati támogatási programokról szóló jogszabályok megállapíthatják a nyilvánosságra hozatal részletes szabályait, és hatvan napnál rövidebb határidőt is meghatározhatnak.

(2) A közzétételre nem kerül sor, ha - az (1) bekezdésben meghatározott határidő előtt - a támogatást visszavonják vagy arról a kedvezményezett lemond. A közzététel mellőzhető, ha törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati rendelet kettőszázezer forint alatti támogatási összegre - melyet adott költségvetési évben egybe kell számítani - vonatkozóan ezt lehetővé teszi.

15/B. § (1) Az államháztartás pénzeszközei felhasználásával, az államháztartáshoz tartozó vagyonnal történő gazdálkodással összefüggő - a nettó ötmillió forintot elérő vagy azt meghaladó értékű - árubeszerzésre, építési beruházásra, szolgáltatás megrendelésre, vagyonértékesítésre, vagyonhasznosításra, vagyon vagy vagyoni értékű jog átadására, valamint koncesszióba adásra vonatkozó szerződések megnevezését (típusát), tárgyát, a szerződést kötő felek nevét, a szerződés értékét, határozott időre kötött szerződés esetében annak időtartamát, valamint az említett adatok változásait közzé kell tenni a szerződés létrejöttét követő hatvan napon belül. A közzétételről az állami, illetve önkormányzati szerv nevében szerződést kötő személy gondoskodik. A közzététel módjára a 15/A. §-ban foglalt rendelkezések irányadók. Önkormányzati rendelet a kötelezően közzétételre kerülő szerződések értékhatárát nettó ötmillió forintnál alacsonyabb összegben is meghatározhatja.

(2) A szerződés értéke alatt a szerződés tárgyáért kikötött - általános forgalmi adó nélkül számított - ellenszolgáltatást kell érteni, ingyenes ügylet esetén pedig a vagyon piaci vagy könyv szerinti értéke közül a magasabb összeget kell figyelembe venni. Az időszakonként visszatérő - egy évnél hosszabb időtartamra kötött - szerződéseknel az érték kiszámításakor az ellenszolgáltatás egy évre számított összegét kell alapul venni. Az egy költségvetési évben ugyanazon szerződő féllel kötött azonos tárgyú szerződések értékét az (1) bekezdés szerinti közzétételi kötelezettség szempontjából egybe kell számítani.

(3) A nyilvánosságra hozatali kötelezettség nem vonatkozik a nemzetbiztonsági, illetve honvédelmi érdekekkel közvetlenül összefüggő beszerzésekre, valamint a nemzetközi jogi kötelezettség alapján, illetve - külön jogszabályban meghatározott egyéb okból - államtitokká, illetve szolgálati titokká minősített adatokra.

16. §

17. § (1) Az államháztartás alrendszerében a költségvetés teljesítésével kapcsolatos adatok; valamint a költségvetési és zárszámadási tervezetek, az államháztartás mérlegei, továbbá az ezeket megalapozó információk az Országgyűlés, illetőleg a helyi önkormányzatok és a helyi kisebbségi önkormányzatok képviselő-testületei elé történő beterjesztés után nyilvánosak.

(2) A nyilvánosság nem vonatkozik az állam-, a szolgálati, a bank- és adótitkot képező adatokra.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott adatok közül a Magyar Köztársaság érdekei szempontjából kiemelkedő jelentőségűnek minősülő (titkos, szigorúan titkos), a központi költségvetésben előirányzatként szereplő adatokat legfeljebb kiemelt előirányzati részletezettségben, más hasonló - de a (2) bekezdés hatálya alá nem tartozó - közgazdasági jellegű kiadásokkal, illetve bevételekkel összevontan, az azonosíthatóságot kizáró módon kell megjeleníteni.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott adatokkal összefüggő beszámolót a Kormány az Országgyűlés illetékes bizottsága elé terjeszti. A bizottság a beszámolót zárt ülésen vitatja meg, és a beszámoló elfogadásáról a Házzsabály szerint tájékoztatja az Országgyűlést.

18. § A költségvetés végrehajtásáról szóló zárszámadást költségvetési évenként, az elfogadott költségvetéssel összehasonlítható módon, az év utolsó napján érvényes szervezeti, besorolási rendnek megfelelően kell elkészíteni.

A kincstári rendszer szervezetei és feladatai

18/A. § (1) Az államháztartás alrendszerei költségvetése végrehajtásának pénzügyi lebonyolítása e törvényben meghatározott feladatait

a) Magyar Államkincstár (a továbbiakban: Kincstár),

b) és az ÁKK Rt.

látja el.

(2) A Kincstár a pénzügyminiszter szakmai és törvényességi felügyelete alatt álló, önálló jogi személyiséggel rendelkező országos hatáskörű, e törvényben és külön jogszabályokban meghatározott feladatokat ellátó, önállóan gazdálkodó központi költségvetési szerv.

(3) A Kincstár egyes feladatait a Kincstár Területi Igazgatóságai (a továbbiakban: Igazgatóságok) útján látja el.

(4) A Kincstár a Területi Államháztartási Hivatalok jogutódja.

(5) A Kincstár élén elnök áll. Az elnököt a pénzügyminiszter nevezi ki, menti fel és gyakorolja felette a munkáltatói jogok teljes körét. Az elnök vezetői megbízatása határozatlan időre szól. Az elnök az államtitkári juttatások teljes körére jogosult. A Kincstár elnökévé szakirányú felsőfokú végzettséggel, legalább ötéves közigazgatási gyakorlattal és legalább ötéves vezetői tapasztalattal rendelkező magyar állampolgár nevezhető ki.

(6) A Kincstár elnökhelyetteseit az elnök javaslatára a pénzügyminiszter nevezi ki és menti fel, felettük az egyéb munkáltatói jogokat a Kincstár elnöke gyakorolja. Az elnökhelyettesek vezetői megbízatása határozatlan időre szól. Az elnökhelyettesek a helyettes államtitkári juttatások teljes körére jogosultak. A Kincstár elnökhelyettesévé szakirányú felsőfokú végzettséggel, legalább ötéves közigazgatási gyakorlattal és hároméves vezetői tapasztalattal rendelkező magyar állampolgár nevezhető ki.

18/B. § (1) A Kincstár feladatai különösen:

a) nyilvántartja a költségvetési előirányzatokat, azok változását és teljesülését, a jogszabályi körben meghatározott kötelezettségvállalásokat, ellátja a költségvetési előirányzatok felhasználásához, a folyamatok végrehajtásához kapcsolódó pénzforgalmi műveletek előkészítését, a zárszámadás előkészítésével kapcsolatos ügyviteli, nyilvántartási, információgyűjtési és szolgáltatási feladatokat, továbbá az előirányzati fedezetvizsgálatot, valamint külön jogszabályban meghatározott ellenőrzési feladatokat végez;

b) beszámolásra és kettős könyvvezetésre kötelezett a Magyar Állam központi költségvetési alrendszerének nemzetgazdasági elszámolásai tekintetében, beleértve az Állam megbízásából, annak nevében eljáró nem államháztartási szervezetek által végzett vagyoni-, adósság- és követeléskezelési feladatok elszámolásait is;

c) gondoskodik az állam által vállalt kezességek és nyújtott hitelek, az állam nemzetközi pénzügyi és számviteli elszámolásainak, a többéves kihatással járó pénzügyi kötelezettségvállalásainak, az állam követeléseinek nyilvántartása, a kötelezettségek teljesítése, követelések kezelése, visszerhes támogatások visszafizetése jogszabályban meghatározott feladatainak ellátásáról, valamint a központi költségvetés 108/A. §-ban részletezett külföldi követeléseinek nyilvántartásáról, dokumentálásáról, a követelések állományát rögzítő számlák vezetéséről és az ezekről szóló negyedévenkénti összegző kimutatás elkészítéséről;

d) a központi költségvetés terhére, annak forrásaiból - jogszabályban meghatározott feltételekkel - megelőlegezési, likviditási hitelt nyújthat az Egészségbiztosítási Alapnak, a Nyugdíjbiztosítási Alapnak, az elkülönített állami pénzalapoknak, a helyi önkormányzatoknak, a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény hatálya alá tartozó jogi személyiségű területfejlesztési tanácsoknak és munkaszervezeteiknek, a Fővárosi Önkormányzatnak a budapesti 4-es metróvonal megépítésével kapcsolatos általános forgalmi adó megfizetésére, valamint az évvárás keretében, a következő év január 5-éig esedékes járandóságok fedezetére;

e) ellátja a központosított illetményszámfejtés, valamint az ehhez kapcsolódó adó- és járulékszámolás e törvényben és külön jogszabályban meghatározott feladatait;

f) végzi a központi költségvetésből finanszírozott családtámogatási és fogyatékosügyi ellátások megállapítását és finanszírozását;

g) ellátja a nem állami intézmények fenntartói részére folyósított humánszolgáltatások normatív támogatási előirányzataival kapcsolatos adatszolgáltatási, folyósítási és ellenőrzési feladatokat;

h) közreműködik az európai uniós pénzeszközökkel kapcsolatosan jogszabályban, kormányhatározatban meghatározott költségvetési, végrehajtási, ellenőrzési és pénzforgalmi feladatok ellátásában;

i) jogszabályok által meghatározott keretek között működteti az Országos Támogatási és Monitoring rendszert;

j) ellátja a költségvetési törvényhez kapcsolódó államháztartási információs rendszerek működtetésével, fejlesztésével kapcsolatos feladatokat, valamint az információgyűjtési és szolgáltatási feladatokat;

k) végzi a központi költségvetés és a helyi önkormányzatok pénzügyi kapcsolatából adódó feladatokat;

l) vezeti a költségvetési szervek (ideértve a körjegyzőségbe társult, illetve a társult képviselő-testületbe tartozó önkormányzati hivatalokat is), valamint a külön törvény rendelkezései alapján nyilvántartandó, a költségvetési szervek gazdálkodására vonatkozó szabályokat alkalmazó jogi személyek törzskönyvi nyilvántartását;

m) nyilvántartja a kincstári körbe tartozó költségvetési szervek tartozásállományát, működteti a kincstári biztosi rendszert;

n) vezeti a kincstári kör és a pénzforgalmi számlatulajdonosok jogszabályban meghatározott számláit, valamint a külön jogszabály vagy a Kormány által meghatározott feladatok pénzügyi lebonyolítására szolgáló számlákat;

o) számlát vezet a nemzetgazdasági elszámolásokról, a központi költségvetés bevételeiről és kiadásairól;

p) a pénzügyminiszter által előírt módon előrejelzi a kincstári kör, valamint a Kincstár által vezetett egyéb számlák kiadásai és bevételei összesített egyenlegének alakulását, amelyhez az adósságkezeléssel összefüggő napi adatokat az ÁKK Rt. bocsátja rendelkezésre;

q) végrehajtja a kiadások teljesítésére, a bevételek beszedésére irányuló - jogszabályoknak megfelelően kezdeményezett - pénzügyi lebonyolítási feladatokat, ennek keretében a kiadásokhoz kötődően likviditási fedezet, valamint alaki, formai és pénzügyi ellenőrzést végez;

r) biztosítja a kincstári kör, a pénzforgalmi számlatulajdonosok és a Kincstárnál értékpapírszámlával rendelkező ügyfelei készpénzellátását a vonatkozó jogszabályokban és a Hirdetményében meghatározott feltételekkel;

s) e törvény felhatalmazása alapján befektetési és kiegészítő befektetési szolgáltatási tevékenységet nyújt az állam által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok körében;

t) részt vesz a Magyar Állam nemzetközi pénzügyi és fejlesztési intézetekkel való együttműködésével, tagságával összefüggő feladatok lebonyolításában, így különösen gondoskodik az időszakonként fizetendő összegek megfelelő forrásokból történő kifizetéséről, át nem ruházható, kamatfizetési kötelezettséget nem tartalmazó kötelezvények kiállításáról, a végrehajtandó műveletek és ügyletek létrehozásáról és lebonyolításáról; valamint a Magyar Állam javára átutalt vagy fizetett bármilyen összeg tekintetében jogosultként eljár;

u) ellátja a külön jogszabályokban megjelölt hatósági letétekkel kapcsolatos kezelői feladatokat;

v) közreműködik a támogatási előirányzatok pályázati rendszerében a pénzügyi lebonyolítási és ellenőrzési feladatok ellátásában, ideértve a mezőgazdasági és vidékfejlesztési beruházások előirányzatait is;

z) gondoskodik az Európai Unió közös költségvetéséhez való hozzájárulásokkal kapcsolatos, külön jogszabályban meghatározott feladatainak ellátásáról;

zs) a központi költségvetés terhére, annak forrásaiból - törvényben meghatározott feltételekkel - megelőlegezési, likviditási hitelt nyújthat az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alap (a továbbiakban: EMOGA) Garancia Részlegtől érkező - jogszabályban meghatározott - agrártámogatások teljesítéséhez a támogatások kezelésére létrehozott és akkreditált szervnek (Kifizető Ügynökség);

x) a központi költségvetés terhére, annak forrásaiból kamatmentesen megelőlegezési, likviditási hitelt nyújthat a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalnak az Európai Unió részére történő cukorilleték-fizetési kötelezettség teljesítésére.

(2) A Kincstár az (1) bekezdésben szereplő feladatai ellátása során jogosult - törvényben meghatározott körben, mértékben és célra - pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására, ideértve a bankszámla vezetését és a készpénz nélküli fizetési forgalom lebonyolítását is.

(3) A Kincstár az (1) bekezdésben foglalt feladatait a szolgáltatási körébe és szolgáltatási felelősségébe tartozó szervezetek számára kötelezően igénybe veendő szolgáltatásként teljesíti. A Kincstár jogosult a kincstári körbe tartozók és a kincstári számlatulajdonosok külön rendelkezése nélkül is számláik megterhelésével továbbhárítani a nem általa végzett pénzforgalmi szolgáltatások igazolt díját. A Kincstár az (1) bekezdés v) pontjában foglalt, a fejezetektől átvállalt, megállapodás alapján ellátott egyes feladatait térítés ellenében végezheti. A Kincstár az Európai Unió Strukturális Alapjainak támogatásai kapcsán végzett közreműködői feladatait térítés ellenében végzi. A térítés összegéről a Kincstár megállapodást köt.

(4) A kincstári körbe tartoznak

a) a központi költségvetés, a központi költségvetési szervek, a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai, a társadalombiztosítás központi hivatali szervei és ezek igazgatási szervei (ez utóbbiak együtt a továbbiakban: társadalombiztosítási költségvetési szervek), a rendelkezésükbe utalt előirányzatok, az elkülönített állami pénzalapok,

b) a Magyar Tudományos Akadémia mint köztestület nem gazdasági társasági formában működtetett szervei.

(5) A Kincstár a jogszabályi előírásoknak meg nem felelő megbízások és rendelkezések teljesítését a megbízás, illetve a rendelkezés kezdeményezőjének értesítése mellett visszautasítja.

(6) A nemzetközi szerződések alapján a Magyar Állam, illetve a 18/B. § (4) bekezdésében és a 18/C. § (6) bekezdésében megjelölt szervezetek (a továbbiakban együtt: kincstári ügyfelek) részére nyújtott támogatásokat a Kincstárhoz kell befizetni. A Magyar Állam, illetve a kincstári kör részére a Kincstár által vezetett devizaszámlán jóváírt támogatások a végleges felhasználáskor válnak költségvetési bevétellé. A támogatásokat a végleges felhasználást megelőzően külön jogszabály rendelkezéseinek megfelelően kell elszámolni.

(7) A Kincstár által kezdeményezett, az önkormányzatokkal kapcsolatos adósságrendezési eljárásban a Kincstár teljes jogkörrel eljár a Magyar Állam képviselőjében.

(8) A Kincstár a 64/A-64/D. §-ok alapján felülvizsgálja a helyi önkormányzatokat megillető, a központi költségvetésből származó források igénybevételeinek és elszámolásának szabályszerűségét.

18/C. § (1) A kincstári kör szervezeteinek egymás közötti fizetéseit (kiadásait és bevételeit) átvezetéssel kell elszámolni.

(2) Pénzforgalmi tételként kell teljesíteni és elszámolni az (1) bekezdésben foglaltakon kívüli kiadásokat és bevételeket.

(3) A 18/B. § (1)-(2) bekezdésében foglaltak ellátásával kapcsolatos pénzforgalom lebonyolítására a Kincstár a Magyar Nemzeti Banknál pénzforgalmi számlával rendelkezik. A Kincstár a Magyar Nemzeti Banknál devizaszámlát nyithat, és azon az e törvényben meghatározott tevékenységével kapcsolatban megszerzett devizát tarthatja és használhatja fel. A kincstári egységes számlára inkasszó (azonnali beszedési megbízás) nem nyújtható be, illetve a kincstári egységes számlára benyújtott inkasszó nem teljesíthető.

(4) A (3) bekezdésben szereplő, a Magyar Nemzeti Bank által a Kincstár részére vezetett pénzforgalmi számla, kincstári egységes számlaként, a kincstári kör szervezetei és feladatai (2) bekezdés szerinti pénzforgalmának lebonyolítását is szolgálja.

(5) A 18/B. § (4) bekezdésében meghatározott kincstári körbe tartozók pénzeszközeit kötelesek a kincstári egységes számlán elhelyezni és folyamatosan ott tartani.

(6) A Kincstárban pénzforgalmi számlát kötelesek vezetni

a) a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény hatálya alá tartozó jogi személyiségű területfejlesztési tanácsok és munkaszervezeteik működési és fejlesztési célú pénzeszközeik kezelésére,

b) az Országos Rádió és Televízió Testület,

c) a Műsorszolgáltatási Alap,

d)

e) a külön jogszabályban meghatározott hallgatói hitelt nyújtó Diákhitel Központ,

f) azon közhasznú társaságok, amelyekben a központi költségvetési szervek többségi irányítást biztosító befolyással rendelkeznek.

(7) A (6) bekezdésben felsorolt pénzforgalmi számlatulajdonosok más pénzintézetnél vezetett pénzforgalmi számlával - lakásépítés munkáltatói támogatása számla és a devizaszámla kivételével - nem rendelkezhetnek azzal, hogy a (6) bekezdés f) pontjában említett társaságoknak indokolt esetben a pénzügyminiszter engedélyezheti pénzforgalmi számla nyitását más pénzintézetnél is. A (6)

bekezdésben felsorolt pénzforgalmi számlatulajdonosok átmenetileg szabad pénzeszközeit a Kincstár hálózatában értékesített - az értékpapírszámlán, illetve értékpapírletéti-számlán nyilvántartott - állampapírok vásárlásával hasznosíthatják. A Kincstár a kincstári körbe tartozók 12/A. § (4) bekezdésében foglalt letéti pénzeszközei kezelését térítésmentes szolgáltatásként végzi. A Kincstár a 18/B. § (1) bekezdés *n*), *r*), *s*) pontjában foglalt szolgáltatásait - a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai részére nyújtott szolgáltatás kivételével - kormányrendeletben meghatározottak szerint, térítés ellenében végzi.

(8) A Kincstár (6) és (7) bekezdésben megjelölt bankszámla-vezetési tevékenységével összefüggő pénzforgalom a kincstári egységes számlán bonyolódik.

(9) Az államháztartás alrendszerei hitelintézetnél pénzforgalmi számlát csak e törvényben foglaltak szerint vezethetnek.

(10) A kincstári körbe tartozók a 18/B. § (6) bekezdésében meghatározott, nemzetközi szerződések alapján külföldről beérkező pénzeszközök befogadására és azok felhasználásának lebonyolítására devizaszámlát a Kincstárban nyithatnak. A Kincstár a devizaszámla-vezetéssel kapcsolatos tevékenysége körében - a Magyar Nemzeti Bank és a Kincstár között létrejött megállapodás alapján - díjakat számolhat fel és kamatot fizethet, amelynek feltételeit a számlatulajdonossal kötött számlaszerződésben köteles rögzíteni.

(11) A kincstári körbe tartozók a 18/B. § (6) bekezdésében nem érintett jogcímen megszerzett devizaeszközök kezelésére devizaszámláikat hitelintézeteknél is vezethetik.

(12) A Kincstár a kötelezett külön rendelkezése nélkül teljesíti a Magyar Állammal, a 18/B. § (4) bekezdésében, valamint a 18/C. § (6) bekezdésében meghatározott szervezetekkel szemben benyújtott olyan beszedési megbízást, amely jogerős bírósági, államigazgatási határozaton vagy jogszabály által meghatározott azonnali beszedési megbízás útján teljesítendő fizetési kötelezettségen alapul.

(13) A Kincstár - a 13/A. § (5)-(6) bekezdésében foglaltak végrehajtása érdekében - a Kormány rendeletében meghatározottak szerint az állami támogatások kedvezményezettjeiről - azok előzetes írásbeli hozzájárulásával - a (14) bekezdésben felsorolt adatokat szolgáltat az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal, a Vám- és Pénzügyőrség, továbbá az Országos Egészségbiztosítási Pénztár, az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság, illetve azok szervei (a továbbiakban együtt: adóhatóságok) részére.

(14) A (13) bekezdésben meghatározott adatközlés a kedvezményezett nevére (megnevezésére), lakhelyére (székhelyére) és adószámára, adóazonosító jelére, társadalombiztosítási azonosító jelére (társadalombiztosítási folyószámla számára) terjed ki.

(15) Az adóhatóságok a (13)-(14) bekezdés szerinti adatközlés alapján a Kormány rendeletében meghatározottak szerint kötelesek jelezni az állami támogatások utalványozóinak és a Kincstárnak, ha a támogatások kedvezményezettjeinél esedékessé vált és a 13/A. § (9) bekezdésben meghatározott idő alatt meg nem fizetett köztartozás keletkezett, a köztartozás jogcímét és összegét, illetve azt is, ha a köztartozást megfizették.

(16) Az Országgyűlés és a Kormány által alapított közalapítványok az államháztartás alrendszereiből származó pénzeszközeit a Kincstárban vezetett pénzforgalmi számlán kötelesek tartani azok felhasználásáig. Ezen pénzeszközökből származó, átmenetileg szabad pénzeszközeit a közalapítványok kizárólag a Kincstár hálózatában értékesített állampapírok vásárlásával hasznosíthatják. Ezen közalapítványok egyéb forrásból származó pénzeszközeit is kezelhetik a Kincstárban vezetett számlájukon.

18/D. § (1) A Magyar Nemzeti Bank a kincstári egységes számla mindenkor egyenlege után az egy hónapos jegybanki passzív műveletre meghirdetett kamatot fizeti. Ennek hiányában a kamat mértéke a jegybanki alapkamat. A kamatokat a központi költségvetés javára kell elszámolni.

(2) Az állam átmenetileg szabad pénzeszközeinek kezelése során az ÁKK Rt. jogosult a 113/A. § (2) bekezdése szerinti műveleteket végezni. Az e tevékenységből származó kamatokat a központi költségvetés javára kell elszámolni.

18/E. § A Kincstár a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása körében jogosult távolról hozzáférést biztosító fizetési eszköz alkalmazására is. E rendelkezés alkalmazása szempontjából a távolról hozzáférést biztosító eszköznek számít az, amellyel birtokosa rendelkezhet a Kincstárral szemben fennálló számla-követeléséről, és ezáltal fizetést teljesíthet a kedvezményezett részére, amely rendszerint személyazonosító kód és/vagy más hasonló azonosító használatához kötött. Ilyen különösen a számla-követelésről való rendelkezést a telefon vagy számítógép útján biztosító egyéb eszköz.

18/F. § (1) Az ÁKK Rt. egyszemélyes részvénytársaság. Az ÁKK Rt. részvényei névre szólók és forgalomképtelenek.

(2) Az ÁKK Rt. alapítója a pénzügyminiszter.

(3) Az ÁKK Rt. alapítására és működésére - e törvény eltérő rendelkezései kivételével - a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXIV. törvény (a továbbiakban: Gt.) szabályait kell megfelelően alkalmazni.

(4) Az ÁKK Rt. működése során az alapítói jogokat a pénzügyminiszter gyakorolja azzal az eltéréssel, hogy az igazgatóság jogkörét nem vonhatja el.

(5) A Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelősségéről szóló 1997. évi LXXIX. törvényben meghatározott állami vezetők az ÁKK Rt. igazgatóságában és felügyelő bizottságában tisztséget viselhetnek.

18/G. § (1) Az ÁKK Rt. vagyonával a vonatkozó jogszabályok, alapítói határozatok, valamint az igazgatósági határozatok keretein belül önállóan gazdálkodik.

(2) Az ÁKK Rt. bevételei:

a) az államadósság kezelésével összefüggésben az éves költségvetési törvényben e célra megállapított előirányzat, amelyet havi egyenlő részletekben kell az ÁKK Rt. rendelkezésére bocsátani,

b) egyéb bevételek.

(3)

(4) Az államadósság kezeléséhez kapcsolódó kamatokat, jutalékokat, díjakat, egyéb költségeket az ÁKK Rt. a költségvetési törvény mindenkor, államadósságra vonatkozó fejezetének terhére számolja el és fizeti ki.

(5) Az ÁKK Rt. a jogok és kötelezettségek tekintetében a Magyar Államkincstár Államadósság Kezelő Központ általános jogutódja.

(6) Az ÁKK Rt. az (1)-(3) bekezdésben szereplő működése körében az MNB-nél pénzforgalmi számlát vezet.

(7) Az ÁKK Rt. a 113/A. §-ban meghatározott feladatok ellátásához a KELER Rt.-nél értékpapír letéti- és értékpapírszámlát vezet.

(8) Az ÁKK Rt. a 113/A. §-ban meghatározott feladatok ellátásához az MNB-nél devizaszámlát nyithat.
18/H-I. §

II. FEJEZET

A KÖZPONTI KÖLTSÉGVETÉS

A központi költségvetés szerkezeti rendje

19. § (1) A központi költségvetés fejezetekre tagozódik. A költségvetési törvényben szereplő - a törvényi előírások figyelembevételével meghatározott - fejezetek költségvetési fejezetrendet képeznek. A költségvetési fejezet a költségvetési tervezés, végrehajtás és beszámolás szempontjából önállóan felügyelt, irányított szervek és előirányzatok összessége.

(2) A központi költségvetés önálló fejezetként tartalmazza a Magyar Tudományos Akadémia, mint köztestület által - nem gazdasági társaságként - működtetett szervezetek költségvetését.

20. § (1) A költségvetési fejezetek költségvetési címekre, alcímekre (a továbbiakban együtt: költségvetési cím) tagozódnak. A költségvetési cím szervezeti és szabályozási szempontból összetartozó, tovább részletezett előirányzatok összessége.

(2) Költségvetési címet alkotnak a központi költségvetési szervek is. A területileg szétagoltan működő, de azonos tevékenységet végző költségvetési szervek, költségvetési egységek közül több is képezhet egy címet.

(3) A költségvetési fejezet saját kezelésű, nem a központi költségvetési szervekhez rendelt előirányzatai egy költségvetési címet (a továbbiakban: fejezeti kezelésű előirányzatok cím) alkotnak.

(4) A központi költségvetésben címként jelenik meg a pártok és alcímként az országos kisebbségi önkormányzatok működésének biztosítását szolgáló központi költségvetési támogatás, azon belül előirányzat-csoportonként az egyes pártok, illetve egyes országos kisebbségi önkormányzatok részére megállapított előirányzat.

(5) A (2)-(3) bekezdéshez nem tartozó kiadásokat és bevételeket címekre kell bontani.

(6) A költségvetési törvényben szereplő címek - ide nem értve az alcímeket - címrendet képeznek. A címrend év közben a Kormány által kiegészíthető, illetve módosítható, kivéve azokat a címeket, amelyek előirányzatainak megváltoztatása az Országgyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozik. A Kormány a címrend változásáról a költségvetés végrehajtásáról szóló törvényjavaslat indokolásában részletesen beszámol.

(7) A központi költségvetés és az ellátandó feladat költségvetési kapcsolatának abban a szakmai cél szerinti költségvetési fejezetben kell megjelennie, amely fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetője ellátja a számára e törvényben és a végrehajtására kiadott rendeletekben foglalt feladatokat.

(8) A (7) bekezdésben szereplő feladatok ellátásában eltérő szabályt a költségvetési törvény állapíthat meg, megjelölve a jogok és kötelezettségek ellátásáért felelőst a költségvetési évre vonatkozóan.

(9) A költségvetési fejezetnek a (2)-(4) bekezdések hatálya alá nem tartozó előirányzatai esetében a fejezeti kezelésű előirányzatokra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

A központi költségvetés bevételei

21. § A központi költségvetés bevételeit képezik - a 10. §-ban foglaltaknak a központi költségvetést megillető részén túl - a privatizációból származó, a költségvetési törvényben meghatározott bevételek; törvény eltérő rendelkezése hiányában a koncessziós szerződésekből - ide nem értve a kizárólagos önkormányzati tulajdon működtetésére, illetve kizárólagos önkormányzati tevékenységek gyakorlására vonatkozó koncessziós szerződéseket - származó bevételek; a központi költségvetési szervek tevékenységéből származó bevételek; a nemzetközi pénzügyi kapcsolatokról és az európai uniós tagságból eredő egyes, a központi költségvetési alrendszerbe tartozó szervek részére, illetve az általuk ellátott feladatok támogatására belföldre pénzben beérkezett külföldi segélyekből és adományokból, továbbá egyéb forrásokból származó bevételek. A privatizációból származó bevételeknek a központi költségvetést megillető összegén felüli része felhasználásáról a költségvetési törvényben kell rendelkezni.

A központi költségvetés kiadásai

22. § (1) A központi költségvetésben kiadás irányozható elő a központi költségvetési szervek feladatai, az állam európai uniós tagságból származó és más nemzetközi jogszabályi és szerződéses kötelezettségei ellátására, az államháztartás más alrendszerei, továbbá jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, természetes személy részére. Az 50 milliárd forint nettó jelenértéket elérő vagy azt meghaladó értékű, több éves fizetési kötelezettséggel járó szerződések megkötése előtt - ha törvény másként nem rendelkezik - a Kormánynak az Országgyűlés felhatalmazását kell kérnie. Az Országgyűlésnek be kell mutatni a szerződés főbb tartalmi elemeit, az állami finanszírozási szükségletet, ennek kereteit, illetve ütemezését.

(2) Ha a nettó jelenértéken 50 milliárd forintot elérő vagy azt meghaladó értékű, több éves fizetési kötelezettséggel járó szerződések megkötéséhez közbeszerzési eljárást, koncessziós pályázati eljárást vagy más versenyeztetési eljárást kell lefolytatni, a Kormánynak - az

(1) bekezdésben foglaltaktól eltérően - az Országgyűlés előzetes felhatalmazását az eljárás megkezdéséhez (a pályázat kiírásához) kell kérnie.

(3) A nettó jelenérték megállapításánál szükséges diszkontálásra vonatkozó számítások módszertanát, valamint az alkalmazandó diszkont tényező mértékét a Kormány állapítja meg.

23. § (1) A központi költségvetésben a fejezeti kezelésű előirányzatok között összevontan „Beruházás” alcímen kell előirányozni a központi beruházások előkészítésére és megvalósítására szolgáló összegeket.

(2) A szakmai programokkal összhangban álló központi beruházások hároméves programját évente ki kell dolgozni, és a költségvetési törvényjavaslattal egyidejűleg - annak részeként - kell előterjeszteni. A költségvetési törvényjavaslat keretösszegével egyező és az egyéb pénzügyi forrásokat is részletező beruházási programban az 1000 millió forint összköltség feletti beruházásokat tételesen, e összeghatár alatti projekteket összevontan kell bemutatni. Az 50 milliárd forintot elérő vagy azt meghaladó összköltségű beruházásokhoz a költségvetési törvényjavaslatban az Országgyűlés előzetes felhatalmazását kell kérni.

23/A. § (1) A Kormány és az Európai Unió Bizottsága által jóváhagyott éves, illetőleg több évre szóló szakmai programok és projektek egy évnél hosszabb távú kötelezettségvállalást jelentenek a Kormány részére, ami egyben a fejezetek számára is a mindenkori fejezeti költségvetési előirányzatokon belüli kötelezettségvállalással jár.

(2) Az (1) bekezdésben vállalt kötelezettségek figyelembevételével kell éves szinten megtervezni a vállalt társfinanszírozás összegét, amelynek alapja minden esetben az Európai Unió Bizottsága és a Kormány által jóváhagyott programban vagy a projektben előirányzott nemzeti finanszírozás. A költségvetési fejezet felügyeletét ellátó szerv köteles a program benyújtásakor megjelölt finanszírozási eszközt az adott időszaki fejezeti költségvetések kialakítása során megtervezni és a mindenkori fejezeti költségvetési kiadási főösszeg keretén belül biztosítani.

(3) Amennyiben a Kormány cél-előirányzathoz történő finanszírozásra vállalt kötelezettségét, akkor a fejezet a megfelelő cél-előirányzathoz köteles elkülöníteni és külön költségvetési soron megtervezni és megjeleníteni az éves társfinanszírozás előirányzatát.

(4) A program végrehajtásáért felelős fejezet - amennyiben önkormányzat a program kedvezményezettje vagy megvalósítója - köteles az önkormányzattal szerződést kötni a több évet átfogó kötelezettségvállalásra és az elvállalt társfinanszírozási összeg éves önkormányzati részének biztosítása érdekében.

24. § (1) A központi költségvetésben a 20. § (2)-(3) bekezdésében meghatározott címeken, a fejezeti kezelésű előirányzatok esetében az egyes jogcím-csoportokon, jogcímeken belül el kell különíteni a működési, a felhalmozási, a kölcsönök és az egyéb speciális célú előirányzatokat, valamint be kell mutatni a költségvetésben a költségvetési létszámkeretet (a választott tisztségviselőket és a foglalkoztatottakat külön-külön).

(2) A költségvetési törvény törvényi kiemelt előirányzatként állapítja meg a működési költségvetésben belül a személyi juttatások, a munkaadókat terhelő járulékok, a dologi kiadások, az ellátottak pénzbeli juttatásai, az egyéb működési célú támogatások, kiadások és a kamatfizetések előirányzatait, továbbá a felhalmozási költségvetésben belül az intézményi beruházások, a felújítás, az egyéb felhalmozási kiadás, a központi beruházás, a lakástámogatás, a lakásépítés és az államháztartáson kívülre irányuló fejlesztési beruházás előirányzatait. A bevételi előirányzatokat általában működési és felhalmozási költségvetés, valamint kölcsönök előirányzat-csoportonként kell megállapítani.

(3) A költségvetési szerv vezetője a (2) bekezdésben meghatározott kiemelt előirányzatok között saját hatáskörben - a felügyeletét ellátó szerv és a Kincstár egyidejű tájékoztatása mellett - az elemi költségvetésében jóváhagyott összeghez képest átcsoportosítást hajthat végre

a) a működési költségvetés kiemelt előirányzatai között,
b) a felhalmozási költségvetés kiemelt előirányzatai között,
c) a működési és felhalmozási költségvetés kiemelt előirányzatai között,
d) a kölcsönök előirányzat-csoport terhére, illetve javára, mely átcsoportosítás - a felsőoktatási intézmények kivételével - nem irányulhat a személyi juttatások előirányzatának növelésére és a felújítás előirányzatának csökkentésére.

(4) A felújítás előirányzatát a fejezet felügyeletét ellátó szerv csökkentheti a felügyelete alá tartozó költségvetési szervénél - a pénzügyminiszter egyetértésével - a működési költségvetés javára.

(5) A fejezeti kezelésű előirányzatok egyes jogcímcsoportjain vagy annak jogcímein belül az előirányzatcsoportok, illetve a kiemelt előirányzatok között - nem érintve a (8) bekezdésben foglalt előírást - a fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetője év közben átcsoportosítást hajthat végre. A személyi juttatások és a munkaadókat terhelő járulékok előirányzata a pénzügyminiszter egyetértésével növelhető, ha

a) az átcsoportosítás az Országgyűlés által megállapított, illetve módosított személyi juttatások összesített előirányzatán belül nem hajtható végre,

b) az eredeti személyi juttatási előirányzat hiányában annak jóváhagyására irányul.

(6) Nem szükséges a pénzügyminiszter (4)-(5) bekezdésben szabályozott egyetértése a 39. § (5) bekezdésében meghatározott fejezetek esetében. Az előirányzat-átcsoportosításokról a fejezet felügyeletét ellátó szervnek tájékoztatnia kell a Kincstárt.

(7) A személyi juttatások előirányzatának növelése a munkaadókat terhelő járulékok előirányzatának megfelelő mértékű növelésével együttesen hajtható végre, kivéve, ha a költségvetési szerv nyilatkozik arról, hogy a munkaadókat terhelő járulékok növelése nélkül éves fizetési kötelezettségének eleget tud tenni. A költségvetési szerv szakmai alapfeladata keretében szellemi tevékenység szerződéssel, számla ellenében történő igénybevételére a dologi kiadások között elkülönítetten megtervezett összeg csak a személyi juttatások egyidejű átcsoportosításával növelhető.

(8) Az állami költségvetés terhére fizetendő üdülési, rekreációs, táboroztatási, tanulmányi kirándulási célú támogatás, vagy üdülési célú, a költségvetési szerv, mint munkáltató által teljesítendő személyi juttatás a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány által kibocsátott üdülési csekk vagy hazai üdülési számla útján nyújtható.

(9) A fejezeti kezelésű előirányzatok kizárólag a költségvetési törvényben meghatározott célra használhatók fel. A fejezeti kezelésű előirányzatok felhasználását, kezelési költségeit, a rendelkezési jogosultságokat és a felhasználás ellenőrzését - ha a költségvetési törvény, illetve kormányrendelet eltérően nem rendelkezik - a fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetője a pénzügyminiszterrel egyetértésben szabályozza.

(10) A (8) bekezdés szerinti szabályozás kiterjedhet az előirányzat-maradványok jóváhagyásának és következő évi felhasználásának, az éven túli kötelezettségvállalásnak, a visszerhesen (kölcsonök) és visszatérítési kötelezettséggel nyújtható támogatások folyósításának és visszatérítésének, az előlegek folyósításának és elszámolásának, a behajthatatlan követelésekről történő, a 108. § (2) bekezdése szerinti lemondásnak a részletes szabályaira.

(11) A fejezeti kezelésű előirányzatok címen belül - a fejezeti tartalék kivételével - az alcímek közötti átcsoportosításra csak a költségvetési törvény felhatalmazása alapján kerülhet sor.

(12) A fejezeti kezelésű előirányzatok

a) fejezeten belül az (1) bekezdésben foglalt címekhez,

b) más fejezethez tartozó címekhez, alcímekhez

az előirányzat céljának, rendeltetésének megfelelően, a törvényi kiemelt előirányzatokra is kiterjedően - a Kormány rendeletében meghatározott módon, előirányzat-módosítással - a fejezet felügyeletét ellátó szerv(ek) hatáskörében - a b) pont szerinti esetben fejezetek felügyeletét ellátó szervek vezetőinek megállapodása alapján - csoportosíthatók át.

(13) Költségvetési szervek megszüntetésével, illetve ezzel összefüggésben más szervezeti formák alapításával kapcsolatos - a törvényi kiemelt előirányzatokra is kiterjedő - előirányzat-módosítások a fejezet felügyeletét ellátó szerv hatáskörében, a Kormány rendeletében meghatározott módon hajthatók végre.

(13) A fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetője a felügyelete alá tartozó költségvetési szervei költségvetési előirányzatai terhére év közben átcsoportosítást hajthat végre a fejezeti kezelésű előirányzatok javára, ha a működési költségvetés előirányzatainak megtakarítás keletkezik.

24/A. § (1) A központi költségvetésben a költségvetési évet megelőző év előirányzat-maradványai elszámolása és jóváhagyása keretében a 93. § (3) bekezdésében foglaltakkal összefüggésben a pénzügyminiszter a költségvetési év Országgyűlés által megállapított költségvetési előirányzatait az előirányzat-maradványok teljes - az elvonandó és felhasználható - összegével megnövelheti. Az előirányzat-módosítást a pénzügyminiszter a fejezet előirányzat-maradvány elszámolása alapján - a 93. § (3) bekezdésében foglalt intézményi hatáskörű módosításokra is figyelemmel - hajtja végre.

(2) A pénzügyminiszter a központi beruházások tárgyévi előirányzatát a tárgyévet megelőző év előirányzat-maradványaival - az érintett beruházások folyamatosságának biztosítása érdekében - megnövelheti. Az előirányzat-módosítást a pénzügyminiszter a fejezet központi beruházási előirányzatai teljesítésének elszámolása alapján hajtja végre.

(3) A központi beruházások tárgyévet megelőző évi előirányzat-maradványainak a (2) bekezdésben meghatározottan felüli összegének törlésére vagy ezen összeggel más fejezet beruházási előirányzatának megnövelésére a pénzügyminiszter jogosult.

25. § (1) A központi költségvetésben általános tartalékot kell képezni az előre nem valószínűsíthető, nem tervezhető kiadásokra, illetve az előirányzott, de elháríthatatlan ok miatt elmaradó bevételek pótlására.

(2) A bevételek elmaradása esetén az általános tartalék egy része vagy egésze zárolható, illetve törölhető.

26. § (1) Az általános tartalék előirányzata nem lehet több, mint a központi költségvetés kiadási főösszegének 2%-a és nem lehet kevesebb, mint annak 0,5%-a.

(2) Az általános tartalék terhére - az éves hatást tekintve - annak legfeljebb 40%-os mértékéig vállalható kötelezettség az első félévben. Ennél nagyobb kötelezettségvállaláshoz az Országgyűlés jóváhagyása szükséges.

(3) Az általános tartalék terhére a tárgyidőszakot megelőzően kötelezettség nem vállalható.

(4) Az általános tartalékból elszámolási, valamint visszatérítési kötelezettséggel nyújtott támogatás összegét, illetve annak fel nem használt részét a Pénzügyminisztérium fejezet, Egyéb vegyes bevételek számlájára kell befizetni, amellyel az adott évi általános tartalék előirányzatát a Kormány megnövelheti.

A központi költségvetés egyenlegének rendezése

27. §

III. FEJEZET

AZ ÁLLAMI KÖLTSÉGVETÉSSSEL KAPCSOLATOS HATÁSKÖRI ÉS ELJÁRÁSI SZABÁLYOK

Az Országgyűlés feladatai

28. § (1) Az Országgyűlés az állami költségvetésről és annak végrehajtásáról törvényt alkot.

(2) A költségvetés, illetve zárszámadás elfogadásával egyidejűleg kell dönteni az alrendszerek költségvetési többleteinek rendeltetéséről, illetve jóváhagyni azok költségvetési hiánya finanszírozásának módját.

29. § (1) A költségvetési törvényjavaslatot az Országgyűlés az Állami Számvevőszék véleményével együtt tárgyalja meg.

(2) A zárszámadási törvényjavaslatot az Országgyűlés az Állami Számvevőszék jelentésével együtt tárgyalja meg.

30. §

31. § (1) Az Országgyűlés a költségvetési törvényben meghatározza a helyi önkormányzatok központilag szabályozott adókból, illetékekből származó részesedését, a helyi önkormányzatok és a helyi kisebbségi önkormányzatok normatív központi költségvetési hozzájárulásai címeit és összegét, a helyi önkormányzatoknak és a helyi kisebbségi önkormányzatoknak juttatandó címzett, cél- és egyéb támogatásokat, valamint megállapítja a helyi önkormányzatokat, illetve a helyi kisebbségi önkormányzatokat megillető - az államháztartás alrendszereit megillető kötelezettségek beszámításával (nettó módon) finanszírozott - támogatások elosztási és folyósítási rendjét.

(2) Az Országgyűlés a költségvetési törvényben meghatározza a települési önkormányzatok többcélú kistérségi társulásai által ellátott feladatokhoz kapcsolódó, ösztönző elemet is tartalmazó központi költségvetési hozzájárulásokat, támogatásokat.

31/A. § Az Országgyűlés a költségvetési törvényben az alapok, valamint a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak költségvetését alaponként, bevételeiket és kiadásait jogcímenként, illetve - amennyiben az alap működéséről szóló törvény a jogcímek megválasztását az alappal rendelkező hatáskörébe utalja - összevont jogcímenként állapítja meg.

32. § Az Országgyűlés a költségvetési törvénnyel hatalmazza fel a Kormányt a költségvetésben előírt bevételek beszedésére és a kiadások teljesítésére.

33. § (1) Az Országgyűlés felhatalmazza a Kormányt, hogy a központi költségvetés terhére, a költségvetési törvényben meghatározott mértéken belül, meghatározott célokra, egyedi esetben kezességet vállaljon.

(2) Az Országgyűlés a törvényen alapuló és az (1) bekezdés szerint vállalt kezességek alapján várható fizetési kötelezettségek (a kezességi szerződésből eredő fizetési igények beváltásának) fedezetére a költségvetési törvényben előirányzatot hagy jóvá.

(3) Az (1) bekezdés szerinti kezességvállalás egyszerű kezesség. A Kormány csak kivételesen indokolt esetben vállalhat készfizető kezességet.

(4) Az (1) bekezdés szerinti kezességvállalás alapján a központi költségvetés által kifizetett összeg a tartozás eredeti kötelezettjének állammal szembeni tartozásává válik, és azt - törvény eltérő rendelkezésének hiányában - adók módjára kell behajtani. Az adók módjára behajtandó köztartozás előírása, nyilvántartása és végrehajtása az állami adóhatóság feladata.

(5) A kezesség vállalását az arra az évre vonatkozó költségvetési törvényben meghatározott mérték terhére kell elszámolni, amely évben a kezesség alapjául szolgáló jogszabály vagy kormányhatározat kihirdetésre, illetve közzétételre kerül.

(6) Az Országgyűlés felhatalmazza a Kormányt, hogy - a költségvetési törvény eltérő rendelkezése hiányában - az (1) bekezdésben meghatározott előirányzat terhére külföldi székhelyű hitelintézet hitelező jogosult javára szerződést biztosító önálló kötelezettséget is vállaljon azzal, hogy az erre vonatkozó szerződés alapján a külföldi jognak alávetetheti magát.

(7) A Kormánynak a (6) bekezdés szerinti kötelezettségvállalásaira az állam által vállalt kezességre irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(8)

33/A. § (1) Jogi személy által vállalt kezesség érvényesítéséből eredő, a jogi személyt terhelő fizetési kötelezettség alapján az általa kifizetett összeg erejéig a költségvetési törvény - az ott meghatározott esetekben és mértékben - megtérítési kötelezettséget állapíthat meg (viszontgarancia).

(2) A jogi személy a kezesség érvényesítését követően a rá átszálló követelés behajtásából származó - külön jogszabályban meghatározott költségekkel csökkentett - bevételt a költségvetési törvényben vállalt, az (1) bekezdés szerinti megtérítési kötelezettség arányában köteles a központi költségvetés részére befizetni.

(3) A költségvetési törvényben egyedileg meg kell határozni az (1) bekezdés szerinti jogi személyek által vállalható - viszontgaranciával biztosított - kezesség állományának felső határát.

33/B. § (1) Az Országgyűlés felhatalmazza a pénzügyminisztert, hogy a nemzeti kulturális örökség minisztere javaslatára, a költségvetési törvényben meghatározott mértéken belül, a központi költségvetés terhére szerződést biztosító önálló kötelezettséget vállaljon az e §-ban meghatározott kiállítások rendezéséhez (a továbbiakban: kiállítási garancia).

(2) Kiállítási garancia az állami vagy önkormányzati fenntartású muzeális intézmények, illetve kiállítóhelyek (a továbbiakban: kiállító) által a Magyar Köztársaság területén, kölcsönszerződés alapján rendezett nemzetközi, időszaki kiállításra adható, amennyiben annak megrendezéséhez kiemelkedő kulturális érdek fűződik.

(3) Kiállítási garancia adható azon kiemelkedő kulturális jelentőséggel bíró egy vagy több műtárgyra is, amely külföldről, bemutatás céljára, a kiállító által rendezett időszaki kiállításra érkezik.

(4) A kiállítási garancia az állam nevében, a kiállítási tárggyal rendelkezni jogosult irányában közvetlen és önálló kötelezettségvállalás, a kölcsönszerződésben - a (6) bekezdés figyelembevételével - meghatározott káreseményekből eredő, a kiállítási tárgyban/tárgyakban bekövetkezett károk megtérítéséért. A pénzügyminiszter e felelősségvállalásról kötelezvényt bocsát ki, mely tartalmazza a garanciavállalás mértékét vagy összegét, feltételeit, a kiállítót, a kötelezettségvállalás időtartamát és a garancia jogosultját. A pénzügyminiszter az állam nevében - kivételesen - hozzájárulhat az e §-ban nem említett kérdésekben a külföldi jog alkalmazásához, továbbá a külföldi joghatóság kikötéséhez is.

(5) A kiállítási garancia a kölcsönszerződésben meghatározott időtartamra, legfeljebb a tárgyak eredeti őrzési vagy kiállítási helyéről történő elmozdításától az oda történő visszahelyezéséig, illetve a kölcsönszerződésben meghatározott egyéb helyre való elhelyezéséig szól. A kölcsönszerződés módosításához a nemzeti kulturális örökség minisztere és a pénzügyminiszter együttes jóváhagyása szükséges.

(6) Nem terjed ki a kiállítási garancia arra az időszakra és összegre, amelyre vonatkozóan a kiállító vagy a kiállítási tárggyal rendelkezni jogosult biztosítással vagy érvényes garanciával rendelkezik, kiterjed viszont valamennyi káreseményre, kivéve azokat a károkat, amelyek

a) a jogosult vagy annak alkalmazottai, illetve megbízottai szándékos vagy gondatlan magatartása,

b) a kiállítási tárgy tulajdonságaiból fakadó természetes amortizáció,
c) a jogosult jóváhagyásával történő restaurálás
eredményeképpen keletkeztek.

(7) Az Országgyűlés felhatalmazza a pénzügyminisztert, hogy az (1) bekezdésben foglaltak szerint az e §-ban meghatározott kiállítás megrendezése érdekében szerződést biztosító önálló kötelezettséget vállaljon a kiállító által kötött biztosítási szerződésből eredő, a biztosító társaság által kifizetett összeg - jogszabályban meghatározott feltételek szerinti - megtérítésére (a továbbiakban: kiállítási viszontgarancia).

(8) A kiállítási viszontgarancia az állam nevében, a kiállítóval a (7) bekezdésben meghatározott szerződéses viszonyban álló biztosító társaság irányában közvetlen és önálló kötelezettségvállalás, amely tartalmában és feltételeiben megegyezik a kiállítási garanciával. Nem terjed ki a kiállítási viszontgarancia az e § (6) bekezdésének a)-c) pontjaiban meghatározott károkra.

(9) A kiállítási viszontgaranciával összefüggő (7) bekezdés szerinti biztosítási szerződés megkötéséhez és módosításához a nemzeti kulturális örökség minisztere és a pénzügyminiszter együttes jóváhagyása szükséges.

(10) A kár megtérítésére tekintettel a biztosító társaságot megillető jogok a kiállítási viszontgarancia vállalás alapján a központi költségvetés által kifizetett összeg erejéig a Magyar Államra szállnak át.

33/C. § (1) A költségvetési évben vállalható kiállítási garanciák és kiállítási viszontgaranciák együttes állományának összege az év egyetlen napján sem haladhatja meg a költségvetési törvényben rögzített mértéket. A kiállítási garancia és a kiállítási viszontgarancia vállalása a kötelezvényben foglalt időtartam alatt terheli a költségvetési törvényben meghatározott mértéket.

(2) A kiállítási garancia és a kiállítási viszontgarancia után nem kell garanciavállalási díjat felszámítani.

(3) Az Országgyűlés a kiállítási garanciák és kiállítási viszontgaranciák együttes várható fizetési kötelezettségei fedezetére a költségvetési törvényben előírányt határozhat.

(4) A 33/B. § (1) és (7) bekezdései szerinti garanciavállalás alapján az állam a központi költségvetés által kifizetett összeg erejéig a károkozóval szemben megtérítési igénnyel léphet fel. A kiállítóval szemben azonban megtérítési igény csak annyiban érvényesíthető, amennyiben

a) a kárt a kiállító vagy annak alkalmazottja, illetve megbízottja szándékosan vagy súlyosan gondatlanul okozta, vagy

b) a kiállító vagy annak alkalmazottja, illetve megbízottja a kár elhárítása, illetve csökkentése érdekében nem úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

34. § (1) Ha a költségvetési törvényt azon év január 1-jéig, amelyre az szól, az Országgyűlés nem alkotta meg, akkor az átmeneti gazdálkodásról törvényt alkothat, amelyben felhatalmazást ad a Kormánynak, hogy a központi költségvetés, az alapok, valamint a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak bevételeit folytatólagosan beszédhesse, kiadásait teljesítse és meghatározza, hogy milyen intézkedéseket tehet.

(2) Az átmeneti gazdálkodásról szóló törvényben meg kell határozni a felhatalmazás időtartamát. A felhatalmazás legkésőbb az új költségvetési törvény hatálybalépésének napján megszűnik. A felhatalmazás időtartama alatt beszédett bevételeket és teljesített kiadásokat a költségvetési törvénybe kell beilleszteni.

(3) Ha a felhatalmazás hatályának lejártáig az Országgyűlés a költségvetési törvényt nem alkotja meg, akkor az (1)-(2) bekezdést kell megfelelően alkalmazni az újabb átmeneti gazdálkodásról szóló törvény megalkotásánál.

A Kormány feladatai

35. § A Kormány felelős a költségvetési törvényjavaslat elkészítéséért és az e törvényben meghatározott határidőn belül az Országgyűlés elé terjesztéséért.

36. § (1) A Kormány a költségvetési törvényjavaslat benyújtásakor

a) előterjeszti azokat a törvényjavaslatokat is, amelyek a javasolt előirányzatok megalapozásához szükségesek;

b) tájékoztatást ad a többéves elkötelezettséggel járó kiadási tételek későbbi évekre vonatkozó hatásairól;

c) 1997. évi költségvetési évtől kezdődően teljeskörűen bemutatja - a b) pontban foglaltakat is beleértve - a költségvetési évet követő 2 év várható előirányzatait, amelyeket a költségvetési év folyamatai és áthúzódó hatásai, a tervezett feladatellátási és szervezeti változások, valamint a gazdasági előrejelzések szerint állapítottak meg;

d) bemutatja a költségvetési törvény legfontosabb társadalmi és gazdasági hatásait;

e) értékeli a költségvetési évet megelőző időszak gazdasági, költségvetési folyamatait.

(2) A Kormány jogosult - a Magyar Köztársaság 2001. és 2002. évi költségvetéséről szóló 2000. évi CXXXIII. törvény 1. számú mellékletének I-VI. fejezetében felsorolt szervek kivételével - a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.), a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) - kivéve a Magyar Honvédséget és a Határőrséget - hatálya alá tartozó központi költségvetési szervek létszámkeretének meghatározására.

37. § A Kormány felelős a költségvetési törvény végrehajtásáért.

38. § (1) A Kormány rendelkezik az általános tartalékkal, a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak költségvetésében képzett tartalékaival és - ha a költségvetési törvény másként nem rendelkezik - a céltartalékokkal.

(2) A céltartalék olyan, a költségvetésben meghatározott előirányzat, amely évközi központi (kormányzati) intézkedés fedezetéül szolgál az adott alrendszerben, s amelynek célját és rendeltetését egyidejűleg meghatározták, azonban az előirányzat fejezet, cím, alcím szerinti felhasználásának megoszlása a költségvetési törvény elfogadásakor még nem ismert.

38/A. § (1) A Kormány az államháztartás alrendszerei költségvetési egyenlegének a tervezettől tartósan és jelentős mértékben eltérő, kedvezőtlen alakulása, vagy megelőző intézkedésként ezt közvetlenül előidéző körülmények bekövetkezése esetén a központi költségvetésben, az alapoknál - a Munkaerőpiaci Alap esetében az Országos Munkaerőpiaci Tanács véleményének előzetes kikérésével -, és a társadalombiztosítási alrendszerben előirányzatokat záróhat, csökkenthet, illetve törölhet azon előirányzatok kivételével, amelyeknek évközi megváltoztatási jogát az Országgyűlés magának tartotta fenn.

(2) Ha az (1) bekezdés alapján tett intézkedések együttes hatása meghaladja az érintett előirányzatok 10%-át és a költségvetés kiadási főösszegének 0,1%-át, akkor a Kormány a meg tett intézkedésekről az Országgyűlést 30 napon belül jelentésben tájékoztatja.

(3) A Munkaerőpiaci Alapot érintő, az (1) bekezdés szerinti intézkedésekről - függetlenül azok mértékétől - a Kormány az Országgyűlés mellett haladéktalanul tájékoztatja az Országos Munkaerőpiaci Tanácsot is.

39. § (1) Állami feladatok, központi költségvetési szervek előirányzatainak célját, rendeltetését nem érintő, fejezetek közötti előirányzat-átcsoportosításra - a 24. § (11) bekezdésében foglalt eset kivételével -, továbbá a 36. § (2) bekezdésében meghatározott létszámkeretek létszámmódosítására a Kormány jogosult.

(2) A fejezeten belül a címek - ide nem értve az alcímeket - között, a személyi juttatások, a munkaadókat terhelő járulékok, a dologi kiadások, az ellátotti pénzbeli juttatások fejezetre összesített előirányzatait is érintő atcsoportosítást a Kormány engedélyezhet, kivéve azokat a címeket, amelyek módosítására vonatkozó jogot az Országgyűlés a költségvetési törvényben magának fenntartja.

(3) A Kormány az (1)-(2) bekezdés szerinti atcsoportosítás jogát - rendeletében szabályozott módon - átengedheti a fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetőjének.

(4) A Kormány a 38. §-ban, a 38/A. §-ban, és az (1)-(2) bekezdésekben meghatározott előirányzat-módosításokról nyilvános határozatban dönt.

(5) A központi költségvetésben fejezetet alkotó, de a Kormány irányítási és felügyeleti jogkörébe nem tartozó szervek és testületek esetében a 39. § (2) bekezdésében meghatározott, a Kormány hatáskörébe tartozó előirányzat-átcsoportosítási jogokat a fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetője gyakorolja. Az atcsoportosítás többlettámogatási igényt nem eredményezhet.

40. § A költségvetési törvényben meghatározott egyes előirányzatoknál külön szabályozott módosítás nélkül is eltérhet a teljesülés a jóváhagyottól. Ezen előirányzatok között olyan bevételi, illetve kiadási előirányzat jelölhető meg, amelynek teljesülése jogszabályon alapul, illetve olyan tényezők következménye, amelyek alakulására a Kormánynak közvetlen befolyása nincs. Ha ezek az előirányzatok a tervezett egyenleg megvalósulását veszélyeztetik, a Kormány köteles a tervezett költségvetési egyenleg biztosítása érdekében a szükséges intézkedést megtenni.

41. § (1) A Kormány költségvetési törvényt módosítást köteles az Országgyűlés elé terjeszteni, ha év közben a központi költségvetés, a társadalombiztosítási alapok és az elkülönített állami pénzalapok együttes egyenlegeinek a költségvetési törvényben megállapított összege a jóváhagyottól legalább ezek kiadási főösszege együttes összegének 2,5%-ával tér el.

(2) A Kormány pótköltségvetési törvényjavaslatot köteles az Országgyűlés elé terjeszteni, ha év közben a központi költségvetés, a társadalombiztosítási alapok és az elkülönített állami pénzalapok együttes egyenlegeinek a költségvetési törvényben megállapított összege a jóváhagyottól legalább ezek kiadási főösszege együttes összegének 5%-ával tér el.

(3) A pótköltségvetési törvényjavaslat a költségvetési törvénynek az előirányzatok meghatározására vonatkozó rendelkezéseit javasolja újból megállapítani.

(4) A költségvetési törvény módosítását nem a (2) bekezdésben említett okok miatt kezdeményező és formailag nem a (3) bekezdésben foglaltak szerinti törvényjavaslat nem minősül pótköltségvetési törvényjavaslatnak, illetve hatálybalépés esetén pótköltségvetési törvénynek.

42. § (1) A Kormány a költségvetési törvényben meghatározott célokra, illetve mértékben történő kezességvállalásról nyilvános határozatban dönt. Ebben rögzíti a kezességvállalás indokát, annak mértékét vagy összegét, feltételeit, a hitelfelvevőt, a fizetésre kötelezettet, illetve a kezesség típusát, a típus megválasztásának indokát.

(2) A Kormány a kezességvállalásáról szóló határozatában a kezesség körülményeinek figyelembevételével rendelkezik arról, hogy a kezesség útján szerzett pénzeszközökből végrehajtott beszerzésekre a közbeszerzésekről szóló törvény szabályait kell-e alkalmazni. A közbeszerzési eljárás alkalmazását el kell rendelni, ha a kezességgel érintett beszerzés egyébként a közbeszerzési törvény tárgyi hatálya alá tartozik, a kezesség mértéke eléri vagy meghaladja a nemzeti közbeszerzési értékhatárt, és a Kormány készfizető kezességet vállal.

(3) A Kormány nem vállalhat kezességet abban az esetben, ha valószínűsíthető, hogy a kötelezett kezességbevétele, illetve egyéb költségvetési forrás igénybevétele nélkül nem fogja tudni fizetési kötelezettségét teljesíteni.

(4) A központi költségvetés terhére vállalt egyedi kezességekre vonatkozó megállapodásokat a Kormány nevében a pénzügyminiszter írja alá, és azokat havonta megküldi az Állami Számvevőszéknek.

(5) A Kormány az (1) bekezdés szerinti kezességvállalásai alapján várhatóan esedékessé váló fizetési kötelezettségeit összesítve, az esedékessé válás valószínűsége szerint is bemutatva köteles a költségvetési törvényjavaslat indokolásában tájékoztatásul előterjeszteni.

(6) A Kormány a zárszámadási törvényjavaslatban köteles beszámolni az Országgyűlésnek az (1) bekezdés szerinti kezességvállalásairól és a kezességi helytállás alapján teljesített kifizetésekről.

(7) Ahol korábbi jogszabály állami garanciát, állami kezességvállalást vagy állami helytállást említ, azon 1993. június 30-át követően az e törvényben, illetve az e törvény alapján szabályozott állami kezességvállalást kell érteni.

(8) Az e törvény hatálybalépése előtt jogszabály által biztosított, illetve jogszabályi felhatalmazás alapján vállalt állami kezességre (garanciára, helytállásra) - a kezességvállalás érintetlenül hagyásával - e törvény rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

43. § (1) A Kormány előkészítő, koordináló és végrehajtó feladatokat lát el a helyi önkormányzatok központi költségvetéséből származó hozzájárulásával összefüggésben.

(2)

(3) A költségvetési törvényjavaslat benyújtásával egyidejűleg a helyi önkormányzatokra vonatkozó adatokat és a szabályozási elgondolásokat a Kormány a helyi önkormányzatok rendelkezésére bocsátja.

43/A. § A Kormány az Országgyűléssel egyidejűleg tájékoztatja a köztestületeket, valamint az országos kisebbségi önkormányzatokat a következő évi gazdaságpolitikai elképzeléseinek alapuló költségvetési politika fő irányairól, a rájuk vonatkozó pénzügyi szabályozás előzetes elgondolásairól.

44. § Ha az Országgyűlés a költségvetési törvényt azon év január 1-jéig, melyre szól, nem alkotta meg, a Kormány köteles haladéktalanul az átmeneti gazdálkodásról törvényjavaslatot az Országgyűlés elé terjeszteni.

45. § (1) Ha az Országgyűlés a költségvetési törvényt azon év január 1-jéig, amelyre szól, nem alkotta meg, és az átmeneti gazdálkodásról külön törvényt nem hozott, vagy az átmeneti gazdálkodásról szóló törvény a hatályát veszítette, akkor a Kormány jogosult a költségvetést megillető bevételeknek a hatályos jogszabályok szerinti beszédésére és az előző évi kiadási előirányzatokon belül a kiadások időarányos - a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai vonatkozásában az ellátásoknál felmerülő kiadások - teljesítésére.

(2) Az (1) bekezdés alapján folytatott gazdálkodásról az Országgyűlés előtt el kell számolni, a beszédett bevételeket és teljesített kiadásokat az új költségvetési törvénybe kell beilleszteni.

46. § (1) Az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető elemi csapás, illetőleg következményeinek az elhárítása érdekében (veszélyhelyzetben) a Kormány az államháztartás körében átmeneti - e törvény rendelkezéseitől eltérő - intézkedéseket hozhat, amelyről az Országgyűlés legközelebbi ülésén be kell számolnia.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott jogkörben a Kormány a fejezetek között átcsoportosítást hajthat végre, egyes kiadási előirányzatok teljesítését felfüggesztheti, a költségvetési törvényben nem szereplő kiadásokat teljesíthet és rendkívüli fizetési kötelezettséget írhat elő.

46/A. §

47. §

A pénzügyminiszter feladatai

48. § A pénzügyminiszter

a) az államháztartással kapcsolatban a Kormány hatáskörébe tartozó kérdésekben döntéselőkészítő, koordináló feladatot lát el, előkészíti a költségvetési és a zárszámadási törvény tervezeteit;

b) gondoskodik a költségvetés végrehajtásáról, a Kormányánál az előirányzatoknak a tervezettől jelentősen eltérő teljesülése esetén intézkedést, illetve annak megelőzésére a kötelezettségvállalások, a kifizetések mértékének és ütemének meghatározását kezdeményezi;

c) gondoskodik a központi költségvetés adósságainak és adósságterheinek nyilvántartásáról, az adósságok törlesztéséről;

d) javaslatot tesz az általános tartalék és a céltartalék, a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak tartalékai és céltartalékai felhasználására;

e)

f) működteti a Kincstárt, ellátja annak szakmai, törvényességi felügyeletét;

g) gondoskodik a kincstári körbe tartozók költségvetései végrehajtásának pénzügyi lebonyolításáról, a hiány finanszírozásáról, megköti a nemzetközi pénzügyi intézményekkel létrehozandó megállapodásokat, figyelemmel kíséri a költségvetési előirányzatok és a költségvetési létszámkeret teljesülésének alakulását, a tervezettől jelentős eltérés esetén a Kormányánál intézkedéseket kezdeményez, tartósan magas tartozásállomány esetén kincstári biztost jelöl ki, illetve a 98. § (4) bekezdése szerinti szervek, testületek költségvetési szervei esetében kezdeményezi a Kormányánál az e törvény szerinti intézkedéseket;

h) nyilvántartást vezet az államháztartás körébe tartozó szervezetekről és az előiránnyal önállóan rendelkező jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetekről, valamint a központi költségvetés, központi költségvetési szervek, alapok által támogatásban részesített államháztartáson kívüli szervezetekről;

i) nyilvántartást vezet a központi költségvetés terhére vállalt kezességekről; a többéves kihatással járó pénzügyi kötelezettségvállalásokról; az állam nemzetközi pénzügyi elszámolásairól; az állam követeléseiről; a központi költségvetés bevételeit érintő kedvezményekről, kedvezmény jellegű mentességekről és bevétel-átengedésekről;

j) nyilvántartást vezet a központi költségvetés részletes előirányzatairól, tájékoztatja a Kincstárt az előirányzat-módosításokról;

k)

l) szabályozza az államháztartás bevétel-előirási és kötelezettségvállalási rendjét; a költségvetési tervezés, az előirányzat-módosítás, az adatszolgáltatás és a beszámolás eljárási rendjét;

m) meghatározza - a Központi Statisztikai Hivatal elnökével egyetértésben - az államháztartás információs rendszerének tartalmát, szabályozza az információs szolgáltatás rendjét;

n) felelős az államháztartás pénzügyi információs rendszerének működtetéséért, az azt szolgáló informatikai infrastruktúra koordinált fejlesztési programjának elkészítéséért és megvalósításának irányításáért;

o) szabályozza - az Állami Számvevőszék véleményének kikérésével - az államháztartás körébe tartozó, a 87. § (2) bekezdésében nem említett szervek (a továbbiakban: az államháztartás körébe tartozó egyéb szervek), az előiránnyal rendelkező jogi személyiséggel nem rendelkező költségvetési egységek költségvetési gazdálkodásának számviteli rendjét, az államháztartás alrendszereiből támogatásban részesülő államháztartáson kívüli szervezetek esetében a támogatás elszámolásának számviteli rendjét, valamint a Kincstár számviteli rendjét;

p) szabályozza az előirányzat-felhasználás és a felhasználás ütemezésének, a bevételek fogadásának és a kiadások teljesítésének, valamint a készpénzellátmányok felvételének és elszámolásának kincstári rendjét;

g) jóváhagyja a Kormány rendeletében meghatározott típusú és nagyságrendű kiadásokra vonatkozó, az előirányzatokat meg nem haladó kötelezettségvállalásokat. A jóváhagyás nem tagadható meg, ha a kötelezettségvállalás megfelel a kormányrendeletben meghatározott feltételeknek, vagy közvetlenül jogszabályon, jogerős bírósági, hatósági határozaton, illetve nemzetközi megállapodáson alapul;

r) gondoskodik az állami támogatási programok szabályozásának és az egyedi állami támogatásoknak - a mezőgazdasági és a halászati támogatások esetében a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter társfelelőssége mellett - az Európai Közösségek versenyjogi szabályaival való összehangolásáról;

s) ellátja - az Állami Számvevőszék és a Miniszterelnöki Hivatal véleményének kikérésével - az államháztartási belső pénzügyi ellenőrzési rendszer fejlesztésével, szabályozásával, koordinációjával és harmonizációjával, valamint a nemzetközi belső ellenőrzési standardokkal összhangban lévő ellenőrzési módszerek, illetve megfelelő szakképzés fejlesztésével kapcsolatos feladatokat. A pénzügyminiszter az államháztartási belső pénzügyi ellenőrzési rendszer helyzetéről és működéséről éves jelentést terjeszt elő a Kormány részére.

A fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetőjének feladatai

49. § A fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetője - ha törvény másként nem rendelkezik -

a) közreműködik a következő évre vonatkozó költségvetési tervezés fő kereteit meghatározó költségvetési irányelvek elkészítésében, és irányítja a felügyelete alá tartozó fejezet és a hatáskörébe utalt alap tervezését, zárszámadását;

b) a felügyelete alá tartozó fejezetbe sorolt költségvetési szervek tevékenységében érvényesíti az állami feladatok ellátására szóló előirányzatokkal, létszámokkal és a vagyonnal való szabályszerű és hatékony gazdálkodás követelményeit;

c) rendszeresen figyelemmel kíséri a költségvetés végrehajtásában a felügyelete alá tartozó fejezetbe sorolt szervek ezzel kapcsolatos tevékenységét, a jóváhagyott költségvetési előirányzatok, illetve az azokból ellátandó feladatok teljesülésének veszélyeztetése esetén a hatáskörébe tartozó előirányzatoknál megteszi a szükséges intézkedéseket, illetve kormányzati hatáskörbe tartozó ügyekben a Kormánynál intézkedést kezdeményez;

d) megállapítja a felügyelete alá tartozó fejezetbe sorolt azon költségvetési szervek költségvetését és a központi költségvetés azon kiemelt kiadási és bevételi előirányzatait, amelyek megállapítása nem tartozik az Országgyűlés, a Kormány és törvényi rendelkezés alapján más személy, szerv, testület hatáskörébe, jóváhagyja a központi költségvetési szervek és alapok részletes (elemi) költségvetését;

e) a d) pontban foglalt előirányzatok tekintetében módosítási, zárolási, illetve törlési jogot gyakorol;

f) a Kormány rendeletében szabályozott módon gyakorolja a hatáskörébe utalt előirányzat-módosítási, -átcsoportosítási és -felhasználási jogköröket, ideértve a költségvetési címen belüli alcímek közötti - kiemelt előirányzatok adott címre összesített előirányzatát nem érintő - átcsoportosítást, a 24. § (4)-(5) és (11) bekezdésében foglalt belső átcsoportosítást, a fejezeti tartalék felhasználását is, továbbá meghatározza a fejezeti kezelésű előirányzatok azon körét, melyből a határon túli magyar nyelvű oktatási intézmények támogathatók;

g) jóváhagyja a felügyelete alá tartozó fejezetbe sorolt költségvetési szervek és fejezeti kezelésű előirányzatok előirányzat-maradványát, egyidejűleg meghatározva a kötelezettségvállalással nem terhelt előirányzat-maradvány felhasználásának célját, rendeltetését;

h) jóváhagyja - a 36. § (2) bekezdésében foglalt keret érvényesítésével - a felügyelete alá tartozó fejezetbe sorolt szervek létszámát, átcsoportosítási jogot gyakorol - a 39. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel - a fejezeten belüli, illetve címen belüli létszámkeretek tekintetében a Kormány rendeletében meghatározott módon előkészíti, koordinálja a fejezetbe tartozó mindazon költségvetési szervek, költségvetési előirányzatok és létszámkeretek tekintetében a megállapítással, módosítással kapcsolatos döntéseket, amelyeknél törvény rendelkezése alapján nem a fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetője gyakorolja ezen jogköröket;

i) gondoskodik a hatáskörébe utalt alapok működéséről, az előirányzatok módosításáról, - ha törvény másként nem rendelkezik - dönt azok felhasználásáról;

j) a d)-h) pontokban foglalt előirányzat, illetve létszámkeret megállapításáról, módosításáról a pénzügyminisztert - jogszabályban meghatározott módon - folyamatosan tájékoztatja;

k) elkészíti a pénzügyminiszter irányelvei alapján a felügyelete alá tartozó fejezet és a hatáskörébe utalt alap költségvetésének végrehajtásáról szóló zárszámadást;

l) a költségvetési törvényben meghatározott értékhatárig, fejezetén belül a címek között átcsoportosítást végez, kezdeményezheti a Kormány hatáskörébe tartozó címek közötti átcsoportosítást;

m) - a fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetője, ha az nem miniszter - kezdeményezheti, hogy a pénzügyminiszter - a fejezet vezetőjével egyetértésben - rendeletben állapítson meg díjfizetési kötelezettséget a fejezethez tartozó költségvetési szervek szakmai és hatósági feladatainak ellátásáért, szolgáltatásaiért;

n) törvényben meghatározott esetekben és módon közreműködik a kincstári vagyon vagyongazdálkodása feltételeinek kialakításában;

o) a pénzügyminiszterrel egyetértésben - évente február 15-ig, kormányrendeletben foglalt összehangolási szabályokra figyelemmel - szabályozza a fejezeti kezelésű előirányzatok bevételeit és kiadásait, - a költségvetési törvényben meghatározott célra tekintettel - felhasználását, kezelési költségeit, az előirányzat-maradványok jóváhagyását és következő évi felhasználását, az éven túli kötelezettségvállalást; a visszatérítendő támogatások (kölcsönök) folyósításának és visszatérítésének, az előlegek folyósításának és elszámolásának, a behajthatatlan követelésekről való lemondásnak a rendjét;

p) a felügyelete alá tartozó költségvetési szervek vezetőinek éves költségvetési beszámolója alapján beszámol a pénzügyminiszternek a folyamatba épített, előzetes és utólagos vezetői ellenőrzési, valamint belső ellenőrzési rendszerek működtetéséről.

Eljárási szabályok

50. § (1) A pénzügyminiszter április 15-éig - az országgyűlési képviselők általános választásának évében legkésőbb június 30-áig - elkészíti és a Kormány elé terjeszti a következő évre vonatkozó gazdaságpolitikai elképzelésein alapuló költségvetési politika fő irányait és a költségvetési tervezés fő kereteit meghatározó költségvetési irányelveket.

(2) Az országgyűlési képviselők általános választásának évében, illetőleg a polgármesterek és a helyi önkormányzati képviselő-testületek tagjai általános választásának évében a választás napját (első forduló) megelőző 30 nappal

a) az államháztartás állapotáról a Pénzügyminisztérium közigazgatási államtitkára, saját fejezeteik tekintetében

b) a közigazgatási államtitkárok,

c) az országos hatáskörű szervek vezetői,

d) az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság főigazgatója,

e) az Országos Egészségbiztosítási Pénztár főigazgatója,

f) a jegyző, főjegyző, körjegyző, megyei főjegyző részletes jelentést tesznek közze pénzügyi helyzetükről és a választási ciklusban keletkezett, későbbi éveket terhelő pénzügyi determinációkról, kötelezettségekről.

51. § (1) A fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetője a felügyelete alá tartozó fejezet és a hatáskörébe tartozó alap költségvetésének, valamint a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak kezelői alaponként az egészségügyi miniszter, valamint az ifjúsági, családügyi, szociális és esélyegyenlőségi miniszter közreműködésével elkészített társadalombiztosítás pénzügyi alapjai költségvetésének részletes tervezetét a költségvetési irányelvek szerint állítja össze.

(2) A pénzügyminiszter augusztus 31-ig - az országgyűlési képviselők általános választásának évében legkésőbb október 15-ig - terjeszti a Kormány elé a költségvetési törvényjavaslat tervezetét.

52. § (1) A Kormány a költségvetési törvény utolsó költségvetési évében szeptember 30-áig - ha az az országgyűlési képviselők általános választásának éve legkésőbb október 31-éig - benyújtja az Országgyűlésnek a következő egy vagy többéves - az e törvény 7. §-ának (3) bekezdése szerinti, költségvetési évenként meghatározott előirányzatokat tartalmazó - költségvetési törvényjavaslatát, és ehhez tájékoztatási céllal az államháztartás helyzetét bemutató összefoglaló táblázatokat, mérlegeket mellékel. A fejezeti részletező táblázatokat és ezek szöveges indoklásait október 15-ig - az országgyűlési képviselők általános választásának évében legkésőbb november 15-ig - kell az Országgyűlésnek benyújtani.

(2) Az Országgyűlés megtárgyalja a költségvetés bevételeit és kiadásait fejezetenként, alaponként, valamint társadalombiztosítási pénzügyi alaponként és összességükben. A tárgyalás során november 30-ig az Országgyűlés határozatában összesszerűen meghatározza a fejezetek, az alapok, a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai bevételi és kiadási főösszegét, a hiány, illetve a többlet mértékét.

(3) A november 30-ig meghozandó határozat elfogadása után a költségvetési törvényjavaslat vitájában a benyújtott módosító javaslatok a többlet vagy hiány mértékét és a (2) bekezdés szerint meghatározott fejezeti, alaponkénti és társadalombiztosítási pénzügyi alaponkénti bevételi és kiadási főösszegeket nem változtathatják meg.

(4) A fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetője, illetve a külön jogszabályban arra feljogosított szerv a költségvetési törvény elfogadását követően - kormányrendeletben meghatározottak szerint - megállapítja a felügyelete alá tartozó fejezetbe sorolt központi költségvetési szervek és feladatok költségvetési előirányzatait (kincstári költségvetés) és meghatározza a felügyelete alá tartozó központi költségvetési szerv elemi költségvetésének elkészítéséhez szükséges további keretszámokat, szempontokat.

(5) Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság és az Országos Egészségbiztosítási Pénztár vezetője a költségvetésről szóló törvény kihirdetését követően - a kormányrendeletben meghatározottak szerint - kincstári költségvetést készít a felügyelete alá tartozó költségvetési szervekre és az Alapokra vonatkozóan és meghatározza a hivatali szerv és az igazgatási szervei működési költségvetése, valamint az általuk kezelt Alapok részletes előirányzatai (elemi költségvetés) elkészítéséhez szükséges további keretszámokat.

(6) Amennyiben az Országgyűlés a költségvetési törvényt olyan időpontban fogadja el, hogy a (4)-(5) bekezdésben foglaltak a költségvetési év első munkanapjáig nem teljesíthetők, a pénzügyminiszter az átmeneti időszakban teljesíthető kiadásokat a Kormány által benyújtott költségvetési törvényjavaslatban foglalt előirányzatok alapján állapítja meg.

53. § A Kormány a zárszámadásról szóló törvényjavaslatot a költségvetési évet követően nyolc hónapon belül terjeszti az Országgyűlés elé. A zárszámadásról szóló törvényjavaslatot az Országgyűlés elé történő terjesztést megelőzően két hónappal benyújtja az Állami Számvevőszéknek.

53/A. § (1) Ahol jogszabály éves költségvetési törvényről, illetve éves költségvetési törvényjavaslatról rendelkezik, az alatt a több évre vonatkozó költségvetési törvényt, illetve költségvetési törvényjavaslatot is érteni kell.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései nem érintik az éves gazdálkodás és beszámolás szabályait.

IV. FEJEZET

AZ ELKÜLÖNÍTETT ÁLLAMI PÉNZALAPOK KÖLTSÉGVETÉSE

54. § (1) Alapot létrehozni csak törvénnyel lehet, amelyben meg kell határozni az alap rendeltetését, bevételi forrásait, a teljesíthető kiadások körét, valamint az alappal való rendelkezésre jogosult, a felhasználásért felelős minisztert.

(2) Az alap létrehozásának feltétele, hogy a meghatározott feladatok állami ellátásához részben célzott adójellegű befizetések, hozzájárulások, járulékok, illetve bírságok címén államháztartáson kívülről származó források legyenek közvetlenül hozzárendelhetők.

(3) Az alappal való rendelkezésre jogosult és a felhasználásért felelős miniszter gondoskodik arról, hogy az alap felhasználása más alapokkal összehangoltan történjen.

(4) Az alapot a hasonló vagy kapcsolódó célú, rendeltetésű fejezeti kezelésű előirányzatokkal is - a Kormány rendelete szerint - összehangoltan kell felhasználni.

54/A. § A miniszter az alap tervezési, kötelezettségvállalási, bevétel-előírási, szerződéskötési, utalványozási, ellenőrzési, államháztartási információs szolgáltatási és beszámolási feladatainak ellátásával kizárólag központi költségvetési szervet vagy kivételesen köztestületet bízhat meg. Az alap működtetésének kiadásait az alap finanszírozhatja.

55. § (1) Az alap Országgyűlés által megállapított kiadási előirányzatai akkor módosíthatóak, ha a bevételi előirányzatok túlteljesítése, illetve - amennyiben törvény az alap maradványának felülvizsgálatáról és jóváhagyásáról másként nem rendelkezik - a felülvizsgált és jóváhagyott előző évi maradványok erre fedezetet biztosítanak. Bevétel-elmaradás esetén az előirányzatokat csökkenteni kell.

(2) A miniszter előirányzat-módosítást köteles végrehajtani az (1) bekezdésben, illetve az alap működéséről szóló törvényben meghatározott esetekben.

56. § A gazdasággal összefüggő alap esetében a zárszámadásról szóló törvényjavaslat tárgyalása során az Országgyűlést tájékoztatni kell az érintett gazdasági kamaráknak az alap indoklására és további működésére vonatkozó véleményéről.

57. § (1) Az alap - bevételeit és kiadásait az alap működéséről szóló törvényben meghatározott jogcímenként, illetve összevont jogcímenként bemutatott - költségvetését és zárszámadását a költségvetési és zárszámadási törvényjavaslat részeként az Országgyűlés hagyja jóvá.

(2) A Kormány az alap bevételeinek és kiadásainak tervezett (tényleges) összegét és rendeltetését, ideértve a 36. § c) pontjában foglaltakat is, és a kötelezettségvállalások és az előírt tartozások tervezett (tényleges) alakulásának bemutatását is köteles tájékoztatásul a költségvetési törvényjavaslat indoklásában az Országgyűlés elé terjeszteni.

(3) Az alap gazdálkodásáról az alappal rendelkező miniszter éves költségvetési beszámolót és mérleget készít. A beszámolót és a mérleget könyvvizsgálóval hitelesíttetni kell. A hitelesített beszámolót és mérleget meg kell küldeni az Állami Számvevőszéknek.

(4) A könyvvizsgálatok eredményéről a Kormány a zárszámadás keretében tájékoztatja az Országgyűlést.

(5) A könyvvizsgálót - az Állami Számvevőszék elnökének javaslata ismeretében - az alappal rendelkező miniszter bízta meg. A könyvvizsgálat költségeit az alapok kezelésével kapcsolatos kiadások között kell elszámolni.

58. § Az alap költségvetési tervezeteihez és az elfogadott költségvetéséhez szöveges indokolást kell mellékelni, amelyben az egyes előirányzatok megalapozottságát kell indokolni.

59. § (1) Az alap terhére - ha törvény másként nem rendelkezik - alapítvány, egyházi jogi személy, társadalmi szervezet, közalapítvány, közhasznú társaság, köztestület, gazdasági társaság - kivéve az alap pénzeszközeiből finanszírozott központi költségvetési szervek átalakítását ezen szervezeti formák valamelyikévé - nem alapítható, illetve gazdasági társaságban érdekeltség nem szerzhető.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szervezetek számára eseti, egyedi támogatás kizárólag az alap rendeltetése szerinti konkrét feladat megvalósítására adható.

(3) Az alap követelése fejében gazdasági társaságban való érdekeltséget megtestesítő részvényt vagy üzletrészt, továbbá egyéb vagyontárgyakat elfogadni csak abban az esetben és mértékben lehet, ha és amekkora összegben a pénzbeli teljesítés nem lehetséges.

(4) Ha a követelés csak gazdasági társaságban való érdekeltséget megtestesítő részvény vagy üzletrész, továbbá egyéb vagyontárgyak megszerzésével elégíthető ki, azokat a lehető legrövidebb időn belül a kincstári vagyon kezeléséért felelős szervezet részére kizárólag készpénzes értékesítésre vagy - az értékesítésig - további hasznosításra át kell adni.

(5) A követelés fejében történő értékpapír-, vagyon-, illetve tulajdonjog-átruházást írásbeli megállapodásban kell rögzíteni, amely a kincstári vagyon kezeléséért felelős szervezet egyetértésével jön létre.

(6) A (4) bekezdésben szereplő vagyon értékesítéséből, hasznosításából származó bevétel - a költségvetési támogatás arányában a központi költségvetést megillető hányad kivételével - az alapot illeti meg.

60. § Az alaptól vállalkozási tevékenység nem folytatható.

61. §

V. FEJEZET

A HELYI ÖNKORMÁNYZATOK KÖLTSÉGVETÉSE

62. § (1) A helyi önkormányzat költségvetéséből finanszírozza és látja el a helyi önkormányzatokról szóló és más törvényben meghatározott feladatait.

(2) A helyi kisebbségi önkormányzat a költségvetésből finanszírozza és látja el a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló és más törvényben meghatározott feladatait.

(3) A többcélú kistérségi társulás költségvetéséből finanszírozza és látja el feladatait.

(4) A társulásban ellátott feladatokhoz kapcsolódó, ösztönző elemet is tartalmazó központi költségvetési hozzájárulásokat, támogatásokat a többcélú kistérségi társulás igényli. Ezek igénylésére, évközi módosítására, év végi elszámolására, Kincstár részéről történő felülvizsgálatára és finanszírozására a 63-64/E. § rendelkezéseit kell alkalmazni.

63. § (1)-(2)

(3) A központi költségvetésből a helyi önkormányzatokat megillető normatív állami hozzájárulás, átengedett személyi jövedelemadó, a helyi önkormányzatok működésével kapcsolatos egyéb központi költségvetési kapcsolatból származó, a költségvetési törvényben meghatározott támogatás, illetve előirányzat összegét a 101. § (6)-(7) bekezdésében meghatározott tartozásokkal csökkentett összegben

(nettó módon), kormányrendeletben meghatározott ütemezés szerint, az adott hónapban esedékes jogcímek figyelembevételével, a Kincstár folyósítja.

(4) A (3) bekezdés szerinti finanszírozás biztosításához szükséges információkat az illetményszámfejtésüket önállóan ellátó önkormányzatok kötelesek szolgáltatni az Igazgatóság részére külön jogszabályban meghatározott módon, illetve azok a központosított illetményszámfejtésből a Kincstár rendelkezésére állnak.

(5) A (4) bekezdésben szereplő adatszolgáltatás, illetve az annak alapját képező, utalványozásnak minősülő intézményi bérszámfejtési adatok a személyi jövedelemadó, a munkavállalókat és a munkáltatókat terhelő járulékok szempontjából megfizetési rendelkezésnek minősülnek. Az önkormányzati adatszolgáltatás elmulasztása esetén a Kincstár a (3) bekezdés szerinti folyósítást az adatszolgáltatás pótlásáig felfüggeszti.

(6) Ha a (3) bekezdésben meghatározott források a nettósítás során beszámítandó, a 101. § (6) bekezdésében meghatározott tartozásokra nem nyújtanak fedezetet, akkor a különbözetet a Kincstár a helyi önkormányzatok részére átmenetileg megelőlegezi. A Kincstár az ezen a jogcímen keletkező követelésének érvényesítése érdekében havonta azonnali beszedési megbízást nyújt be a helyi önkormányzat ellen. A beszedési megbízás benyújtását követő hónap első napjától a megelőlegezett összeg után a helyi önkormányzat az előző évi átlagos jegybanki alapkamat kétszeres mértékének megfelelő kamatot köteles fizetni addig a napig, amíg fizetési kötelezettségét nem teljesíti. Külön jogszabályban meghatározott összeghatár alatti tartozás esetében a Kincstár a követelést a (3) bekezdés szerint a helyi önkormányzatokat a következő hónapokban megillető összegből történő levonás útján is érvényesítheti.

(7) Ha a (6) bekezdés szerinti azonnali beszedési megbízás 60 napon belül nem teljesül, a Kincstár a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásáról szóló 1996. évi XXV. törvény 4. §-a (2) bekezdésének e) pontja alapján kezdeményezi az adósságrendezési eljárás megindítását.

(8) Amennyiben a beszámítás során a Kincstár beszedésre, inkasszállásra kényszerül, az ehhez szükséges fedezet biztosítása - az előirányzat felhasználási ütemterve alapján - a helyi önkormányzat feladata.

63/A. § A 63. § (3) bekezdése szerinti módon kell folyósítani a kisebbségi önkormányzatokat megillető működési támogatást és a normatív állami hozzájárulásokat is.

64. § (1) A helyi és helyi kisebbségi önkormányzat (a továbbiakban együtt: helyi önkormányzat) a feladatmutatók szerint járó normatív hozzájárulásokat és támogatásokat - a költségvetési törvényjavaslat alapján, annak Országgyűléshez történő benyújtását követően - a helyi önkormányzat székhelye szerint illetékes Igazgatóság útján igényli a központi költségvetésből. Az igénylés során a költségvetési törvényjavaslat szerint figyelembe vehető jogosultsági feltételekről, az igénylés lebonyolításának rendjéről a pénzügyminiszter - a belügyminiszterrel és az ágazati miniszterekkel együttműködve, az Igazgatóságok útján - tájékoztatást ad ki.

(2) A helyi önkormányzatokat megillető normatív hozzájárulások és támogatások - ezen belül külön a feladatmutatók alapján járó hozzájárulások és támogatások - jogcímeit és igénybevételük feltételeit a költségvetési törvény határozza meg.

(3) A helyi önkormányzatokat megillető, normatív módon elosztott, központi költségvetési kapcsolatokból származó források összegét önkormányzatonként és jogcímenként a pénzügyminiszter és a belügyminiszter együttes rendeletben teszi közzé a 71. § (1) bekezdésében meghatározott határidőt megelőző 15. napig.

(4) A pénzügyminiszter által - a belügyminiszterrel, valamint az érintett ágazati miniszterrel együttműködve - kibocsátott tájékoztató alapján a helyi önkormányzat az Igazgatóság útján az érintett jogcímekre kiegészítő igénylést nyújthat be,

a) ha a helyi önkormányzatokat megillető normatív hozzájárulások és támogatások előirányzatához kapcsolódó, költségvetési törvényben szereplő igénybevételi szabályok eltérnek a költségvetési törvény előirányzatait megalapozó mutatószám-felmérés feltételeitől,

b) ha a helyi önkormányzatok számára megállapított, központi költségvetési kapcsolatokból származó források a felelősségi körükön kívül eső ok miatt különböznek a költségvetési törvény alapján járó összegtől.

Az egyes helyi önkormányzatokat érintő finanszírozási különbözeteket a pénzügyminiszter és a belügyminiszter együttes rendeletben teszi közzé. A különbözettel a költségvetési törvényben a helyi önkormányzatok számára megállapított állami támogatási előirányzatok nem módosulnak, a helyi önkormányzat költségvetési rendeletében módosítja a központi költségvetésből származó bevételeinek előirányzatát.

(5) A helyi önkormányzat év közben az Igazgatóság útján lemondhat a számára feladatmutató alapján megállapított normatív hozzájárulások és támogatások előirányzatáról vagy annak egy részéről, illetve pótlólagos igénylést nyújthat be ezen előirányzatokra.

a) Az előirányzat-lemondás benyújtásának határideje:

aa) április 30.,

ab) július 31.,

ac) október 15.

b) A pótlólagos igénylés határideje július 31.

A pótlólagos igénylés során jelentkező finanszírozási különbözetek kiutalására a b) pontban meghatározott határidő lejártát követő második hónapban esedékes nettó finanszírozástól kezdődően kerül sor.

(6) Az (5) bekezdésben meghatározott előirányzat-lemondási és pótlólagos igénylési határidők elmulasztása jogvesztő.

(7) A helyi önkormányzat a költségvetési év végét követően a tényleges mutatók alapján, külön jogszabályban meghatározott határidőig elszámol az igénybe vett normatív hozzájárulásokkal és támogatásokkal.

(8) A helyi önkormányzatok intézményi társulása által ellátott feladatokhoz kapcsolódó központi költségvetési hozzájárulásokat és támogatásokat az intézmény székhelye szerinti vagy a társulási megállapodásban meghatározott önkormányzat igényelheti a központi költségvetésből. A támogatásokkal és hozzájárulásokkal való elszámolás is ezen önkormányzat feladata.

64/A. § (1) Az Igazgatóság a rendelkezésére álló információk alapján a 64. § (1), (4) bekezdése és (5) bekezdés b) pontja szerinti igénylésben, illetve a 64. § (5) bekezdés a) pontja szerinti lemondásban szerepeltetett mutatószámokat elsődlegesen saját nyilvántartása

alapján felülvizsgálja. Amennyiben azokat nem tartja megalapozottnak, írásban felhívja az önkormányzatot adatszolgáltatása helyesbítésére. Az önkormányzat 8 napon belül írásban nyilatkozik adatszolgáltatása módosításáról. Az önkormányzat nyilatkozatának hiányában eredeti adatszolgáltatása marad az irányadó.

(2) Az illetékes Igazgatóság a rendelkezésére álló iratok és saját nyilvántartásai alapján, illetve a helyszínen az önkormányzat év végi elszámolásának benyújtásáig megvizsgálhatja a feladatmutatók alakulását. Amennyiben az önkormányzat az (1) bekezdés szerinti felhívásnak nem vagy csak részben tett eleget, és az önkormányzat adatszolgáltatása szerinti együttes összeg, valamint az Igazgatóság álláspontja szerinti együttes közötti eltérés meghaladja a 2%-ot, de legalább 1 millió Ft-ot, a helyszíni vizsgálat kötelező. A vizsgálat eredményéről az Igazgatóság külön jogszabályban meghatározott tartalmú jegyzőkönyvet vesz föl. A jegyzőkönyvben az Igazgatóság javasolhatja az önkormányzatnak, hogy a következő előirányzat-módosítási lehetőségnél az érvényes feladatmutatóit módosítsa, illetve az elszámolásnál az Igazgatóság által javasolt adatokat érvényesítse.

(3) Amennyiben a helyi önkormányzat az (1)-(2) bekezdés szerinti felhívásnak, illetve a jegyzőkönyvbe foglalt javaslatnak nem tesz eleget, és a felhívásban, illetve a jegyzőkönyvben szereplő jogcímenél az év végi elszámolás során visszafizetési kötelezettsége és a (4) bekezdés alapján igénybevételi kamatfizetési kötelezettsége keletkezik, a jogtalanul igénybe vett előirányzat, de legfeljebb az Igazgatóság felhívásában, illetve a jegyzőkönyvbe foglalt javaslatában feltüntetett különbözet után - a (4) bekezdés szerinti igénybevételi kamaton felül - jogcímenként kiegészítő kamatot fizet. A kiegészítő kamat mértéke a jegybanki alapkamat ötven százaléka.

(4) A helyi önkormányzat igénybevételi kamatot fizet a jogtalanul igényelt teljes előirányzat után, ha az igényelt, feladatmutatóhoz kapcsolódó normatív hozzájárulások és támogatások összege legalább 5 százalékkal meghaladja az önkormányzatot ténylegesen megillető összeget. Az igénybevételi kamat mértéke:

a) ha az önkormányzat a 64. § (5) bekezdés aa) pontja szerinti időpontig lemond az előirányzatról, a jegybanki alapkamat 25 százaléka,

b) ha a 64. § (5) bekezdés ab) pontja szerinti időpontig lemond az előirányzatról, a jegybanki alapkamat 50 százaléka,

c) ha a 64. § (5) bekezdés ac) pontja szerinti időpontig lemond az előirányzatról, a jegybanki alapkamat,

d) ha az év végi elszámolás során keletkezik visszafizetési kötelezettsége, illetve a jogtalan igénybevételt az Igazgatóság a 64/D. § szerinti felülvizsgálati eljárás keretében állapítja meg, a jegybanki alapkamat 200 százaléka.

Amennyiben a jogtalan igénybevétel összege nem haladja meg az 500 ezer forintot, az egyébként irányadó kamatmérték 50 százalékát kell fizetni.

(5) Az a helyi önkormányzat, amelyik a visszafizetési és kamatfizetési kötelezettségének az éves költségvetési beszámoló Igazgatósághoz történő benyújtását követő 15 napon belül nem tesz eleget, további késedelmi kamatot fizet a jogtalanul igénybe vett összeg után addig a napig, amíg visszafizetési kötelezettségének eleget nem tesz. A késedelmi kamat mértéke a jegybanki alapkamat kétszerese.

(6) A helyi önkormányzat

a) évközi lemondás alapján megállapított fizetési kötelezettségét a nettó finanszírozás keretében történő elszámolással,

b) az év végi elszámolás során befizetéssel

teljesíti. Amennyiben a fizetési kötelezettség a lemondási határidőt, illetve a külön jogszabályban megjelölt határidőt követő 90 napon belül nem teljesül, akkor a Kincstár azonnali beszédési megbízást nyújt be a helyi önkormányzat ellen, és ezt követően a 63. § (7) bekezdése szerint jár el.

(7) A központi költségvetés a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamatot fizet a helyi önkormányzat részére a teljes eltérés után, ha - az érdekkörében felmerülő ok miatt - az általa időarányosan folyósított, normatív hozzájárulásokból és támogatásokból származó forrás legalább 5 százalékkal kevesebb a helyi önkormányzatot ténylegesen megillető összegnél.

(8) A feladatmutatók alapján járó normatív állami hozzájárulások igénylésének, évközi pótigénylésének és lemondásának, valamint elszámolásának szabályait kell alkalmazni - kivéve a (4) bekezdés rendelkezéseit - a helyi önkormányzatok jövedelmkülönbségének mérséklését szolgáló támogatásokra és beszámításokra és az azokat megalapozó, iparüzési adóerő-képességre vonatkozó adatszolgáltatásokra is azzal, hogy az igénylést és az évközi adatmódosítást az Igazgatóság nem vizsgálja felül.

64/B. § (1) Ha a helyi önkormányzat a 64-64/A. §-ok hatálya alá nem tartozó, központi költségvetésből származó támogatást vagy annak egy részét jogtalanul vette igénybe, azt nem a megjelölt feladatra használta fel, illetve a jogszabályban rögzített arányt meghaladó mértékű támogatást vett igénybe, vagy a támogatások igényléséhez valótlan adatot szolgáltatott, a támogatásról haladéktalanul köteles lemondani, és a támogatást a központi költségvetés javára visszafizetni.

(2) A jogtalanul igénybe vett összeg után a helyi önkormányzat a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamatot fizet a jogtalan igénybevétel napjától a visszafizetés napjáig.

(3) A helyi önkormányzat a 64-64/A. §-ok hatálya alá nem tartozó, központi költségvetésből származó, a Helyi önkormányzatok támogatásai fejezetében szereplő támogatásokat az Igazgatóság útján igényli. Az Igazgatóság - a támogatásról szóló jogszabály, illetve tájékoztató alapulvételével - a rendelkezésére álló iratok, saját nyilvántartása, illetve helyszíni vizsgálat alapján szabályszerűségi szempontból megvizsgálja a támogatási igényt, és szükség esetén, jogszabályban meghatározott rövid határidő kitűzésével hiánypótlásra, módosításra hívja fel az önkormányzatot. Amennyiben az önkormányzat a felhívásnak nem tesz eleget, az Igazgatóság a támogatási igényt - véleményével együtt - továbbítja az elbírálásra jogosult szervnek.

(4) Az Igazgatóság a (3) bekezdésben meghatározott támogatások igénylésének szabályszerűségét a rendelkezésre álló iratok és saját nyilvántartásai alapján, illetve helyszíni vizsgálat során a támogatás elszámolásának benyújtásáig megvizsgálhatja. A vizsgálat eredményéről az Igazgatóság külön jogszabályban meghatározott tartalmú jegyzőkönyvet vesz fel, amelyben szükség esetén javasolja a helyi önkormányzatnak, hogy a támogatásról, illetve annak egy részéről mondjon le. Amennyiben az önkormányzat a jegyzőkönyvbe foglalt javaslatnak 15 napon belül nem tesz eleget, és az év végi elszámolás során a jegyzőkönyvben szereplő jogcímen visszafizetési

kötelezettsége keletkezik, a visszafizetendő összeg, de legfeljebb a jegyzőkönyvben feltüntetett különbözet után a helyi önkormányzat - az egyéb jogkövetkezményeken felül - kiegészítő kamatot fizet. A kiegészítő kamat mértéke a jegybanki alapkamat ötven százaléka.

(5) A helyi önkormányzatok címzett és céltámogatási rendszeréről szóló 1992. évi LXXXIX. törvény hatálya alá tartozó támogatások esetében az e törvényben szabályozott felülvizsgálat mellett a külön jogszabály által meghatározott ellenőrzés szabályait is alkalmazni kell.

64/C. § (1) Jegybanki alapkamaton e fejezetben, ha a helyi önkormányzat visszafizetési kötelezettségének

a) az igénybevétel évében tesz eleget, a megelőző év átlagos jegybanki alapkamatát,

b) az igénybevétel évét követően tesz eleget, az igénybevétel éve átlagos jegybanki alapkamatát kell érteni.

(2) Ha a központi költségvetési támogatásokból származó visszafizetési kötelezettséget az Állami Számvevőszék állapítja meg, a helyi önkormányzatot a visszafizetendő összegben felül a következő kamatfizetési kötelezettség terheli:

a) normatív hozzájárulások és támogatások esetében a 64/A. § (4) bekezdésének c) pontja szerint igénybevételi és az (5) bekezdése szerinti késedelmi kamat,

b) a 64/B. § szerinti támogatások esetében a 64/B. § (2) bekezdése szerinti kamat.

64/D. § (1) A helyi önkormányzatok központi költségvetéséből származó, a Helyi önkormányzatok támogatásai fejezetben szereplő támogatásai, hozzájárulásai év végi elszámolásának szabályszerűségét a Kincstár a tárgyévet követő év végéig felülvizsgálja. A tárgyévet követő év december 31-éig megkezdett felülvizsgálat a következő évre áthúzódhat, feltéve, hogy ezen időpontig az Igazgatóság a (2) bekezdésben szereplő felhívást már kibocsátotta. Több évre kiterjedő támogatás esetében a lezárást követő éves elszámolás keretében a felülvizsgálat a teljes támogatási időszakra irányul.

(2) Amennyiben az Igazgatóság a felülvizsgálat során a helyi önkormányzat által, az elszámolás során közölt adatoktól eltérő adatokat tár fel, akkor 8 napos határidő kitűzésével felhívja az önkormányzatot elszámolásának módosítására. Az önkormányzat módosításának hiányában eredeti adatszolgáltatása marad az irányadó.

(3) Az elszámolás felülvizsgálatára - az ebben a fejezetben meghatározott eltérésekkel - a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni, kivéve az önkormányzatok értesítését az eljárás hivatalból történő megindításáról.

(4) A felülvizsgálatot első fokon a helyi önkormányzat székhelye szerint illetékes Igazgatóság, másodfokon a Kincstár folytatja le.

(5) Amennyiben az önkormányzat az Igazgatóság 64/A. § (2) bekezdése, 64/B. § (4) bekezdése szerinti jegyzőkönyvbe foglalt javaslatának, illetve a (2) bekezdés szerinti felhívásnak legkésőbb az év végi elszámolás során, illetve a (2) bekezdésben foglalt határidőig nem tett eleget, az Igazgatóság - szükség esetén - a tényállást helyszíni felülvizsgálat során rögzíti.

(6) Amennyiben az önkormányzat év végi elszámolását követően az önkormányzati adatszolgáltatás és az Igazgatóság álláspontja között különbség maradt fenn, az Igazgatóság a felülvizsgálat során tett megállapításairól, a várható jogkövetkezményekről, mindezek indokáról és jogalapjáról az eljárás megindítását követő harminc napon belül - külön jogszabályban meghatározott tartalmú - jegyzőkönyvet juttat el a helyi önkormányzat számára.

(7) A helyi önkormányzat a jegyzőkönyv átvételét követő 15 napon belül a jegyzőkönyv megállapításaira észrevételt tesz, vagy nyilatkozik arról, hogy a jegyzőkönyv megállapításait elfogadja.

(8) Az Igazgatóság az észrevételek alapján a jegyzőkönyv megállapításait felülvizsgálja, és az észrevételek beérkezését, illetve - amennyiben az önkormányzat nem nyilatkozott - a határidő eredménytelen elteltét követő tizenöt napon belül határozatot hoz.

(9) A jogerős határozat végrehajtható, tekintet nélkül arra, hogy az önkormányzat kéri-e bírósági felülvizsgálatát.

(10) A Kincstár jogerős határozatát a bíróság az önkormányzat kérelmére megváltoztathatja, vagy hatályon kívül helyezheti és - szükség esetén - az Igazgatóságot új eljárás lefolytatására utasítja.

(11) Amennyiben az önkormányzat fizetési kötelezettségének a felhívás elfogadásától, illetve a határozat jogerőre emelkedésétől számított 90 napon belül nem tesz eleget, a Kincstár azonnali beszédési megbízást nyújt be a helyi önkormányzat ellen, és ezt követően a 63. § (7) bekezdésében foglaltak szerint jár el.

64/E. § (1) Ha a helyi önkormányzat a 72. és 80. §-ban előírt információkat határidőre nem szolgáltatja, a Belügyminisztérium - a határidőt követő hónaptól az információ szolgáltatásáig - a nettó finanszírozás keretében az önkormányzatot megillető összeg folyósítását felfüggeszti. A visszatartott összeg az információ szolgáltatását követően az év hátralévő részében - havonta egyenlő részletben - illeti meg az önkormányzatot. Ebben az esetben az önkormányzatot a 64/A. § (7) bekezdés szerinti kamat nem illeti meg.

(2) A helyi önkormányzat által a feladatmutatóhoz kapcsolódó normatív hozzájárulások és támogatások, továbbá a helyi önkormányzatok címzett és céltámogatási rendszeréről szóló 1992. évi LXXXIX. törvény hatálya alá tartozó támogatások előirányzatairól - a 64. § (5) bekezdés ab) pontja szerinti lemondás kivételével - év közben történő lemondással, illetve visszafizetéssel felszabaduló előirányzat újraelosztására az ezeket meghatározó jogszabályok előírásai az irányadók. Az egyéb, központi költségvetési kapcsolatokból származó támogatások esetében a felszabaduló előirányzat a tárgyévben ugyanazon jogcímen újra elosztható.

65. § (1) A helyi önkormányzat a költségvetését önállóan, rendeletben (a továbbiakban: költségvetési rendelet) állapítja meg.

(2) A helyi kisebbségi önkormányzat költségvetését önállóan, költségvetési határozatban állapítja meg.

(3) A helyi önkormányzat költségvetési rendeletébe a helyi kisebbségi önkormányzat költségvetése a helyi kisebbségi önkormányzat költségvetési határozata alapján elkülönítetten épül be. A helyi önkormányzat képviselőtestülete a helyi kisebbségi önkormányzat költségvetésére vonatkozóan nem rendelkezik döntési jogosultsággal.

(4) A helyi önkormányzat a helyi kisebbségi önkormányzat költségvetési határozata törvényességéért, bevételi és kiadási előirányzatainak megállapításáért és teljesítéséért, illetve egymás kötelezettségvállalásaiért és tartozásaiért felelősséggel nem tartoznak.

(5) A többcélú kistérségi társulás költségvetését a társulási tanács önállóan, költségvetési határozatban állapítja meg. A költségvetés végrehajtásáról a társulási tanács munkaszervezete útján gondoskodik. A többcélú kistérségi társulás költségvetése magába foglalja a társulás által létrehozott és fenntartott költségvetési szerv költségvetését is.

(6) A többcélú kistérségi társulás költségvetésének összeállítására és költségvetési határozatának megalkotására, az erről történő elkülönített információszolgáltatásra, az előirányzatgazdálkodásra, az évközi és év végi beszámolásra, valamint az évközi pénzforgalmi jelentés készítésére a törvény 67-74. § és 75-77. §, valamint a 79-83. §-ainak helyi önkormányzatokra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni, azzal, hogy a képviselő-testület hatáskörét a többcélú kistérségi társulás tanácsa gyakorolja, a polgármester részére meghatározott feladatokat a társulási tanács elnöke, a jegyző részére meghatározott feladatokat a többcélú kistérségi társulás munkaszervezetének vezetője látja el.

66. § A helyi önkormányzat, illetve a helyi kisebbségi önkormányzattal történő megállapodás alapján a helyi kisebbségi önkormányzatok gazdálkodásának végrehajtó szerve a költségvetési szervként működő megyei önkormányzati hivatal, (fő)polgármesteri hivatal, körjegyzőség, illetőleg a közös képviselő-testület hivatala (a továbbiakban együtt: önkormányzati hivatal). E feladatokat az önkormányzati hivatal - az adott helyi önkormányzat és az érintett helyi kisebbségi önkormányzatok megállapodása alapján - több település helyi kisebbségi önkormányzata számára is elláthatja.

67. § (1) Az önkormányzati költségvetési szervek címetek alkotnak. Az azonos tevékenységet végző költségvetési szervek közül több is alkothat egy címet.

(2) Az (1) bekezdéshez nem tartozó kiadásokat és bevételeket címekre kell bontani.

(3) A címrendet a költségvetési rendelet határozza meg.

68. § (1) A helyi önkormányzat a költségvetésének tervezetét a Kormány által benyújtott költségvetési törvényjavaslat és az önkormányzati pénzügyi szabályozás előzetes elgondolásai figyelembevételével állítja össze.

(2) A helyi önkormányzat a költségvetését a költségvetési törvény elfogadását követően, annak előírásai, követelményei, a központi hozzájárulásoknak, támogatásoknak az önkormányzatot megillető normatívái, valamint a központosított előirányzatok tervezett igénybevétele alapján állapítja meg.

(3) A költségvetés tervezetének összeállítása és a költségvetési rendelet megalkotása során a helyi önkormányzat és a helyi kisebbségi önkormányzatok együttműködésére vonatkozó részletes szabályokat és eljárási rendet - külön kormányrendeletben foglaltak figyelembevételével - a helyi önkormányzat és a helyi kisebbségi önkormányzat megállapodásban rögzíti.

68/A. § A helyi önkormányzat helyi kisebbségi önkormányzatok költségvetését is tartalmazó költségvetési rendelete, illetve a helyi kisebbségi önkormányzatok költségvetési határozata a költségvetésen belül a működési és felhalmozási célú bevételi és kiadási előirányzatokat egymástól elkülönítetten tartalmazza.

69. § (1) A helyi önkormányzat költségvetési rendeletének tartalmaznia kell a működési és felhalmozási célú bevételeket és kiadásokat, ezen belül költségvetési szervként a személyi jellegű kiadásokat, a munkaadókat terhelő járulékokat, a dologi jellegű kiadásokat, az ellátottak pénzbeli juttatásait, a speciális célú támogatásokat, a költségvetési létszámkeretet, illetve a helyi önkormányzat által kijelölt felhalmozások (beruházások, felújítások és az egyéb felhalmozási célú kiadások, támogatások) előirányzatait. A költségvetési rendeletnek mindezt a helyi önkormányzatra és költségvetési szerveire, valamint a helyi kisebbségi önkormányzatra és költségvetési szerveire elkülönítetten és összesítve együttesen is tartalmaznia kell.

(2) A helyi kisebbségi önkormányzat költségvetési határozatának az (1) bekezdésben meghatározott szerkezet szerint kell tartalmaznia az előirányzatokat.

70. § A jegyző, főjegyző, körjegyző, megyei főjegyző (a továbbiakban együtt: jegyző) által elkészített, a következő évre vonatkozó költségvetési koncepciót a polgármester, főpolgármester, a megyei közgyűlés elnöke (a továbbiakban együtt: polgármester) november 30-ig - a helyi önkormányzati képviselő-testület tagjai általános választásának évében legkésőbb december 15-ig - benyújtja a képviselő-testületnek, megyei közgyűlésnek (a továbbiakban együtt: képviselő-testület).

71. § (1) A jegyző által elkészített költségvetési rendelettervezetet a polgármester február 15-ig nyújtja be a képviselő-testületnek. Ha a költségvetési törvény kihirdetésére a költségvetési évben kerül sor a benyújtási határidő a költségvetési törvény kihirdetését követő 45. nap.

(2) A polgármester a költségvetési rendelettervezet benyújtásakor előterjeszti azokat a rendelettervezeteket is, amelyek a javasolt előirányzatokat megalapozzák, bemutatja a többéves elkötelezettséggel járó kiadási tételek későbbi évekre vonatkozó kihatásait.

(3) A költségvetési rendelettervezetben az 1997. évtől kezdődően teljeskörűen be kell mutatni a (2) bekezdésben foglaltakat, beleértve a költségvetési évet követő 2 év várható előirányzatait, amelyeket a költségvetési év folyamatai és áthúzódó hatásai, valamint a gazdasági előrejelzések szerint állapítottak meg.

72. § A helyi önkormányzat az elfogadott költségvetéséről a 71. § (1) bekezdése szerinti benyújtási határidőtől számított 30 napon belül, az államháztartási információs és mérlegrendszernek megfelelően tájékoztatja a Kormányt.

73. § (1) A helyi önkormányzat költségvetésében elkülönítetten szerepelnek az általános tartalék és a céltartalék előirányzatok.

(2) Az évközi többletigények, valamint az elmaradott bevételek pótlására szolgál az elkülönítetten jóváhagyott általános és céltartalék.

(3) A tartalékkal való rendelkezés jogát a képviselő-testület, az általa meghatározott keretek között, a bizottságaira és a polgármesterre átruházhatja.

74. § (1) A képviselő-testület által jóváhagyott előirányzatok és költségvetési létszámkeretek között átcsoportosítást a (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével a képviselő-testület engedélyezhet.

(2) A helyi önkormányzat képviselő-testülete az átcsoportosítás jogát az általa meghatározott keretek között, a bizottságaira és a polgármesterre átruházhatja.

(3) A helyi önkormányzat költségvetési rendeletébe beépült helyi kisebbségi önkormányzati előirányzatok kizárólag a helyi kisebbségi önkormányzat határozata alapján módosíthatók, e módosítások a helyi önkormányzat költségvetési rendeletének kiadási és bevételi előirányzatain átvezetendők.

(4) A helyi kisebbségi önkormányzat testülete a költségvetési határozatában általa jóváhagyott előirányzatok átcsoportosítási jogát bizottságaira és a helyi kisebbségi önkormányzat elnökére átruházhatja.

74/A. § (1) A helyi kisebbségi önkormányzatok helyi önkormányzati költségvetési rendeletben szereplő előirányzatai terhére kizárólag a kisebbségi önkormányzat elnöke vagy az általa meghatalmazott helyi kisebbségi önkormányzati képviselő vállalhat kötelezettséget, illetve jogosult utalványozásra.

(2) A kötelezettségvállalás, valamint az utalvány ellenjegyzésére a helyi kisebbségi önkormányzat gazdálkodását végrehajtó szervének vezetője - külön kormányrendelet szerinti eljárási rendben - jogosult.

(3) A (2) bekezdésben foglalt ellenjegyzést a helyi kisebbségi önkormányzat megbízása alapján a helyi kisebbségi önkormányzat testületének tagja is végezheti. Nem jogosult a helyi kisebbségi önkormányzat az ellenjegyzési jogkör gyakorlásával testületének azon tagját megbízni, aki a kötelezettségvállaló, illetve utalványozó személlyel közeli hozzátartozói viszonyban van. Amennyiben nincs a helyi kisebbségi önkormányzatnak olyan testületi tagja, aki a kötelezettségvállaló, illetve utalványozó személlyel ne lenne közeli hozzátartozói viszonyban, úgy az ellenjegyzési jogkör gyakorlása a (2) bekezdés szerint történik. A kötelezettségvállalást, utalványozást, valamint az ellenjegyzést ugyanazon személy nem végezheti.

(4) A pénzgazdálkodásra vonatkozóan az (1)-(3) bekezdésekben foglalt eltéréssel e törvény szabályai az irányadók.

(5) E § alkalmazásában közeli hozzátartozó alatt a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 685. §-ának *b)* pontjában foglaltakat kell érteni.

74/B. § (1) A többcélú kistérségi társulás nevében kötelezettséget a társulás elnöke vagy az általa felhatalmazott személy vállalhat, illetve jogosult az utalványozásra.

(2) A kötelezettségvállalás, valamint az utalványozás ellenjegyzésére a munkaszervezet vezetője vagy az általa felhatalmazott személy jogosult. Ha a kötelezettségvállalást és utalványozást a munkaszervezet vezetője gyakorolja, ellenjegyzésre az általa meghatározott személy jogosult.

(3) A pénzgazdálkodásra vonatkozóan az (1)-(2) bekezdésekben foglalt eltéréssel e törvény szabályai az irányadók.

75. § A költségvetési rendelet határozza meg, a tervezett (létrejött) bevételi többlet felhasználását, illetve hogy a tervezett (létrejött) hiányt milyen módon lehet fedezni a pénz- és tőkepiacon végzett hitelművelettel, továbbá meg kell határozni a hitelműveletekkel kapcsolatos hatásköröket.

76. § (1) Ha a költségvetési rendeletet azon év január 1-jéig, amelyre az szól, a képviselőtestület nem állapította meg, akkor az átmeneti gazdálkodásról rendeletet alkothat, amelyben felhatalmazást ad a polgármesternek, hogy a helyi önkormányzat bevételeit folyótólágon beszédhesse és kiadásait fedezhesse, illetve meghatározza, milyen intézkedéseket tehet a rendelet keretein belül.

(2) Az átmeneti gazdálkodásról szóló rendeletben meg kell határozni a felhatalmazás időtartamát. A felhatalmazás az új költségvetési rendelet hatálybalépésének napján megszűnik. A felhatalmazás időtartama alatt beszédett bevételeket és teljesített kiadásokat a költségvetési rendeletbe kell beilleszteni.

(3) Ha az átmeneti gazdálkodásról szóló rendelet hatályának lejártáig a képviselő-testület a költségvetési rendeletet nem állapítja meg, akkor az (1)-(2) bekezdést kell megfelelően alkalmazni.

77. § (1) Ha a képviselő-testület a költségvetési rendeletet a naptári év kezdetéig nem alkotta meg és az átmeneti gazdálkodásról rendeletet nem hozott, vagy az átmeneti gazdálkodásról szóló rendelet a hatályát veszítette, akkor a polgármester jogosult a helyi önkormányzat költségvetését megillető bevételeknek a hatályos jogszabályok szerinti beszédésére és az előző évi kiadási előirányzatokon belül a kiadások arányos teljesítésére.

(2) Az (1) bekezdés alapján folytatott gazdálkodásról a képviselő-testület előtt el kell számolni, a beszédett bevételeket és teljesített kiadásokat az új költségvetési rendeletbe kell beilleszteni.

78. § (1) Az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető elemi csapás, illetőleg következményeinek az elhárítása érdekében (veszélyhelyzetben) a polgármester a helyi önkormányzat költségvetése körében átmeneti - e törvény rendelkezéseitől eltérő - intézkedést hozhat, amelyről a képviselő-testület legközelebbi ülésén be kell számolnia.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott jogkörben a polgármester az előirányzatok között átcsoportosítást hajthat végre, egyes kiadási előirányzatok teljesítését felfüggesztheti, a költségvetési rendeletben nem szereplő kiadásokat is teljesíthet.

79. § (1) A polgármester a helyi önkormányzat gazdálkodásának első félévi helyzetéről szeptember 15-ig, míg háromnegyedéves helyzetéről a költségvetési koncepciójához kapcsolódóan tájékoztatja a képviselő-testületet. A tájékoztató tartalmazza a helyi önkormányzat - beleértve a helyi kisebbségi önkormányzatok - költségvetési előirányzatainak időarányos alakulását, a tartalék felhasználását, a hiány (többlet) összegének alakulását, valamint a helyi önkormányzat költségvetése teljesülésének alakulását.

(2) A helyi kisebbségi önkormányzat elnöke az (1) bekezdésben előírt beszámolási kötelezettség teljesítéséhez információt szolgáltat.

(3) A helyi kisebbségi önkormányzat elnöke a helyi kisebbségi önkormányzat költségvetési határozatának időarányos teljesítéséről az (1) bekezdésben foglaltaknak megfelelően beszámol a helyi kisebbségi önkormányzat képviselő-testületének.

80. § Az Országgyűlés döntéseinek megalapozásához, továbbá a zárszámadás elkészítéséhez és az államháztartás mérlegeinek összeállításához a helyi önkormányzat, valamint költségvetési szervei évközi, év végi költségvetési beszámolót és havi pénzforgalmi jelentést kötelesek készíteni, melynek tartalmát külön jogszabály határozza meg.

81. § A polgármester pótköltségvetési rendelettervezetet terjeszt a képviselő-testület elé, ha év közben a körülmények oly módon változnak meg, hogy ezek a helyi önkormányzat költségvetésének teljesítését jelentősen veszélyeztetik.

82. § A jegyző által elkészített zárszámadási rendelettervezetet, valamint a külön törvény szerinti könyvvizsgálói záradékkal ellátott egyszerűsített tartalmú - a helyi önkormányzat és intézményei adatait összevontan tartalmazó - éves pénzforgalmi jelentést, könyvviteli

mérleget, pénzmaradvány-kimutatást, és eredménykimutatást a polgármester a költségvetési évet követően 4 hónapon belül terjeszti a képviselő-testület elé. A képviselő-testület a zárszámadásról rendeletet alkot. A könyvvizsgálatra kötelezett helyi önkormányzatok polgármesterei a könyvvizsgálatról készített jelentést minden év június 30-áig megküldik az Állami Számvevőszéknek.

83. § A helyi önkormányzat az államháztartási mérlegrendszerre és a költségvetési szervek számvitelére vonatkozó előírások figyelembevételével önállóan alakítja ki pénzügyi, számviteli rendszerét.

VI. FEJEZET

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS KÖLTSÉGVETÉSE

84. § (1) A társadalombiztosítási alrendszer finanszírozza és látja el a társadalombiztosítás törvényben meghatározott, kötelező feladatait.

(2)-(6)

85. § Az államháztartás alrendszerét képező társadalombiztosítás irányítását, működését, hatásköri és eljárási szabályait, bevételeinek és kiadásainak körét, gazdálkodását, vagyonát, a központi költségvetéssel és az államháztartás többi alrendszerével való kapcsolatát e törvény és külön törvények szabályozzák.

85/A. § (1)-(2)

(3)

86. § (1)-(7)

(8) A költségvetésről szóló törvényjavaslat benyújtásakor az Országgyűlésnek tájékoztatásul be kell mutatni a Nyugdíjbiztosítási Alap bevételeire és kiadásaira vonatkozóan öt évre, a demográfiai folyamatokra és azok hatásaira vonatkozóan ötven évre szóló előrejelzést.

(9)

(10) Ha a Nyugdíjbiztosítási Alap tervezett éves bevétele kisebb a teljesítendő kifizetések összegénél, akkor a különbséget az állam a központi költségvetésben tervezett előirányzatként átadja a Nyugdíjbiztosítási Alap számára. A központi költségvetés terhére történő tényleges kifizetésekre azonban a tényleges bevételek és kiadások alakulása függvényében kerülhet sor. A hiány központi költségvetés terhére történő elszámolását a zárszámadásban kell rendezni.

86/A. § (1) Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság és az Országos Egészségbiztosítási Pénztár az irányelvek alapján az ifjúsági, családügyi, szociális és esélyegyenlőségi miniszter, valamint az egészségügyi miniszter közreműködésével elkészítik a kezelésükben lévő társadalombiztosítási pénzügyi alap költségvetésének végrehajtásáról szóló zárszámadást, és továbbítják a pénzügyminiszternek az alaponként és összevontan bemutatott zárszámadási javaslatot.

(2) A Kormány a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai költségvetésének végrehajtásáról szóló zárszámadási javaslatát a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai költségvetési beszámolójának könyvvizsgálói hitelesítését követően fogadja el. A könyvvizsgáló díjazása a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai működési költségvetését terheli.

(3) A Kormány a hitelesített mérleget is tartalmazó beszámolót megküldi az Állami Számvevőszéknek, a könyvvizsgálatok eredményéről a zárszámadás keretében tájékoztatja az Országgyűlést.

(4)

(5) Az (1) bekezdésben meghatározott törvényjavaslatban be kell mutatni az Alapnak és ezen belül a működési költségvetésnek az előirányzat-maradványát és a költségvetési év költségvetési egyenlegére gyakorolt hatását.

86/B. § (1) A társadalombiztosítás pénzügyi alapjaira e törvény rendelkezései a (2)-(6) bekezdésekben foglalt eltérésekkel irányadók.

(2)

(3) A társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak költségvetésében a kiadási főösszegük legfeljebb 1%-ának megfelelő tartalék képezhető. A tartalék felhasználására a 25. §-ban meghatározott rendelkezések vonatkoznak.

(4) A társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak költségvetése címekre, alcímekre, jogcím-csoportokra, jogcímekre, előirányzat-csoportokra és kiemelt előirányzatokra tagozódik. Címet alkotnak a szabályozási szempontból összetartozó előirányzatok. Címként jelennek meg a működési bevételek és kiadások, ezen belül alcímet alkotnak a központi hivatali szervek, az igazgatási szervek és a központi kezelésű előirányzatok. A költségvetési törvényben szereplő címek címrendet képeznek. A címrend év közbeni megváltoztatása az Országgyűlés kizárólagos hatásköre.

(5)

(6)

86/C. §

86/D. §

86/E. §

86/F. § (1) A társadalombiztosítási költségvetési szervekre az e törvény központi költségvetési szervekre vonatkozó rendelkezései az irányadók.

(2) A 24. és 93. §-t a következő eltérésekkel kell alkalmazni:

a) a fejezet felügyeletét ellátó szerv hatáskörében az egészségbiztosítás központi hivatali szerve esetében az egészségügyi miniszter, a nyugdíjbiztosítás központi hivatali szerve esetében az ifjúsági, családügyi, szociális és esélyegyenlőségi miniszter, az igazgatási szervek tekintetében a társadalombiztosítás központi hivatali szerveinek vezetői járnak el,

b) a 24. §-ban meghatározott címeken alcímeket kell érteni; a 24. § (11) bekezdésének b) pontjában foglalt rendelkezés nem alkalmazható,

c) fejezeti kezelésű előirányzatokon a „központi kezelésű előirányzatok”-at kell érteni,
d) a 93. § (9) bekezdésében a „fejezet összesített előirányzatain” a központi hivatali szervek, azok igazgatási szervei és a központi kezelésű előirányzatok összesített előirányzatait kell érteni.

86/G. §

86/H. § (1) A működési vagyon a társadalombiztosítás alrendszeréhez tartozó vagyon. A vagyon kezelésére, nyilvántartására, tulajdonosi ellenőrzésére, értékesítésére e törvény kincstári vagyonra vonatkozó szabályait kell alkalmazni, az e §-ban foglalt eltérésekkel.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak alkalmazásában az ágazati (érintett) miniszter alatt az Országos Egészségbiztosítási Pénztár és az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság főigazgatóját kell érteni.

(3) A működési vagyon értékesítéséből származó bevételt - amennyiben törvény másként nem rendelkezik - a társadalombiztosítási költségvetési szervek beruházási, fejlesztési célra, a felügyeletet ellátó miniszter jóváhagyása és a pénzügyminiszter egyetértése alapján, jogosultak felhasználni.

86/I. § (1) A társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak járulék-, hozzájárulás- és egyéb követeléseinek fejében gazdasági társaságban való érdekeltséget megtestesítő részvényt vagy üzletrészt, továbbá egyéb vagyont elfogadni csak abban az esetben és mértékben lehet, ha a pénzbeli teljesítés nem vagy csak részben lehetséges.

(2) Az (1) bekezdés szerinti vagyont az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalnak (a továbbiakban: APEH) a legrövidebb időn belül a Kincstári Vagyoni Igazgatóság (a továbbiakban: KVI) részére készpénzes értékesítésre, vagy - az értékesítésig - további hasznosításra át kell adni. A KVI az átvett vagyont kezeli, gondoskodik arról, hogy az ellenérték az Alapok Kincstárnál vezetett számláira befolyjon. Az elszámolásnál a bruttó elszámolás elvét kell érvényesíteni.

(3) A követelés fejében történő értékpapír-, vagyon-, illetve tulajdonjog-átruházást írásbeli megállapodásban kell rögzíteni, amely a társadalombiztosítási alapok kezelőinek egyetértésével jön létre.

(4) A (2) bekezdésben meghatározott vagyon értékesítéséből, hasznosításából származó bevétel a társadalombiztosítási alapokat illeti meg.

(5) Az alapok kezelői, a KVI és az APEH közötti megállapodásban kell az (1) bekezdés szerinti vagyon átadás-átvételének, értékesítésének, valamint nyilvántartásának szabályait részletesen rögzíteni.

(6) A társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak terhére - kivéve a 94. §-ban foglaltakat - alapítvány, egyházi jogi szervek, társadalmi szervezet, közalapítvány, közhasznú társaság, köztestület, gazdasági társaság nem alapítható, illetve gazdasági társaságban érdekeltség nem szerezhető.

VII. FEJEZET

A KÖLTSÉGVETÉSI SZERVEK

A költségvetési szerv alapítása és megszüntetése

87. § (1) A költségvetési szerv az államháztartás részét képező olyan jogi személy, amely a társadalmi közös szükségletek kielégítését szolgáló jogszabályban, határozatban, alapító okiratban (a továbbiakban együtt: alapító okirat) meghatározott állami feladatokat alaptevékenységként, nem haszonszerzés céljából, az alapító okiratban megjelölt szerv szakmai és gazdasági felügyelete mellett, az alapító okiratban rögzített illetékességi és működési körben, feladatvégzési és ellátási kötelezettséggel végzi.

(2) Költségvetési szervek:

- a) a központi költségvetési szerv (ideértve a Munkaerőpiaci Alapból finanszírozott munkaerőpiaci szervezetet is);
- b) helyi önkormányzati költségvetési szerv (ideértve a többcélú kistérségi társulás költségvetési szervét is), a helyi kisebbségi önkormányzati költségvetési szerv;
- c) a társadalombiztosítási költségvetési szerv;
- d) az országos kisebbségi önkormányzati költségvetési szerv;
- e) a köztestületi költségvetési szerv.

88. § (1) Költségvetési szervet alapíthat az Országgyűlés, a Kormány, a fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetője, a helyi önkormányzat, a települési önkormányzatok többcélú kistérségi társulása, a helyi kisebbségi önkormányzat, az országos kisebbségi önkormányzat, a köztestület.

(2) Ha a fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetője - a honvédelmi miniszter kivételével - központi költségvetési szervet, továbbá ha köztestület - a központi költségvetésből biztosított pénzeszközök terhére - költségvetési szervet kíván alapítani, ehhez a pénzügyminiszter egyetértése szükséges. A pénzügyminiszter egyetértését be kell szerezni a fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetője által alapított költségvetési szerv megszüntetéséhez, átszervezéséhez, az alapító okirat tevékenységi kört érintő módosításához, továbbá önkormányzati költségvetési szervnek a központi költségvetés által történő átvételéhez is.

(3) A költségvetési szerv alapításáról alapító okiratban, megszüntetéséről megszüntető jogszabályban, határozatban, okiratban (a továbbiakban együtt: megszüntető okirat) kell intézkedni. Az alapító okiratnak tartalmaznia kell a költségvetési szerv nevét, székhelyét, állami feladatként ellátandó alaptevékenységét, gazdálkodási jogkörét, felügyeleti szervét, az alapító szerv nevét, a költségvetési szerv vezetőjének kinevezési rendjét, az ellátható vállalkozási tevékenység körét és mértékét. A megszüntető okiratnak tartalmaznia kell a költségvetési szerv nevét, székhelyét, felügyeleti szervét, a megszüntető szerv nevét, az esetleges jogutódlással kapcsolatos rendelkezéseket, valamint azt a tényt, hogy a költségvetési szerv megszüntetésére e törvény mely rendelkezése alapján került sor.

(4) A törvény által létrehozott, felügyeleti szervvel nem rendelkező költségvetési szervek esetében a (3) bekezdésben előírt tartalmú alapító okiratot a fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetőjének kell kiadnia.

(5) A költségvetési szerv az ÁHH által vezetett törzskönyvi nyilvántartásba történő bejegyzéssel jön létre. A bejegyzés iránt az alapító szerv az alapító okirat jóváhagyásától számított nyolc napon belül intézkedik. A kérelemhez mellékelni kell az alapító okiratot. Ha a költségvetési szervet jogszabály hozza létre, létrejöttének időpontját a jogszabály határozza meg. A honvédelmi miniszter által alapított költségvetési szervek közül a nyilvántartásba veendő szervezetek körét a Kormány határozza meg.

(6) A költségvetési szerv a nyilvántartásból való törléssel szűnik meg. Ha a költségvetési szervet jogszabály hozta létre és megszüntetése is jogszabályban történik, a megszűnés időpontját a jogszabály határozza meg.

88/A. § (1) A költségvetési szervek törzskönyvi nyilvántartása közhiteles, ellenkező bizonyításig vélelmezni kell annak jóhiszeműségét, aki a nyilvántartásban szereplő adatban bízva, ellenérték fejében szerez jogot. Az *a)-k)* pontban megjelölt adatokat számítógépen kell nyilvántartani, az ott megjelölt adatok nyilvánosak. A számítógépes nyilvántartás - szükség szerint - tartalmazza:

- a)* a költségvetési szerv nevét, rövidített nevét, nyilvántartási számát,
- b)* a költségvetési szerv székhelyét, telephelyeit,
- c)* az alapító nevét, az alapító okirat keltét, az alapítás időpontját,
- d)* a költségvetési szerv gazdálkodási jogkörét, alapító okirata szerinti alaptevékenységét és az esetlegesen ellátható vállalkozási tevékenység körét és mértékét,
- e)* a költségvetési szerv felügyeleti szervének nevét,
- f)* a költségvetési szerv által felügyelt költségvetési szervek nevét, székhelyét,
- g)* a költségvetési szerv vezetőjének nevét, a kinevezés (választás) időpontját, időtartamát,
- h)* a költségvetési szerv statisztikai számjelét, adóigazgatási azonosító számát, társadalombiztosítási folyószámlaszámát,
- i)* azoknak a gazdálkodó szervezeteknek, társadalmi szervezeteknek a nevét és székhelyét, melyekben a költségvetési szerv vagy annak vezetője gyakorolja az alapítói vagy tagsági jogokat,
- j)* a megszüntető okirat keltét, számát, a megszüntetés időpontját, a vagyoni jogok és kötelezettségek, továbbá az általa ellátott feladatok tekintetében a jogutód szerv megnevezését,
- k)* a költségvetési szerv szétválasztása, illetve a költségvetési szervek összevonása esetén ezek időpontját, a jogutód szervezetek nevét és a jogutódlással, illetve a feladatok átadásával összefüggő egyéb adatokat.

(2) A pénzügyminiszter a nyilvántartásba a költségvetési szervek egyéb - technikai jellegű vagy az államháztartási információs rendszer által igényelt - adatainak felvételét is elrendelheti. A belügyminiszter, a honvédelmi miniszter felügyelete alá tartozó költségvetési szervekről és a nemzetbiztonsági szolgálatokról nyilvántartásba vehető adatok körét a Kormány határozza meg.

(3) Az adatok változását a költségvetési szerv vezetője jelenti be az adatváltozástól, illetve az ezt tartalmazó okirat kiállításától számított tizenöt napon belül. Az alapító okirat változása esetében az alapító okirat módosítását tartalmazó okiratot is be kell nyújtani. A határidő elmulasztása esetén, ha az ÁHH hivatalos tudomást szerez az adatok változásáról, haladéktalan intézkedésre felhívja a költségvetési szerv felügyeleti szervét.

(4) A költségvetési szerv törlése iránt a megszüntetésről való döntéstől számított nyolc napon belül az alapító szerv - hatáskörének megszűnése esetében pedig a felügyeletet gyakorló szerv - intézkedik. A törlési kérelemhez csatolni kell a törlésről hozott döntést tartalmazó okiratot. A törlési kérelem benyújtásának elmulasztása esetén - ha hivatalos tudomást szerez a költségvetési szerv megszüntetéséről - az ÁHH értesíti a kérelem benyújtására kötelezett szerv felügyeleti szervét (köztestület, helyi önkormányzat, országos, illetve helyi kisebbségi önkormányzat esetében a törvényességi felügyeletet, illetőleg ellenőrzést ellátó szervet).

(5) Az ÁHH a költségvetési szerv bejegyzését, törlését és az adatváltozások bejegyzését tizenöt nap alatt teljesíti. A nyilvántartásban a törölt adatnak megállapíthatónak kell maradnia.

88/B. § (1) A költségvetési szervek törzskönyvi nyilvántartásának számítógépen vezetett - fennálló és törölt - nyilvános adatait bárki megtekintheti, és azokról feljegyzést készíthet. Az ÁHH-tól a költségvetési szervek fennálló és törölt adatairól, továbbá az alapító okiratról és annak módosításairól, valamint a költségvetési szervek éves beszámolójáról hiteles másolat kiadása kérhető. Az adatszolgáltatás a bíróság, az ügyészség, a nemzetbiztonsági szolgálatok, a nyomozó hatóság, a közigazgatási szervek, az állami, önkormányzati pénzügyi ellenőrző szervek, a Központi Statisztikai Hivatal és a Kincstári Vagyoni Igazgatóság számára - közfeladataik ellátása érdekében - ingyenes, más kérelmezők a szolgáltatás költségeivel összhangban megállapított költségtérítést kötelesek fizetni.

(2) A nyilvántartás számítógéppel vezetett adatbázisához egyszeri csatlakozási költségtérítés ellenében - gépi úton történő adatlekérdezés érdekében (ide nem értve az adatállomány letöltését) - csatlakozni lehet. A csatlakozás és az adatlekérdezés az (1) bekezdésben meghatározott szervezetek részére ingyenes, csak a számítógépes hálózat használatának költségeit kell megtéríteniük. Nem kell a csatlakozásért költségtérítést fizetni azoknak sem, akik az adatokhoz az egységes elektronikus kormányzati gerinchálózat útján jutnak hozzá.

(3) A költségvetési szervek (ideértve a körjegyzőségbe társult, illetve a társult képviselő-testületbe tartozó önkormányzati hivatalokat is), valamint a külön törvény rendelkezései alapján nyilvántartandó, a költségvetési szervek gazdálkodására vonatkozó szabályokat alkalmazó jogi személyek nyilvántartásba vételének, a nyilvántartásból történő adatszolgáltatásnak a rendjét, a fizetendő költségtérítés összegét, valamint a nyilvántartáshoz gépi adatfeldolgozási eszközzel történő csatlakozás és a gépi adatlekérdezés költségtérítésének összegét a pénzügyminiszter - az érintett miniszterekkel egyetértésben - rendeletben állapítja meg.

89. § (1) Az alapító a költségvetési szervet feladatváltoztatás, illetve az állami feladat hatékonyabb ellátása céljából - az alapító okirat módosításával egyidejűleg - átszervezheti vagy módosíthatja tevékenységi körét.

(2) A költségvetési szerv saját döntésével az alapító által meghatározott feladat-, illetékességi és működési körét nem változtathatja meg.

90. § (1) Az alapító a költségvetési szervet megszünteti, ha

a) az alapító által meghatározott feladatát ellátni nem tudja, illetve tevékenységét nem az alapító okirat szerint végzi;

b) a szolgáltatásai iránti szükséglet megszűnt;

c) az ellátandó feladat más módon vagy más szervezetben hatékonyabban teljesíthető.

(2) A költségvetési szerv megszüntetése vagy átszervezése esetén az alapításra megállapított szabályok szerint kell eljárni.

(3) A költségvetési szerv megszüntetése esetén - az alapító szerv vagy jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a vagyoni jogok és kötelezettségek tekintetében a megszüntetett szerv jogutódja az alapító szerv. Az Országgyűlés vagy a Kormány által alapított költségvetési szerv megszüntetése esetén a megszüntetett szerv jogutódja a pénzügyminiszter, kivéve, ha törvény vagy a 91/A. § (3) bekezdésében foglalt esetekben törvény vagy kormányrendelet eltérően rendelkezik.

91. § A költségvetési szerv átszervezését, megszüntetését a pénzügyminiszter és a költségvetési ellenőrzést végző szervek is kezdeményezhetik.

91/A. § (1) A Kormány, a miniszter (a továbbiakban e § alkalmazásában együtt: alapító) által alapított központi költségvetési szerv esetén, ha feladatának ellátása más szervezetben hatékonyabban oldható meg, az alapító általi megszüntetés esetén a 87-91. §-ok rendelkezéseit a (2)-(3) bekezdésben szabályozott eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Az alapító a költségvetési szerv megszüntetésével egyidejűleg köteles megalapítani az új szervezetet azzal, hogy a költségvetési szervnek a 88. § (5) bekezdésében jelzett nyilvántartásból való törlésének napja megegyezik az új szervezet alapításának napjával.

(3) Az alapító a költségvetési szerv megszüntetését megelőzően kezdeményezi, vagy kiadja azt a jogszabályt, amely tartalmazza a jogutódlással kapcsolatos rendelkezéseket, továbbá, amely biztosítja, hogy a megszüntetett szerv hatósági feladatai zökkenőmentesen és folyamatosan elláthatóak legyenek.

Költségvetési szervek gazdálkodása

92. § (1) A költségvetési szerv éves költségvetés alapján e törvényben, a helyi önkormányzatokról szóló törvényben és más jogszabályokban meghatározott feltételek mellett - különös tekintettel a 12. § (2) bekezdésében foglaltakra - gazdálkodik, és készíti el feladatai ellátásával is összefüggésben beszámolóját.

(2)

(3) A fejezet felügyeletét ellátó szervek a felügyeletük alá tartozó, kizárólag saját bevételeiből gazdálkodó költségvetési szervek részére - ha törvény másképp nem rendelkezik - befizetési kötelezettséget írhatnak elő, mely összeg a fejezetenél év közben jelentkező többletfeladatok ellátásának fedezetére használható fel.

93. § (1) A költségvetési szerv a jóváhagyott előirányzatokon belül - beleértve a létszámkeretet is - köteles gazdálkodni. A személyi juttatásokon belül jutalmazásra fordítható előirányzat, valamint az év közben keletkezett megtakarítás tárgyévi jutalmazási célú felhasználásának mértéke - az éves költségvetési törvényben meghatározott kivétellel - a Ktv. és a Hszt. hatálya alá tartozó szerveknél nem haladhatja meg az eredeti rendszeres személyi juttatási előirányzat 50%-át. Fel nem használt kiadási előirányzatát a költségvetési szerv felügyeletét ellátó szerv felülvizsgálja.

(2) A költségvetési szerv a jóváhagyott bevételi előirányzatain felül többletbevételét a felügyeletét ellátó szerv egyidejű tájékoztatásával, a tényleges többletnek megfelelő összegű, saját hatáskörű előirányzat-módosítás után használhatja fel, a Kormány rendeletében szabályozott módon. A fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetője ezt az előirányzat-módosítási jogosultságot indokolt esetben, az érintett költségvetési szerv és a Kincstár egyidejű értesítése mellett magához vonhatja.

(3) A költségvetési szerv - kivéve a felsőoktatási intézményeket - a külön jogszabályban szabályozott felülvizsgálat után jóváhagyott előző évi előirányzat-maradványát tárgyévből, az előirányzat-maradvány teljes összegére vonatkozó intézményi hatáskörű előirányzat-módosítás után használhatja fel. A kincstári körbe tartozók, ha a törvény másként nem rendelkezik, az előirányzat-maradvány jóváhagyását megelőzően, továbbá a maradvány jóváhagyásától függő utólagos felügyeleti korrekciós és ezzel összefüggő visszafizetési kötelezettség mellett, saját hatáskörű előirányzat-módosítással teljesíthetnek

a) a megfelelő kiadási jogcímenek és kiemelt előirányzatokon az államháztartás alrendszerén belül és az alrendszerek között az előző évben átvett pénzeszközök felhasználásával kapcsolatos kiadásokat,

b) az előző évben vállalt kötelezettségek áthúzódó teljesítésével összefüggő kiadásokat.

Az előirányzat-maradványok felülvizsgálatát követő jóváhagyásig más kifizetés azok terhére nem teljesíthető.

A felsőoktatási intézmények a költségvetési év végén keletkezett előirányzati-, valamint pénzmaradványukat - a jogosultsági elszámolást követően - a következő évben intézményi feladatok teljesítésére használhatják fel.

(4) A (2) bekezdés szerinti többletbevételek költségvetési szerv hatáskörében felhasználható körét és mértékét a helyi önkormányzat rendeletben, a többcélú kistérségi társulás tanácsa határozatban szabályozhatja.

(5) Az előző évi előirányzat-maradvány jóváhagyását követően az előirányzat-maradvány személyi juttatásokra fordítható részének az ugyanezen előirányzatok megtakarításából származó összeget kell tekinteni.

(6) A központi költségvetési szervek előirányzatai, a fejezeti kezelésű előirányzatok teljesítésének tárgyévet követő elszámolása során és a maradványszámlálás során a normatív támogatások jogosultságot meghaladó többlete, valamint a véglegesen elmaradt feladatokhoz, támogatási célokhoz kapcsolódó előirányzatok - következő évre áthúzódó kötelezettséggel nem terhelt, engedélyezési okirattal, illetve szerződéssel le nem kötött külön jogszabályban foglaltak szerint megállapított - maradványa törlésre kerül.

(7) A fejezeti kezelésű előirányzatok maradványa a következő évben a fejezet felügyeletét ellátó szerv hatáskörében elvégzett előirányzat-módosítás után, változatlan rendeltetéssel elsősorban az előző évben keletkezett követelések, de pénzforgalmilag csak a következő évben teljesülő kiegyenlítésére használható fel a pénzügyminiszter által jóváhagyott összeg erejéig. A pénzügyminiszteri

jóváhagyást megelőző felhasználást utólagos korrekció és ezzel összefüggő visszafizetési kötelezettség terheli. Az előirányzat-maradvány felhasználására ugyanazok az eljárási szabályok vonatkoznak, mint az eredetileg megállapított előirányzatra.

(8) A nemzetközi szerződések alapján megvalósuló segélyprogramok, illetve a Nemzetközi Fejlesztési Együttműködés előirányzat-maradványát a fejezeti előirányzat-maradványon belül elkülönítetten kell kimutatni, felhasználására a vonatkozó nemzetközi szerződés rendelkezései az irányadók.

(9) A központi költségvetési szerv előirányzatai teljesítésének elszámolását a fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetője, a fejezet összesített előirányzatai teljesítésének elszámolását a pénzügyminiszter vizsgálja felül, és hagyja jóvá.

(10) Az előirányzat-maradvány felülvizsgálata keretében, ha az évközi gazdasági folyamatok alakulása, illetve az előző években vállalt kötelezettségek módosulása azt indokolja,

- a) a Kormány jogosult az előző években keletkezett előirányzat-maradványok átcsoportosítására,
- b) a pénzügyminiszter jogosult a kötelezettségvállalással nem terhelt maradványrész elvonására.

(11) A kötelezettségvállalással terhelt előirányzat-maradvány terhére - amennyiben a kötelezettségvállalás meghiúsul vagy a felhasználás összege kisebb a jóváhagyott előirányzatnál - újabb kötelezettség a pénzügyminiszter engedélyével vállalható.

93/A. § A költségvetési szerv a személyi juttatási előirányzaton belül köteles megtervezni a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 77. §-ának (1) bekezdése szerinti kereset-kiegészítés fedezetét. A mértéket a mindenkor évi költségvetési törvény állapítja meg azzal, hogy fel nem használt előirányzata kizárólag a keresetbe tartozó juttatások emelésére fordítható. Ez a rendelkezés nem vonatkozik a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 118. §-ának (10)-(12) bekezdésében szabályozott esetekre, továbbá az állami felsőoktatási intézményekre, valamint a központi költségvetési szervként működő kutatóközpontokra, kutatóintézetekre, a Magyar Tudományos Akadémiához tartozó kutatást kiegészítő akadémiai központi költségvetési szervekre.

94. § (1) A 87. § (2) bekezdésének a) és c) pontjában meghatározott költségvetési szerv a Kormány engedélyével, a b), d), e) pontjában meghatározott költségvetési szerv a felügyeletét ellátó helyi, helyi kisebbségi, országos kisebbségi önkormányzat, valamint köztisztviselői engedélyével hozhat létre társadalmi szervezetet. Ugyanez a szabály vonatkozik a társadalmi szervezet támogatására is.

(2) A központi költségvetési szerv és a társadalombiztosítási költségvetési szerv saját foglalkoztatottjai szakmai és munkavállalói érdek-képviselői szervezetét, illetve foglalkoztatottjai, ellátottjai oktatási, kulturális, szociális és sporttevékenységét segítő szervezetet a költségvetésében jóváhagyott összeggel támogathatja.

(3) Költségvetési szerv alapítványt nem alapíthat, ahhoz nem csatlakozhat, de összesen évi 5,0 millió forint értékhatárig alapítványok által ellátott feladattal összefüggő kifizetésre - ha az feladatai ellátásával és tevékenységi körével összhangban áll - kötelezettséget vállalhat, illetve kapacitásának rendelkezésre bocsátásával elért bevételét - a kiadások megtérítése mellett - átengedheti.

(4) Az (1) bekezdésben foglaltak nem vonatkoznak

a központi költségvetésben jóváhagyott fejezeti kezelésű előirányzatokból, valamint a Kutatási és Technológiai Innovációs Alapból államháztartáson kívüli szervezetek részére

- a) címzetten külön-külön megtervezett, vagy
- b) közösen szereplő és jogszabályban meghatározott eljárásrend szerint, pályázat útján odaítélt, vagy
- c) a Kormány rendeletében meghatározott értékhatárt el nem érő támogatásokra.

(5) A (3) bekezdésben foglaltak nem vonatkoznak a központi költségvetésben jóváhagyott fejezeti kezelésű előirányzatokból államháztartáson kívüli szervezetek részére

- a) címzetten külön-külön megtervezett, vagy
- b) közösen szereplő, és jogszabályban meghatározott eljárásrend szerint, pályázat útján odaítélt, vagy
- c) a Kormány rendeletében meghatározott értékhatárt el nem érő támogatásra, vagy
- d) a Kormány által engedélyezett támogatásokra.

95. § (1) A költségvetési szerv csak olyan gazdálkodó szervezetben vehet részt, vagy olyan szervezetet alapíthat, amelyben felelőssége nem haladja meg vagyoni hozzájárulásának mértékét, és amelyben - kivéve, ha törvény más feltételeket nem határoz meg - legalább többségi irányítást biztosító befolyással rendelkezik. Többségi irányítást biztosító befolyása van annak, aki tagsági (részvényes) jogai vagy a gazdálkodó szervezet más tagjával (részvényesével) kötött megállapodás alapján a szavazatok több mint ötven százalékával rendelkezik. Több költségvetési szerv közös vállalkozása esetében elegendő, ha a költségvetési szervek befolyása együttesen éri el a legalább többségi befolyást.

(2) A gazdálkodó szervezet alapításához, abban tagsági (részvényesi) jogviszony létesítéséhez, illetve részesedés szerzéséhez

- a) központi költségvetési szerv és társadalombiztosítási költségvetési szerv esetén a Kormány jóváhagyása,
 - b) helyi önkormányzati költségvetési szerv esetén a helyi önkormányzat, illetve a többcélú kistérségi társulás engedélye,
 - c) helyi kisebbségi önkormányzati költségvetési szerv esetén a helyi kisebbségi önkormányzat engedélye,
 - d) az országos kisebbségi önkormányzati költségvetési szerv esetén az országos kisebbségi önkormányzat engedélye
- szükséges.

(3) A (2) bekezdés a) pontja szerinti alapítás, illetve befolyásszerzés esetén a Kormány jóváhagyását kérő kormány-előterjesztésben be kell mutatni a gazdálkodó szervezet alapításának, illetve az abban való részvételnek a - más módon, illetve szervezeti formában el nem érhető - szükségességét, gazdaságosságát és azt, hogy a piacra lépés nem jár versenytorzító hatással.

(4) A központi költségvetési szerv részvételével működő gazdálkodó szervezet esetében a legalább többségi befolyással rendelkező szervezet a Kormány engedélyét köteles kérni a jegyzett tőke huszonöt százalékát meghaladó - de legalább százmillió forintot elérő - tőkeemeléshez, továbbá az olyan tőkeszerkezet-változáshoz, amelynek következtében a többségi irányítást biztosító befolyás megszűnik. A Kormány meghatározza azt is, hogy az így létrejövő kisebbségi részesedés mely időpontig, illetve milyen feltétel bekövetkeztéig

tartható fenn. Ugyancsak a Kormány jóváhagyása szükséges a gazdálkodó szervezet végelszámolással történő megszüntetéséhez vagy átalakulásához.

(5) A (2) bekezdésben felsorolt költségvetési szervek gazdálkodó szervezete további gazdálkodó szervezetet nem alapíthat, és gazdálkodó szervezetben részesedést nem szerezhet.

(6) Amennyiben a helyi önkormányzat költségvetési szerve által elismert tartozásállomány eléri az önkormányzat rendeletében, illetve a többcélú kistérségi társulás határozatában meghatározott mértéket és időtartamot, a képviselő-testület, a társulási tanács a költségvetési szervnél - az Országos Egészségbiztosítási Pénztár által finanszírozott intézmény esetén az Országos Egészségbiztosítási Pénztár kérésére, illetve az Országos Egészségbiztosítási Pénztár véleményének előzetes kikérésével - az (5) bekezdésben foglalt hatáskörrel rendelkező önkormányzati biztost jelöl ki. Az önkormányzati biztos kijelölésének feltételeit - ideértve a tartozásállomány irányadó mértékét és időtartamát -, a gazdálkodási önállóságában korlátozott költségvetési szerv működésének szabályait a Kormány rendeletben határozza meg.

(7) Az (1)-(6) bekezdésben foglaltak a kutatás-fejlesztésről és a technológiai innovációról szóló törvény szerinti hasznosító vállalkozás létrehozása, illetve gazdasági társaságban e célból tagsági jogviszony létesítése vagy részesedés szerzése esetében nem irányadók.

95/A. § (1) Az állami vagy a 87. § (2) bekezdésében említett önkormányzati költségvetési szerv legalább többségi irányítást biztosító befolyása alatt álló gazdálkodó szervezet működésére vonatkozóan a (2)-(8) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti gazdálkodó szervezet esetében felügyelő bizottság létrehozása kötelező. A könyvvizsgáló szervezetre, illetve a könyvvizsgáló személyére az ügyvezetés a felügyelő bizottság egyetértésével tesz javaslatot a gazdálkodó szervezet legfőbb szervének. Az állam legalább többségi befolyása alatt álló gazdálkodó szervezet esetében, ha a jegyzett tőke a kettőszázmillió forintot meghaladja, a felügyelő bizottság elnökének személyére az Állami Számvevőszék tesz javaslatot, a gazdálkodó szervezet vezetőjének megkeresése alapján. A javaslatételre lehetőség szerint hatvan napot kell biztosítani. Az Állami Számvevőszék jelölése alapján megválasztott személyt a tulajdonosok által jelölt tagként kell figyelembe venni, és tevékenységére, valamint visszahívására a munkavállalók által jelölt felügyelő bizottsági tagokra vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

(3) A gazdálkodó szervezet és a tagja (részvényese) között létrejövő szerződést a szerződés aláírásától számított harminc napon belül a cégbíróságon a cégiratok közé letétbe kell helyezni. Ez a rendelkezés nem irányadó abban az esetben, ha a társaság és a tag (részvényes) a társaság tevékenységi körébe tartozó, a létesítő okirat által meghatározott szokásos nagyságrendű szerződést köt.

(4) A gazdálkodó szervezet köteles az okirat aláírásától számított harminc napon belül a cégbírósághoz - letétbe helyezés céljából - benyújtani azt az okiratot is, amely bárki javára ingyenesen vagyont juttat, feltéve, hogy annak összege (értéke) az egymillió forintot meghaladja. Az összeghatár szempontjából a két éven belül ugyanannak a személynek vagy szervezetnek nyújtott juttatásokat össze kell számítani.

(5) Az (1) bekezdés szerinti gazdálkodó szervezet legfőbb szerve köteles szabályzatot alkotni a gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselői, felügyelő bizottsági tagjai és más, a legfőbb szerv által meghatározott vezető állású munkavállalói javadalmazása módjának, mértékének főbb elveiről, annak rendszeréről. A szabályzatot az elfogadásától számított harminc napon belül a cégiratok közé letétbe kell helyezni. A szabályzatban foglaltak alapján a legfőbb szerv kizárólagos hatáskörébe tartozik a szabályzattal érintett személyi kör javadalmazásának (így különösen díjazásának, munkabérének, végkielégítésének, egyéb juttatásainak) megállapítása. Munkabér alatt a Munka Törvénykönyve 142/A. § (3) bekezdésében foglaltak értendők.

(6) Az állami vagy a 87. § (2) bekezdésében említett önkormányzati költségvetési szervek egyszemélyes gazdasági vagy közhasznú társasága esetében a tag (részvényes) a vezető tisztségviselő hatáskörét nem vonhatja el. A vezető tisztségviselő felelősségére a gazdasági társaságokról szóló törvény szabályai irányadók.

(7) Az olyan közfeladat vagy közszolgáltatás ellátásával összefüggő tevékenység folytatására alapított egyszemélyes gazdálkodó szervezetnél, mely közfeladat, illetve közszolgáltatás ellátásáért vagy ellátásának megszervezéséért az alapító felelős, és amelyben kizárólag az állam vagy a 87. § (2) bekezdésében említett költségvetési szerv vagy szervek rendelkeznek tulajdonosi részesedéssel, a vezető tisztségviselő az alapító képviselőjében eljáró személy szakmai irányítása mellett, utasításai szerint, a közfeladatról, illetve a közszolgáltatás ellátásáról való gondoskodás követelményét figyelembe véve köteles eljárni. Ebben a körben a vezető tisztségviselő hatáskörét az alapító elvonhatja, korlátozhatja, a vezető tisztségviselő pedig mentesül a (6) bekezdés szerinti rendelkezés alkalmazása alól.

(8) A 87. § (2) bekezdésének a)-d) pontjában említett költségvetési szerv egyszemélyes gazdasági vagy közhasznú társasága esetében a tag (részvényes) - a megválasztással, illetve kinevezéssel kapcsolatos ügyek kivételével - a hatáskörébe tartozó döntés meghozatalát megelőzően köteles a vezető tisztségviselőket, valamint a felügyelő bizottság véleményét megismerni. Halaszthatatlan döntés esetében a vélemény beszerzése rövid úton (pl. távbeszélő, fax, e-mail) is történhet, azonban az így véleményt nyilvánító személy nyolc napon belül köteles véleményét írásban is a döntést hozó rendelkezésére bocsátani. Az írásos vélemény vagy az ülésről készült jegyzőkönyv, illetve annak kivonata nyilvános, azt az egyedüli tag (részvényes) határozatával együtt - a döntés meghozatalától számított harminc napon belül - a cégbíróságon a cégiratok közé letétbe kell helyezni.

(9) A 87. § (2) bekezdésének a)-d) pontjában említett költségvetési szerv egyszemélyes gazdasági vagy közhasznú társasága esetében az alapító okiratban rendelkezni kell

a) a (7) bekezdés szerinti véleményezési jog gyakorlásának módjáról,

b) abban az esetben, ha a véleményezési jogot ülésen gyakorolják, az ülés összehívásának rendjéről, a napirend közlésének módjáról,

c) a tag (részvényes) döntéseinek az érintettekkel való közlési módjáról.

95/B. § (1) A legalább többségi állami tulajdonban lévő gazdálkodó szervezetek vezető tisztségviselői és felügyelő bizottsági tagjai a megbízás elfogadásától számított harminc napon belül, majd azt követően kétevente a köztisztviselőkre vonatkozó szabályok szerint vagyonnyilatkozatot tesznek. A vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettség akkor áll fenn, ha a gazdálkodó szervezet jegyzett tőkéje alapításkor vagy tőkeemelés folytán meghaladja a kettőszázmillió forintot.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott vagyonyilatkozat-tételi kötelezettséget akkor is teljesíteni kell, ha az ott említett megbízás időtartama kevesebb, mint két év. A nyilatkozatot a megbízás elfogadását megelőző év december 31-i állapotra vonatkozóan kell megtenni.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott személyek vagyonyilatkozatukat, továbbá a vagyonuk időközi gyarapodásáról készített nyilatkozatukat a gazdálkodó szervezet legfőbb szervéhez nyújtják be, és csatolják a Ktv. 22/A. § (7) bekezdés szerinti felhatalmazást arról, hogy a KKH a vagyonyilatkozatban foglaltak valódiságának ellenőrzése céljából személyes és vagyoni adataikat kezelje. A felhatalmazást teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni. A KKH nem jogosult a nyilatkozatok nyilvánosságra hozatalára. A legfőbb szerv a vagyonyilatkozatok nyilvántartására, kezelésére szabályzatot alkot.

(4) Ha a vagyonyilatkozat-tételre kötelezett személy a (2) bekezdés szerinti nyilatkozat-tételi határidőt elmulasztja, a (3) bekezdésben meghatározott szervezet harmincnapos határidő kitűzésével felszólítja a kötelezettség teljesítésére. A határidő elmulasztása esetén intézkedni kell az (1) bekezdésben meghatározott megbízás visszavonásáról.

(5) A vagyonyilatkozat-tételi kötelezettség nem terjed ki azokra a személyekre, akik külön törvény alapján a megelőző évben már vagyonyilatkozatot tettek, vagy a tárgyévben tenni kötelesek. A vagyonyilatkozat megtételéről, illetve az erre vonatkozó kötelezettségről az érintett személynek nyilatkozatot kell benyújtania a gazdálkodó szervezet legfőbb szervéhez. A nyilatkozathoz csatolni kell a vagyonyilatkozatnak - a törvényben meghatározott szerv általi - átvételét igazoló okiratot, illetve - a tárgyévben esedékes másik vagyonyilatkozat-tételi kötelezettség esetén pedig - az igazolást utólag kell bemutatni,

(6) A Ktv. 22/A. § (11)-(12) bekezdése szerinti ellenőrzési eljárást, illetve külön vagyonyilatkozat tételét a (3) bekezdésben meghatározott szerv kezdeményezheti. A Ktv. 22/A. §-a szerint a munkáltatói jogkör gyakorlójának feladatait a legfőbb szerv által megbízott személy látja el.

(7) Az ellenőrzési eljárás során a külön törvények alapján tett vagyonyilatkozatokba is be lehet tekinteni.

96. § (1) A költségvetési szerv eszközeinek, szabad kapacitásainak hasznosítása érdekében, az alapító okiratnak megfelelően vállalkozhat, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az alapító okiratban meghatározott alaptevékenységét és ebből fakadó kötelezettségeinek teljesítését.

(2) Az alapító okiratban kell meghatározni, hogy a vállalkozás milyen tevékenységre terjedhet ki, és az abból származó bevétel a költségvetés tervezett összkiadásaihoz viszonyítva milyen mértéket érhet el.

(3) A vállalkozásokból származó bevételeket és a vállalkozási tevékenységek kiadásait az alaptevékenységektől elkülönítetten kell megtervezni és elszámolni.

(4) Vállalkozásnak minősül az alapító okiratban rögzített vállalkozási tevékenységi körből bevétel és ennek révén eredmény (nyereség) elérése, illetőleg haszonszerzés céljából üzletszerűen, piaci alapon végzett termelés, szolgáltatás, értékesítés.

(5) A költségvetési szerv a vállalkozási tevékenységből származó - a gazdálkodás rendjét, beszámolási és könyvvezetési kötelezettségét szabályozó külön jogszabályokban foglaltak szerint megállapított - eredményének a társasági adó általános mértékével megegyező %-át köteles a tárgyévi eredmény-elszámolás során a központi költségvetésbe befizetni.

(6) Nem kell az (5) bekezdés szerinti befizetést teljesíteni a vállalkozási tevékenységből származó eredmény azon része után, amelyet a költségvetési szerv a tárgyévben vagy az azt követő évben jogszabályban, illetőleg az alapító okiratban meghatározott alaptevékenysége ellátásához használ fel.

97. § (1) A költségvetési szerv vezetője felelős a feladatai ellátásához a költségvetési szerv vagyonkezelésébe, használatába adott vagyon rendeltetésszerű igénybevételéért, az alapító okiratban előírt tevékenységek jogszabályban meghatározott követelményeknek megfelelő ellátásáért, a költségvetési szerv gazdálkodásában a szakmai hatékonyság és a gazdaságosság követelményeinek érvényesítéséért, a tervezési, beszámolási, információszolgáltatási kötelezettség teljesítéséért, annak teljességéért és hitelességéért, a gazdálkodási lehetőségek és a kötelezettségek összhangjáért, az intézményi számviteli rendért, a folyamatba épített, előzetes és utólagos vezetői ellenőrzés, valamint a belső ellenőrzés megszervezéséért és hatékony működéséért.

(2) A költségvetési szerv vezetője az éves költségvetési beszámoló keretében beszámol a költségvetési szerv folyamatba épített, előzetes és utólagos vezetői ellenőrzésének, valamint belső ellenőrzésének működtetéséről.

(3) A központi költségvetési szerv - ide nem értve a fejezet felügyeletét ellátó szervet - vezetőjével szembeni, az (1) bekezdésben megjelölt feladatok ellátásához szükséges szakmai és pénzügyi-gazdasági képzettségi, vezetői, irányítói elvárásokat külön törvény határozza meg.

(4) A központi költségvetési szerv kötelezettségeinek végrehajtását, a fejezeti kezelésű előirányzat felhasználására irányuló döntés előkészítését - amennyiben külön jogszabály erről a jogokat és kötelezettségeket is meghatározva rendelkezik - felelős testület segítheti. A testületi tag e minőségében nem utasítható, feladatát az ilyen tisztséget betöltő személyektől elvárható felelősséggel, fokozott gondossággal köteles ellátni.

98. § (1) A költségvetési szerv feladatainak ellátását (végrehajtását) szolgáló, a kiadási előirányzatokat terhelő fizetési vagy más teljesítési kötelezettség vállalása (a továbbiakban: kötelezettségvállalás) vagy ilyen követelés (bevételi előirányzat teljesítése érdekében történő) előírása - törvényben meghatározott kivétellel - a költségvetési szerv vezetőjének vagy az általa megbízott személynek a hatáskörébe tartozik.

(2) A kötelezettségvállalás - a törvényben meghatározott kivétellel - a gazdasági vezetőnek vagy az általa kijelölt személynek az ellenjegyzése után, és csak írásban történhet. A kötelezettségvállalásnak előirányzat-felhasználási terven kell alapulnia.

(3) A kötelezettségvállalás előtt meg kell győződni arról, hogy a jóváhagyott költségvetés fel nem használt és le nem kötött kiadási előirányzata biztosítja-e a fedezetet. Amennyiben a kincstári körhöz tartozó költségvetési szerv, alap által elismert, az esedékességet követő 60 napon túli tartozásállománya eléri a Kormány rendeletében meghatározott mértéket, az e rendeletben meghatározott módon és feltételekkel - a (4) bekezdésben foglalt eltéréssel - a pénzügyminiszter kincstári biztost jelöl ki a fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetőjének egyetértésével.

(4) A Kormány irányítási és felügyeleti hatáskörébe nem tartozó, kincstári körbeli szervek, testületek költségvetési szervei esetében a kincstári biztost a Kormány kezdeményezésére az Országgyűlés jelöli ki.

(5) A tartozásállomány fennállásáig az ellenjegyzés általános szabályain túlmenően csak a kincstári biztos ellenjegyzésével együtt vállalható további kötelezettség, illetve teljesíthető kifizetés.

(6) Amennyiben a helyi önkormányzat költségvetési szerve által elismert tartozásállomány eléri az önkormányzat rendeletében meghatározott mértéket és időtartamot, a képviselő-testület a költségvetési szervnél - az Országos Egészségbiztosítási Pénztár által finanszírozott intézmény esetén - az Országos Egészségbiztosítási Pénztár kérésére, illetve az Országos Egészségbiztosítási Pénztár véleményének előzetes kikérésével - az (5) bekezdésben foglalt hatáskörrel rendelkező önkormányzati biztost jelöl ki. Az önkormányzati biztos kijelölésének feltételeit - ideértve a tartozásállomány irányadó mértékét és időtartamát -, a gazdálkodási önállóságában korlátozott költségvetési szerv működésének szabályait a Kormány rendeletben határozza meg.

(7)

(8) A költségvetési szerv köteles a közbeszerzés megvalósításával összehangoltan biztosítani a szükséges költségvetési és saját forrásai rendelkezésre állását.

(9) A költségvetési szerv vezetője az általános szabályok érvényesítése mellett határozza meg a kiadások, a bevételek kincstári bonyolításához, előzetes ellenőrzéséhez (szakmai igazolás, érvényesítés) kapcsolódó intézményi munkarendet, az előirányzatok terhére, illetve javára történő utalványozásra és ellenőrzésre felhatalmazott személyeket.

99. § (1) A költségvetési szerv - a (2) bekezdésben foglalt kivétellel - pénzeszközökkel a külön jogszabály szerint,

a) időszakonként, elszámolási kötelezettséggel kiutalt készpénzelőlegeken,

b) a házipénztárba bevételezhető és ott tartható összegeken,

c) hitelintézetnél vezetett, a 18/B. § (6) bekezdésében nem említett jogcímen megszerzett devizaeszközei kezelésére nyitott devizaszámlán,

d) a lakásépítés munkáltatói támogatása számlán kívül nem rendelkezhet.

(2) A helyi önkormányzati költségvetési szerv és a helyi kisebbségi önkormányzati költségvetési szerv pénzeszközeit - a képviselő-testület döntése alapján - a helyi önkormányzat, illetve a helyi kisebbségi önkormányzat által meghatározott belföldi hitelintézetnél nyitott bankszámlán, vagy a helyi önkormányzat költségvetési elszámolási számlájához kapcsolódó alszámlán, illetve pénzforgalmi betétkönyvben, az országos kisebbségi önkormányzati költségvetési szerv az országos kisebbségi önkormányzat által meghatározott belföldi hitelintézetnél nyitott bankszámlán kezeli, más hitelintézetnél bankszámlát nem nyithat, kivéve ha külön törvény másként rendelkezik.

(3) A többcélú kistérségi társulás szabadon választhatja meg számlavezető hitelintézetét, az általa létrehozott, fenntartott költségvetési szervek, valamint a többcélú kistérségi társulás keretében működő intézményfenntartó társulások és az általuk fenntartott költségvetési szervek csak e hitelintézetnél vezethetik költségvetési elszámolási számlájukat.

100. § (1) A költségvetési szervek (ideértve a társadalombiztosítási költségvetési szerveket is) a 66. §-ban foglalt költségvetési szervek és a Kincstár kivételével, valamint az elkülönített állami pénzalapok és a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai

a) pénzkölcsönt (hitelt) - kivéve a 18/B. § (1) bekezdés d), x) és zs) pontja szerinti megelőlegezési, likviditási hitelt - nem vehetnek fel,

b) kezességet nem vállalhatnak,

c) értékpapírt - kivéve a 95. § (4) bekezdése szerinti gazdasági társasági részesedést megtestesítő értékpapírt, valamint az agrárpiaci rendtartásról szóló 2003. évi XVI. törvény 3. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelő felvásárlást és értékesítést - nem vásárolhatnak,

d) váltót nem bocsáthatnak ki és nem fogadhatnak el,

e) kötvényt nem bocsáthatnak ki,

f) pénzügyi lízing és faktoring szerződéseket nem köthetnek.

(2) A többcélú kistérségi társulás és a helyi önkormányzatok társulásairól és együttműködéséről szóló 1997. évi CXXXV. törvény alapján létrejött jogi személyiséggel rendelkező társulás az adott feladat ellátásában érintett önkormányzatok kezességvállalása mellett hitelt vehet fel, illetve kötvényt bocsáthat ki.

(3) A 66. §-ban foglalt költségvetési szervek az (1) bekezdésben meghatározott jogokat csak a helyi önkormányzat képviselő-testülete által meghatározott keretek között gyakorolhatják.

VIII. FEJEZET

PÉNZELLÁTÁS, ELŐIRÁNYZAT-FELHASZNÁLÁS

101. § (1) A társadalombiztosítás pénzügyi alapjai költségvetésében előirányzott központi költségvetési hozzájárulások és különféle térítések költségvetési törvényben jóváhagyott fedezetét, amennyiben törvény másként nem rendelkezik, időarányos mértékig, havi bontású finanszírozási terv szerint, a társadalombiztosítás által folyósított, a központi költségvetésből finanszírozott ellátási kiadások megtérítését az alap kezelőjének havi elszámolása alapján kell folyósítani.

(2) A központi költségvetésből finanszírozott, az Igazgatóságok által folyósított ellátási kiadások költségvetési törvényben jóváhagyott fedezetét havi bontásban, finanszírozási terv alapján kell folyósítani.

(3) Az elkülönített állami pénzalapok és a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai részére jóváhagyott kiadási előirányzat felhasználása az alappal való rendelkezésre jogosult miniszter - társadalombiztosítás pénzügyi alapjai esetében az alapokat kezelő szervezet vezetője -

által benyújtott és a pénzügyminiszter által jóváhagyott - a bevételek várható beérkezését is ütemező - előirányzat-felhasználási terv alapján a kiadások tényleges felmerülésének időpontjához igazodóan történik.

(4) A központi költségvetésből a helyi önkormányzatok és helyi kisebbségi önkormányzatok részére a költségvetési törvényben megállapított egyes támogatásokat - a 64. § (3) bekezdésben foglaltak kivételével -, továbbá a címzett és céltámogatásokat teljesítményarányosan kell folyósítani.

(5) A helyi önkormányzatokat a helyi önkormányzatok címzett és céltámogatási rendszeréről szóló 1992. évi LXXXIX. törvény szerint megillető, az előző években fel nem használt címzett és céltámogatások, valamint a céljellegű decentralizált támogatás előirányzatának a (3) bekezdésben foglaltak szerint igénybevételre kerülő összegével a pénzügyi teljesítés előtt, továbbá a döntéssel le nem kötött előirányzat maradvánnyal és a helyi önkormányzatok által a tárgyévét megelőzően igénybe vett címzett és céltámogatásnak a tárgyév első félévében visszafizetett összegével a helyi önkormányzatok címzett és céltámogatásának a központi költségvetésben megtervezett tárgyévi előirányzatát meg kell növelni. A helyi önkormányzatok által a tárgyévét megelőzően igénybe vett címzett és céltámogatásnak a tárgyév második félévében visszafizetett és a működésképtelenné vált helyi önkormányzatok kiegészítő támogatására, valamint a céljellegű decentralizált támogatás éves költségvetési törvényben meghatározott vis maior tartalékára felhasznált összege, a működésképtelenné vált helyi önkormányzatok kiegészítő támogatási előirányzatát, valamint a céljellegű decentralizált támogatás tárgyévi költségvetési törvényben meghatározott vis maior tartalékának előirányzatát, a fel nem használt összeg pedig a címzett és céltámogatás előirányzatát növeli. A termelő infrastrukturális feltételekben meglévő területi fejlettségi különbségek mérséklésére, a területfejlesztési szempontból kedvezményezett térségek helyi önkormányzatai részére előirányzott állami támogatásnak, a tárgyévét megelőző évek maradványaiból a tárgyévben igénybe vett összegével a központi költségvetésben megtervezett tárgyévi ilyen célú előirányzatot meg kell növelni.

(6) Az államháztartásból folyósított támogatások igénybevételének részletes szabályait külön jogszabály tartalmazza.

(7) A központi költségvetésből a költségvetési törvényben a helyi önkormányzatok részére jóváhagyott normatív állami hozzájárulást, az átengedett személyi jövedelemadó összegét, valamint a helyi önkormányzatok működésével kapcsolatos egyéb, központi költségvetési kapcsolatból származó, a költségvetési törvényben meghatározott, nettó módon átutalandó támogatást, illetve előirányzatot, továbbá a költségvetési gazdálkodási rend szerint működő egészségügyi intézményeket illetően az Országos Egészségbiztosítási Pénztár által folyósított támogatást - a személyi juttatásokat, valamint egyéb kifizetéseket terhelő, illetve azokkal összefüggésben felmerülő és az államháztartás alrendszereit megillető kötelezettségek (szja-előleg, nyugdíjjárulék, egészségbiztosítási járulék, egészségügyi hozzájárulás, társadalombiztosítási járulék, munkaadói és munkavállalói szolidaritási járulék), valamint egyéb, az államháztartás alrendszereit megillető, jogszabályban meghatározott közterhek és a magán-nyugdíjpénztári tagdíj beszámításával - csökkentett összegben, havi részletekben, a Kormány által rendeletben meghatározott időpontban kell folyósítani.

(8) Amennyiben a Kincstár a 63. § (7) bekezdése alapján meginduló eljárásban a helyi önkormányzattal részletfizetésben, vagy a teljesítési határidő módosításában állapodott meg, a (6) bekezdésben meghatározott összeget csökkenteni kell az adott hónapban esedékessé váló tartozás mértékével.

(9) A (6)-(7) bekezdésben szereplő tartozásoknak a (6) bekezdésben megjelölt források terhére történő levonását és a jogosult szervezetek számára történő teljesítését a Kincstár végzi. Az Egészségbiztosítási Alapból finanszírozott helyi önkormányzati költségvetési szerveket terhelő tartozások összege csak az Országos Egészségbiztosítási Pénztár által folyósított támogatásból vonható le. Ha az Országos Egészségbiztosítási Pénztár által folyósított támogatás a (6) bekezdésben meghatározott tartozásokra nem nyújt fedezetet, akkor a 63. § (6)-(7) bekezdése szerinti eljárás az irányadó azzal az eltéréssel, hogy az azonnali beszédési megbízást az Egészségbiztosítási Alapból finanszírozott helyi önkormányzati költségvetési szerv ellen kell benyújtani.

(10) Amennyiben a fejlesztési támogatásban részesülő helyi önkormányzat és központi költségvetési szerv a beruházás megvalósítása során a kivitelezést végző szervezettel kötött szerződés alapján - közterület-használati díj, földterület-, épület-, irodatechnikai berendezés-, felvonulási terület bérlet, adás-vétel stb. jogcímen, vagy alvállalkozói munkavégzés során - bevételhez jut, úgy az e bevétel összegére jutó arányos egyéb állami támogatást is vissza kell fizetnie a központi költségvetésbe.

102. § (1) A kincstári körbe tartozó költségvetési szerv részére a központi költségvetési támogatás rendelkezésre bocsátása előirányzat-felhasználási keret nyitása útján történik. Az előirányzat-felhasználási keretet a jóváhagyott költségvetésben megállapított kiadási és bevételi előirányzat várható teljesülésére figyelemmel a Kormány rendeletében szabályozott módon kell megállapítani.

(2) Az előirányzat-felhasználási keret előrehozása kizárólag jogszabályban meghatározott esetekben és elszámolási kötelezettséggel történhet. A működési célú előirányzatok személyi kiadások kiemelt előirányzataira az előrehozás folyósítása kizárólag a munkaadókat terhelő járulékok kiemelt előirányzataira történő megfelelő mértékű előrehozással egyidejűleg hajtható végre.

(3) Az előirányzat-felhasználási keret megállapításánál a megelőző időszakban ténylegesen teljesített saját bevételek összegét jogszabályban meghatározott módon kell számításba venni.

(4) Az előirányzat-felhasználási keret megállapítása során a kincstári körbe tartozók által elismert tartozásállományról benyújtott adatszolgáltatás, valamint annak az (5) bekezdésben foglalt felülvizsgálata alapján a Kincstár - kormányrendeletben szabályozott módon és mértékben - az állammal és a társadalombiztosítási alapokkal szembeni tartozás összegére az előirányzat-felhasználási keretet zárolja. A tartozásállomány csökkentésére irányuló átutalási megbízások esetén a Kincstár az átutalási megbízásban foglalt összeggel a zárolt keretből teljesíti a megbízást.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott adatszolgáltatás hitelességét az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal a Kormány rendeletében meghatározottak szerint ellenőrzi, és annak eredményéről a Kincstárt értesíti.

(6) A meg nem nyitott előirányzat-felhasználási keret nem haladhatja meg az egyébként megnyitható teljes havi előirányzat-felhasználási keret 50%-át.

(7) Amennyiben a ténylegesen teljesített bevételek elmaradnak a jóváhagyott előirányzattól, a kiadási előirányzatokat is csökkenteni kell az elmaradás mértékével.

(8) A kincstári körbe tartozók jóváhagyott előirányzatai terhére - azok mértékéig - figyelemmel az (1) bekezdés szerinti keret összegre is, a teljesítés után, utalványozott számla, az azt helyettesítő más bizonylat alapján kiállított fizetési megbízás alapján, annak esedékességekor, a kincstári körbe tartozó szerv külön rendelkezésére a Kincstár teljesít kifizetést. E tevékenysége tekintetében a Kincstár nem áll jogviszonyban a számla kedvezményezettjével.

(9) A Kincstár - a 12. § (4) bekezdésében foglaltak kivételével - előirányzati fedezet hiányában kifizetést nem teljesíthet.

(10) A Kincstár a működésének rendjét szabályozó rendeletben meghatározott hatánapig beérkező fizetési megbízást teljesíti az esedékességi időpontban. A fizetési megbízásnak a hatánapon túli beérkezéséből fakadó késedelmes teljesítésének esetleges pénzügyi terhei (kötér, késedelmi pótlék stb.) a megbízót terhelik. Abban az esetben, ha a fizetési megbízás a hatánapig a Kincstárba beérkezik és a Kincstár az esedékesség időpontját követően késedelmesen teljesíti a kifizetést, az esetleges pénzügyi terhek nem a megbízót terhelik.

(11)

(12) A Kincstár - a következő év január 5-éig esedékes járandóságok fedezetének biztosítása érdekében - december 20-át követően a következő évi előirányzatok terhére megelőlegezi

a) a központi és a társadalombiztosítási költségvetési szervek munkavállalói december havi járandóságait, az Egészségbiztosítási Alap által finanszírozott egészségügyi intézmények kivételével,

b) a helyi önkormányzatokat a következő évben nettó módon megillető központi költségvetési kapcsolatokból származó források külön jogszabályban meghatározott részét,

c) az Egészségbiztosítási Alap által a gyógyító-megelőző ellátás jogcím-csoportból finanszírozott egészségügyi szolgáltatók havi finanszírozási összegének kormányrendeletben meghatározott részét a szolgáltatók kérelme alapján az Alap kezelőjének kezdeményezésére, amennyiben a külön jogszabályban előírt kifizetési időpont teljesítéséhez ez szükséges,

d) a társadalombiztosítási igazgatási szervek által folyósított terhelességi-gyermekágyi segély, táppénz, gyermekgondozási díj, a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 6. §-ában meghatározott ellátások, valamint nem a Nyugdíjbiztosítási Alapból finanszírozott, de a Nyugdíjbiztosítási Alap igazgatási szervei által megállapított, illetve folyósított ellátások kiadásait, valamint

e) a Munkaerőpiaci Alapból finanszírozott munkanélküli ellátások és a keresetpótló támogatás kiadásait.

(13) A (12) bekezdés b) pontja szerint meghatározott előleg összegét csökkenti a helyi önkormányzatnak a 101. § (6)-(7) bekezdésében meghatározott jogcímek alapján december 20-án fennálló tartozása.

(14) Az államháztartás alrendszerébe tartozó költségvetési szervek a személyi juttatásokat és egyéb kifizetéseket terhelő, illetve azokkal összefüggésben felmerülő és az állami adóhatóság felé teljesítendő kötelezettségüket - a helyi önkormányzat, valamint a felügyelete alá tartozó költségvetési szerv a rá vonatkozó külön jogszabályok figyelembevételével - minden hónap 20-ig - teljesítik.

102/A. § A Kincstár előleget folyósít a kincstári egységes számláról az Európai Unió előcsatlakozási alapokból finanszírozott projektekhez, amennyiben az Európai Unió a források folyósításával elmarad a pénzügyi megállapodásokban rögzített ütemtervtől.

103. § (1) Az államháztartás alrendszerében a Kincstár és a költségvetés végrehajtásáért felelős szerv köteles a költségvetés végrehajtása során a költségvetési címek, illetőleg költségvetési szervek, alapok jóváhagyott előirányzatainak és azok teljesülésének alakulását folyamatosan nyilvántartani.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt nyilvántartási kötelezettség jogszabályban szabályozott módon kiterjed a kiadási előirányzatokat terhelő kötelezettségvállalások és a bevételi előirányzatok teljesítését előrejelző - a teljesülés várható időpontja szerint rögzített - bevételi előírások folyamatos nyilvántartására.

103/A. § (1) A költségvetési szerv a vele foglalkoztatási, illetőleg egyéb bérjellegű kifizetési jogviszonyban álló személyek részére - jogviszonytól függetlenül - a munkabért, az illetményt és egyéb juttatást, valamint az ehhez kapcsolódó adó-, társadalombiztosítási és egyéb, a munkáltatót terhelő fizetési kötelezettségeket az illetményszámfejtés útján végzi.

(2) A költségvetési szerv az illetményszámfejtést jogszabályban e feladatra kijelölt szerv útján és módon (a továbbiakban: illetményszámfejtő hely) látja el.

(3) Az illetményszámfejtés céljából a munkavállaló, illetőleg a kifizetéssel érintett személy (a továbbiakban együtt: munkavállaló) személyes adatai a következő körben kezelhetők:

a) a munkavállaló azonosításához szükséges adatai, beleértve az adó- és a társadalombiztosítási azonosítót is,

b) a munkavállaló munkajogviszonyára, illetőleg a kifizetés alapjául szolgáló jogviszonyára, személyi és egyéb ellátásaira,

c) társadalombiztosítási és családtámogatási ellátásaira,

d) adó-, járulék- és egyéb levonásaira, a levonások utalására vonatkozó, a kötelezettségeket előíró törvényekben meghatározott adatok.

(4) Az illetmény-számfejtési adatok a munka-, illetőleg egyéb kifizetésre vonatkozó jogviszony, illetőleg a kifizetési/levonási kötelezettség fennállásáig, illetőleg a külön jogszabályban meghatározott elévülési időig kezelhetők.

(5) Az illetményszámfejtő hely az általa feldolgozott adatokból - a költségvetési szerv vezetője rendelkezése alapján - a bűnüldöző és nemzetbiztonsági szervek, valamint a bíróság, továbbá azon szervek részére továbbíthat adatot, amelyek részére egyéb törvények alapján a munkáltató, mint kifizető adatszolgáltatási kötelezettséggel tartozik, egyéb esetben adatszolgáltatásra csak személyazonosításra alkalmatlan módon kerülhet sor.

(6) Az illetményszámfejtő hely részére a költségvetési szerv, mint adatkezelő a (3) bekezdésben meghatározott adatokat tartalmazó adatállományt átadhatja, amelybe adatokat az adatfeldolgozó kizárólag az adatkezelő rendelkezése alapján vehet fel, helyesbíthet vagy törölhet, illetőleg továbbíthat. Amennyiben az illetményszámfejtő hely az adatfeldolgozást több költségvetési szerv részére végzi, az egyes költségvetési szervek adatállományait elkülönítetten kell kezelnie. Az illetményszámfejtő hely az adatállományt az adatfeldolgozói jogviszony megszűnésekor haladéktalanul köteles az adatkezelőnek visszaadni, illetőleg saját rendszeréből törölni.

IX. FEJEZET

GAZDÁLKODÁS A VAGYONNAL, A KINCSTÁRI VAGYON

104. § (1) Az államháztartás alrendszereihez kapcsolódó vagyon rendeltetése a közérdek szolgálata. A vagyonról az Országgyűlés törvények útján rendelkezik.

(2) Az államháztartás körébe tartozik a kincstári vagyon, az a vagyon, amelynek tulajdonjogát törvény köztestületre ruházta, a helyi önkormányzatok, a helyi kisebbségi önkormányzatok és a társadalombiztosítás vagyona.

(3) A vagyonnal felelős módon, rendeltetésszerűen kell gazdálkodni. E gazdálkodást az Országgyűlés - az Állami Számvevőszék útján - ellenőrzi.

104/A. § (1) Közalapítvány és - az államháztartás alrendszereihez kapcsolódó vagyonból - közhasznú társaság csak a külön törvényben meghatározott közhasznú szervezetként hozható létre.

(2) Közalapítvány és az (1) bekezdésben meghatározott közhasznú társaság köteles pályázatot kiírni, ha az általa nyújtott cél szerinti juttatás az évi egymillió forintot meghaladja, kivéve, ha törvény vagy kormányrendelet a közalapítvány közfeladatára tekintettel más eljárási rendet állapít meg. Nem tartoznak e kötelezettség körébe a nyugellátás jellegű ellátások és a természetes személyek részére nem ösztöndíj jelleggel nyújtott olyan természetbeli ellátások, amelyek értéke nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének tízszeresét.

(3) A Kormány az általa alapított közalapítvány alapítói jogainak gyakorlását nem ruházhatja át.

105. § (1) Az államháztartás alrendszereihez kapcsolódó vagyont, annak változásait és értékét nyilván kell tartani. Ezek az adatok - az államtitok kivételével - nyilvánosak.

(2) Az államháztartás alrendszerei közül a helyi önkormányzatok vagyonáról külön törvény rendelkezik.

(3) A helyi önkormányzatok vagyongazdálkodásának e törvényben nem szabályozott kérdéseit külön törvény szabályozza.

105/A. § (1) A helyi önkormányzati tulajdonban lévő vagyon vagyonkezelésbe adása során a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 80/A. §-a, az önkormányzati közfeladatot szabályozó külön törvény és e törvény rendelkezései szerint kell eljárni.

(2) A vagyonkezelésre vonatkozó nyilvános pályázati kiírásnak tartalmaznia kell az önkormányzattól átvállalt közfeladatok ellátására vonatkozó törvényi előírások szerint a pályázó személyi és szakmai felkészültségével kapcsolatos elvárásokat, az ellátás biztonságát szavatoló tényezőket, az Ötv. 80/A. § (7) bekezdésben foglalt feladatok esetén a sajátos védetség szempontjait, illetőleg az ellátás színvonalának emelését szolgáló befektetések szükségességét.

(3) A pályázati eljárásban nem vehet részt olyan szervezet, amely csőd-, felszámolási eljárás vagy végelszámolás alatt áll, vagy amelynek lejárt esedékességű adó- vagy vámhatóságnál nyilvántartott, olyan végrehajtható adó-, illeték-, vám- vagy társadalombiztosítási tartozása van, melynek megfizetésére nem kapott halasztást. Az önkormányzati közfeladat megszervezésére vonatkozó külön törvény a pályázatból való kizárás további eseteit állapíthatja meg.

(4) A vagyonkezelő a vagyon felújításáról, pótlólagos beruházásáról legalább a vagyoni eszközök elszámolt értékcsökkenésének megfelelő mértékben köteles gondoskodni, illetőleg e célokra az értékcsökkenésnek megfelelő mértékben tartalékot képezni. E kötelezettség, illetve a tartalék elszámolásának és felhasználásának rendjét, részletes tartalmát a vagyonkezelési szerződésben kell meghatározni.

(5) Ha a vagyonkezelő olyan közfeladatot lát el, amely után bevételének több mint fele az államháztartás valamely alrendszeréből származik, a helyi önkormányzat a vagyonkezelési szerződésben részletezett feltételekkel elengedheti a bevételekben meg nem térülő elszámolt értékcsökkenésnek megfelelő összeg erejéig a kezelt vagyonnal összefüggő hosszú lejáratú kötelezettségét. Ez esetben a (4) bekezdés szerinti kötelezettség a bevételekben megtérülő értékcsökkenés összegéig áll fenn.

(6) A (4)-(5) bekezdés szerinti kötelezettség teljesítését évente, a tényleges bevétel-adatok alapján kell vizsgálni.

(7) A vagyonkezelő a vagyonkezelési szerződésben meghatározott időponttól a vagyont birtokba veheti, gyakorolhatja a vagyonkezelőt megillető jogokat és viseli a rá háruló terheket, kötelezettségeket. Ingatlanra vonatkozó vagyonkezelői jog megszerzéséhez az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzés is szükséges.

(8) A vagyonkezelési szerződés alapján az adott jog jogosultja az ingatlan tekintetében köteles gondoskodni az őt megillető vagyonkezelői jog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyeztetéséről.

(9) A vagyonkezelő köteles a vagyonkezelésébe vett vagyon után elszámolt és a bevételekben megtérülő értékcsökkenés összegének felhasználásáról évente elszámolni.

(10) A vagyonkezelő a vagyonkezelésébe vett vagyon használatából, működtetéséből származó bevételeit, illetve közvetlen költségeit és ráfordításait elkülönítetten köteles nyilvántartani oly módon, hogy az a saját vagyonnal folytatott vállalkozási tevékenységéből származó bevételeitől, illetve költségeitől és ráfordításaitól egyértelműen elhatárolható legyen. Ha a vagyonkezelő a tevékenységét a vagyonkezelésébe vett és saját eszközökkel együttesen végzi, akkor a használatból, működtetésből származó bevételeit, közvetlen költségeit és ráfordításait a vagyonkezelési szerződésben meghatározott módon köteles elkülöníteni.

(11) A vagyonkezelő a vagyonkezelésébe vett vagyon eszközeiről olyan elkülönített nyilvántartást köteles vezetni, amely tételesen tartalmazza ezek könyv szerinti bruttó és nettó értékét, az elszámolt értékcsökkenés összegét, az azokban bekövetkezett változásokat.

(12) A vagyonkezelő a vagyonkezelésébe vett vagyon eszközei után elszámolt és a (11) bekezdés szerint elkülönítetten nyilvántartott értékcsökkenésnek megfelelő összeget az (5) bekezdés figyelembevételével, a vagyonkezelési szerződés szerint, a vagyonkezelésébe vett vagyon pótlására, bővítésére, a kezelt vagyon felújítására fordítja.

(13) A vagyonkezelő a vagyonkezelői jog megszűnésekor köteles a vagyonkezelésbe vett vagyonnak a kezelésbe adása időpontjában fennálló állapotához (értékéhez) viszonyított különbözetével (csökkenésével vagy növekedésével) a vagyonkezelési szerződés szerint elszámolni.

105/B. § (1) A vagyonkezelési szerződésnek - figyelemmel az önkormányzati közfeladatra, és az ahhoz kapcsolódó önkormányzati vagyon sajátos jellegére - tartalmaznia kell:

- a) a vagyonkezelő által kötelezően ellátandó önkormányzati közfeladatot és ellátható egyéb tevékenységeket, valamint
- b) a vagyonkezelő által a feladatai ellátásához alvállalkozók, illetőleg közreműködők igénybevételére, és ezzel összhangban a vagyonkezelésbe adott vagyon birtoklására, használatára vonatkozó korlátozó rendelkezéseket,
- c) a közfeladat ellátása érdekében a vagyonkezelésbe adott eszközöknek a helyi önkormányzat számviteli nyilvántartási adataival megegyező tételes jegyzékét értékével együtt, azon belül a kötelező önkormányzati feladathoz kapcsolódó vagyon megjelölését,
- d) a vagyonkezelésbe adott vagyonnal való gazdálkodásra vonatkozó rendelkezéseket, és a vagyonnal való vállalkozás feltételeit,
- e) a vagyonkezelői jog megszerzésének ellenértékét, illetve kijelölés esetén az ingyenesség tényét,
- f) a vagyonkezelésbe vett vagyon tekintetében az önkormányzati vagyonnal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségek teljesítésének módját és formáját,
- g) az önkormányzat költségvetését megillető - a vagyonkezelésbe adott vagyon kezeléséből származó - befizetések teljesítésére, a vagyonkezelésbe adott vagyonnal történő elszámolásra vonatkozó rendelkezéseket,
- h) a szerződés teljesítésének biztosítására vonatkozó rendelkezéseket,
- i) a teljesítés biztosítására szolgáló mellékkötelezettségeket és egyéb biztosítékokat,
- j) a vagyonkezelésbe adott vagyonnal való mérhetően eredményes gazdálkodásra vonatkozó előírásokat,
- k) a vagyonkezelési szerződés időtartamát.

(2) A vagyonkezelő a vagyonkezelésbe vett vagyonnal rendeltetésszerűen, az általában elvárható gondossággal köteles gazdálkodni. Az e kötelezettsége megszegésével okozott kárért a polgári jog általános szabályai szerint tartozik felelősséggel, de a szerződésben a felek ennél szigorúbb szabályokat is megállapíthatnak.

(3) A vagyonkezelőnek a kezelt vagyonra vonatkozóan adatszolgáltatási kötelezettsége van. A vagyonkezelő évente egyszer, a tárgyévét követő év február 15-éig köteles a vagyonkezelésbe vett ingatlan(ok) és egyéb vagyoni eszközök állapotának tárgyévi változásairól a jegyző által meghatározott módon és formában adatot szolgáltatni.

(4) A vagyonkezelő a tulajdonosi ellenőrzést köteles tűrni, az ellenőrzés érdekében kötelezhető minden közérdekből nyilvános adat, valamint - a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvény rendelkezéseit nem sértő - az önkormányzati vagyonra és vagyonkezelésre vonatkozó adat szolgáltatására és okirat bemutatására.

(5) A vagyonkezelői jog átadása nem keletkeztethet a közfeladat ellátásával összefüggésben többlet központi költségvetési támogatási igényt. A közfeladathoz kapcsolódó alapszabályokon felüli kiadás teherviseléséről az átadó és az átvevő megállapodik.

105/C. § (1) A vagyonkezelői jog megszűnik:

- a) határozott időtartamú vagyonkezelési szerződésben meghatározott időtartam elteltével,
- b) határozatlan időtartamú vagyonkezelési szerződés esetén a szerződés felmondásával,
- c) a (3)-(4) bekezdés szerinti rendkívüli felmondással,
- d) az adott vagyontárgyra vonatkozóan a vagyontárgy megsemmisülésével, illetve
- e) a vagyonkezelő jogutód nélküli megszűnésével, valamint
- f) a szerződésben meghatározott egyéb ok vagy feltétel bekövetkezése esetén.

(2) A felmondási idő jogszabály vagy a felek eltérő rendelkezése hiányában:

- a) rendes felmondás esetén hat hónap,
- b) rendkívüli felmondás esetén két hónap, ide nem értve a (4) és (5) bekezdések szerinti azonnali hatályú felmondás eseteit.

(3) A helyi önkormányzat a határozatlan idejű, illetve határozott idejű vagyonkezelési szerződését rendkívüli felmondással akkor szüntetheti meg, ha

a) a vagyonkezelő a 105/A-105/B. §-ban foglalt kötelezettségét a helyi önkormányzati költségvetési és vagyongazdálkodási érdekeket hátrányosan érintő módon megszegi,

b) a vagyonkezelő, az ellene a szerződéskötés előtt megindult csőd- vagy felszámolási eljárásról a helyi önkormányzatot nem tájékoztatta, vagy nem tájékoztatja, illetőleg a vagyonkezelő ellen a vagyonkezelési szerződés tartama alatt csőd- vagy felszámolási eljárás indul,

c) a vagyonkezelő adó-, illeték-, vám- vagy társadalombiztosítási járulék tartozása több mint hat hónapja lejárt, és ennek megfizetésére halasztást nem kapott.

(4) Azonnali felmondásnak van helye, ha a vagyonkezelő a kezelésbe adott önkormányzati vagyonnal a vállalt önkormányzati feladatot nem látja el, vagy a vagyonban kárt okoz.

(5) Az önkormányzati közfeladatot szabályozó külön törvény a vagyonkezelési szerződés rendkívüli és azonnali felmondásának további eseteit határozhatja meg.

(6) A helyi önkormányzatnak a vagyonkezelői jog megszűnésekor gondoskodnia kell az ingatlan-nyilvántartásból való törléséről.

105/D. § A helyi önkormányzat tulajdonában lévő vagyon vagyonkezelésbe adása illetékmentes.

106. § (1) A kincstári vagyon tekintetében - törvényben meghatározott kivétellel - a tulajdonosi jogokat a kincstári vagyonért felelős miniszter gyakorolja.

(2) A Nemzeti Földalap tekintetében a tulajdonosi jogokat a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter gyakorolja a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet útján.

(3) A Nemzeti Földalapról szóló 2001. évi CXVI. törvény eltérő rendelkezése hiányában e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni a Nemzeti Földalap vagyoni körébe tartozó ingatlanok vagyongazdálkodására, hasznosítására, értékesítésére és nyilvántartására.

107. §

108. § (1) Az államháztartás alrendszeréhez kapcsolódó - a költségvetési törvényben, a kincstári vagyon kezelésére vonatkozó kormányrendeletben, illetőleg a helyi önkormányzatoknál a helyi önkormányzat rendeletében, valamint a helyi kisebbségi önkormányzat határozatában meghatározott értékhatár feletti - vagyont értékesíteni, a vagyon feletti vagyongazdálkodás jogát, a vagyon használatát, illetve a hasznosítás jogát átengedni - ha törvény vagy kincstári vagyon esetében törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabály kivételt nem tesz - csak nyilvános (indokolt esetben zártkörű) versenytárgyalás útján, a legjobb ajánlatot tevő részére lehet. Nem vonatkozik ez a rendelkezés:

- a) az értékesítési célt szolgáló dolgokra,
- b) a szokásos kereskedelmi kapcsolatokra,
- c) a kincstári vagyon bérbeadásra, használatba adására, KVI általi vagyongazdálkodásba adására, amennyiben az az államháztartás alrendszereihez tartozó szerv számára vagy bármely személy számára közérdekből történik,
- d) kincstári vagyon cseréjére,
- e) a kincstári vagyon 109/D. § (6) bekezdésében megjelölt értékesítésére,
- f) a helyi önkormányzat korlátozottan forgalomképes és forgalomképes vagyonának az Ötv. 80/A. § (5) bekezdés szerinti vagyongazdálkodásba adására,
- g) az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelméről szóló törvényben meghatározott kibocsátási egységre.

(2) Az államháztartás alrendszereihez kapcsolódó vagyon tulajdonjogát és a vagyon vagyongazdálkodói jogát ingyenesen átruházni, továbbá az államháztartás alrendszereinek követeléseiről lemondani csak törvényben, a helyi önkormányzatnál, a helyi önkormányzat rendeletében meghatározott módon és esetekben lehet.

(3) Az államháztartás alrendszereihez tartozó, illetve az állami, önkormányzati tulajdonban álló vagyon nem pénzbeli hozzájárulásként gazdasági társaság, egyesülés, illetve közhasznú társaság részére történő szolgáltatásakor csak a könyvvizsgáló által megállapított értéken vehető figyelembe.

(4) Az államháztartás alrendszereiben - az önkéntes teljesítésre történő felhíváson kívül - a költségvetési törvényben megállapított értékhatárt el nem érő kis összegű követelést behajtásra előírni nem kell.

(5) A Kormány határozattal dönthet az állam kincstári és vállalkozói vagyonának egymás közötti - bármilyen jellegű visszapótlás nélküli - átcsoportosításáról. E rendelkezés az állam társadalombiztosítási ellátást szolgáló vagyonára nem vonatkozik.

(6) Az államháztartás központi költségvetési alrendszeréhez kapcsolódó vagyon köréből számítástechnikai eszköz és az ahhoz kapcsolódó szoftver ingyenesen vagy kedvezményesen tulajdonba adható, ha a munkáltató otthoni munkavégzés céljából számítástechnikai eszközt és az ahhoz kapcsolódó szoftvert biztosít a munkavállaló részére a munkáltató és a munkavállaló között létrejött szerződés alapján.

108/A. § (1) A központi költségvetés külföldi követeléseivel (a továbbiakban e § alkalmazásában: külföldi követelés) való gazdálkodásért a költségvetési törvény keretein belül a Kormány felelős.

(2) A külföldi követelésekkel való gazdálkodás feladatát a pénzügyminiszter (a továbbiakban: illetékes miniszter) a Kincstár közreműködésével látja el.

(3) Felhatalmazást kap az illetékes miniszter a 100,0 millió USA dollárnál kisebb összegű külföldi követelések értékesítésére, azok leépítését célzó különböző konstrukciók kidolgozására és lebonyolítására, ezzel kapcsolatban szükség és lehetőség szerint pályázatok kiírására, valamint a külföldi követelések átütőmérésére. A hosszú távú költségvetési szempontok és az adott viszonylathoz kapcsolódó külgazdaság-politikai megfontolások figyelembevételével a külföldi követelésekből engedményt adhat, ha azok lejártak vagy bármilyen okból kétséssé váltak. Az illetékes miniszter ezen felhatalmazás alapján hozott döntéseihez minden esetben a külügyminiszter és a gazdasági és közlekedési miniszter egyetértése szükséges.

(4) A külföldi követelések leépítését célzó pályázatokat az illetékes miniszter által jóváhagyott feltételek szerint a Kincstár írja ki és bonyolítja le. A beérkezett pályázatok elbírálása az illetékes miniszter által e célra kijelölt Bíráló Bizottság feladata. Ha a külföldi követelések lebontása kapcsán magánjogi szerződések megkötése válik szükségessé, az ilyen szerződéseket a vállalkozókkal az illetékes miniszter által meghatározott feltételek szerint a Kincstár köti meg, ezt a hatáskört az illetékes miniszter kivételes esetekben magához vonhatja. A Kincstár gondoskodik a megkötött magánjogi szerződések végrehajtásáról, illetve az ezek kapcsán felmerült jogvitákban az illetékes miniszter által jóváhagyott álláspont szerint képviseli a központi költségvetés érdekeit.

(5) 100,0 millió USA dollárnál nagyobb összegű külföldi követelések értékesítéséhez, átütőméréséhez a Kormány adhat felhatalmazást.

(6) A külföldi követelésekkel való gazdálkodásból eredő esetleges veszteségek közvetlenül az állami vagyont terhelik.

(7) A külföldi követelésekkel való gazdálkodásról az Országgyűlést a zárszámadás keretében évente kell tájékoztatni. Ennek során be kell mutatni a külföldi követelések alakulását országonként, követeléstípusonként, lejárat szerint, ezeken belül külön a lejárt és a kétséssé vált állományt.

(8)

(9) Az illetékes miniszter hatáskörében eljárva más kormányzati és pénzügyi szervezeteket is megbízhat a külföldi követelések behajtásával kapcsolatos feladatokkal.

109. § Ha a vagyonról az államháztartás alrendszereinek javára lemondtak, ezt a lemondásban megnevezett vagyongazdálkodó, illetve állami vagy más szervezet (a továbbiakban e § alkalmazásában együtt: szervezet) elfogadhatja, feltéve, hogy képes az azzal járó kötelezettségek teljesítésére. Ha a lemondás a központi költségvetés vagy alap javára történik, a KVI a lemondásban megjelölt szervezetet jelöli ki vagyongazdálkodónak, ha a kijelölés feltételei fennállnak, illetve a megjelölt szervezettel köti meg a vagyongazdálkodási

szerződést, versenyeztetés nélkül. Ha a szervezet a vagyont nem fogadja el, a központi költségvetés vagy az alapok részére feljánlott vagyon vagyonkezelője e törvény erejénél fogva a KVI. A helyi önkormányzat költségvetési rendeletében meghatározott értékhatár felett az elfogadáshoz szükség van a tulajdonosi jogok jogosultjának, gyakorlójának jóváhagyására, ha a megnevezett csak használója a vagyonnak. Az előbbieken nem szabályozott esetekben elfogadás hiányában, illetve, ha a lemondó nyilatkozat nem tartalmazza az elfogadó szervezet megnevezését, az a települési önkormányzat jogosult az elfogadásra, amelynek területén a vagyon található.

A KINCSTÁRI VAGYON

109/A. § (1) Kincstári vagyon az állami feladat ellátását szolgáló vagyon, amely a társadalom működését, a nemzetgazdaság céljai megvalósítását segíti elő.

(2) Kincstári vagyonnak kell tekinteni mindazon állami tulajdonban lévő társasági részesedést, az ahhoz kapcsolódó joggal együtt, amely a központi költségvetésből vagy elkülönített állami pénzalapból származó pénzeszközök felhasználásával került vagy kerül állami tulajdonba.

(3) A kincstári vagyon tulajdonjogának átruházásából (a továbbiakban: értékesítés) származó bevétel - kivéve, ha törvény vagy vagyonkezelés körében történő értékesítés esetén kormányrendelet másként nem rendelkezik - a központi költségvetés központosított bevételeit képezi a (4) bekezdésben foglaltakra figyelemmel.

(4) A központi költségvetési szerv vagyonkezelésében lévő ingatlan értékesítésének ellenértékéből ki kell egyenlíteni a költségvetési szerv köztartozását. A köztartozás mértékét és az értékesítés költségének összegét meghaladó bevétel 20%-a a központi költségvetési szervet illeti meg.

(5) A bevételnek a (4) bekezdésben meghatározott hányadot meghaladó része a központi költségvetés, illetve a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai bevételeit képezi, kivéve, ha - kormányrendeletben szabályozottak alapján - a benyújtott visszahagyási kérelemről a pénzügyminiszter másképp dönt.

(6) A központi költségvetési szerv a használatában, illetve a kezelésében lévő és a feladatai ellátásához feleslegessé váló gépeket, felszereléseket, járműveket, készleteket a költségvetési törvényben meghatározott egyedi könyv szerinti bruttó értékhatárig saját hatáskörben, afelett a kincstári vagyon értékesítésére vonatkozó szabályok szerint értékesítheti.

(7) A központi költségvetési szervek - a társadalombiztosítási költségvetési szervek, valamint a Honvédelmi Minisztérium és a felügyelete alá tartozó szervek kivételével - a vagyonkezelésükben lévő és központi költségvetési szerv elhelyezését közvetlenül nem szolgáló vagy jogszabályban meghatározott állami feladat ellátásához nem használt ingatlanokat - beleértve a tartósan bérbe adott helyiségeket is - kötelesek felajánlani a KVI-nek más állami feladat ellátása vagy az ahhoz szükséges források biztosítása, illetve a helyi önkormányzatok részére történő tulajdonba adás előkészítése érdekében. Az ingatlan értékesítésének kezdeményezése, illetve a tartós bérbeadás felajánlásnak minősül, amely nem vonható vissza.

109/B. § A kincstári vagyonba tartozik:

- a) az a vagyon, amelyet törvény kizárólagos állami tulajdonnak minősít;
- b) az a vagyon és vagyoni értékű jog, amelynek hasznosítására vonatkozóan külön törvény rendelkezései alapján koncessziós szerződést lehet kötni;
- c) az állam közhatalmi, központi költségvetési szervei, illetve közhasznú szervezetei közérdekű, továbbá egyes gazdasági célú feladatai ellátásához szükséges ingatlanok, berendezések, felszerelések, járművek, készletek és egyéb anyagi és immateriális javak és követelések, illetőleg állami tulajdonban lévő, közcélokat szolgáló vagy nemzeti kincsnek minősülő létesítmény, alkotás, védett természeti terület, illetve védett természeti érték, amely törvény alapján nem került a helyi és szakmai önkormányzatok, a köztisztviselők, az egyházak és felekezetek, a pártok, a társadalmi szervezetek tulajdonába, továbbá a védelmi és egyéb céllal létesített állami tartalékok;
- d) kincstári vagyon továbbá az állami tulajdonban lévő
 - 1. műemlékingatlan,
 - 2. védett természeti terület,
 - 3. termőföld, ha törvény másként nem rendelkezik,
 - 4. erdő,
 - 5. történeti (régészeti) emlékek és földterületek,
 - 6. a be nem hajtható állami követelések (pl. adó, vám) ellenében elfogadott vagyon;
- e) az állam tulajdonába egyéb jogcímen került vagyon;
- f) az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelméről szóló törvényben meghatározott kibocsátási egység, annak - külön törvényben szabályozott - kiosztásáig.

109/C. § (1) A kincstári vagyonért felelős miniszter a kincstári vagyon felett a Magyar Állam nevében őt megillető tulajdonosi jogok gyakorlását a KVI útján látja el, ebben az esetben a kincstári vagyonnal kapcsolatos polgári jogviszonyban az államot a KVI képviseli.

(2) A vagyon kezelőjének kijelölése és a vagyon elidegenítése az érintett szerv felügyeletét ellátó szerv vezetőjének egyetértésével történhet.

(3) A kincstári vagyonról a KVI nyilvántartást vezet, ideértve a köztisztület állami vagyonát, valamint a 109/K. § (6) bekezdésében meghatározott használó által kezelt kincstári vagyont is.

(4) A KVI e törvényben meghatározott feladatai állami feladatnak minősülnek. Ennek keretén belül a KVI a kincstári vagyoni körbe bármely módon bekerülő, és törvény alapján más vagyonkezelésében (használatában) nem lévő vagyont:

- a) kincstári vagyonkörben tartás szempontjából minősíti,
- b) a minősítés alapján értékesíti a védett természeti terület, illetve védett természeti érték kivételével, vagy

c) vagyonkezelésbe adja, illetve

d) saját maga ideiglenesen kezeli, ideértve a vagyon bérbe- és használatba adását is, továbbá

e) kormányzati döntés alapján elhelyezési kötelezettségek teljesítésére használja fel.

(5) A (4) bekezdés c), illetve d) pontjából származó bevételeket a KVI kizárólag ezen és más törvényben meghatározott állami feladatai ellátására használhatja fel.

(6) A KVI-nek a kincstári vagyonnal kapcsolatos tulajdonosi jogosítványok gyakorlása körében végzett eljárása nem minősül közigazgatási hatósági eljárásnak.

(7) A KVI feladata a kincstári vagyonnal történő gazdálkodás tulajdonosi ellenőrzése. Az ellenőrzött szervezet vagy személy a tulajdonosi ellenőrzést tűrni, és annak lefolytatásában - a külön jogszabályban meghatározott módon - együttműködni köteles.

109/D. § (1) A KVI a kincstári vagyonért felelős miniszter irányítása alatt álló központi költségvetési szerv.

(2) A KVI dolgozóinak munkajogi jogviszonyaira a Kjt. rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) Kincstári vagyon a következő eljárásokkal értékesíthető:

a) nyilvános pályázat,

b) zártkörű pályázat,

c) árverés,

d) zártkörű értékesítés.

(4) A 108. § (1) bekezdése tekintetében a (3) bekezdés a) és c) pontjában foglalt eljárás nyilvános, a b) pontjában foglalt eljárás zártkörű versenytárgyalásnak minősül.

(5) Az értékpapírok értékesítésére az egyes értékpapírokról szóló külön jogszabályok vonatkoznak.

(6) A (3) bekezdés d) pontjában megjelölt értékesítési mód - a 108. § (1) bekezdés a), b) és d) pontjában meghatározott eseteken kívül - kizárólag akkor alkalmazható, ha

a) az értékesítendő vagyontárgy egyedi bruttó forgalmi értéke az 5 millió forintot nem haladja meg, vagy

b) jogszabályban biztosított jogok gyakorlása miatt a (3) bekezdés a)-c) pontjában megjelölt eljárások nem alkalmazhatók, vagy

c) az értékesítés olyan személy számára történik, akinek az adott vagyontárgyra jogszabályon alapuló elővásárlási joga van, vagy

d) az értékesítés helyi önkormányzat számára történik,

e) az értékesítés - két eredménytelen nyilvános pályázatot követően - külföldi állam részére történik.

109/E. § (1) A 109/B. § a) és b) pontját illetően a koncessziós szerződés megkötésére a koncessziós törvény, valamint az ahhoz kapcsolódó ágazati törvények rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) A koncesszióba adáshoz, illetőleg a koncessziós szerződés megkötéséhez a pénzügyminiszter előzetes egyetértése és a kincstári vagyonért felelős miniszter jóváhagyása szükséges.

(3) A koncessziós díj - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a központi költségvetést illeti meg.

109/F. § (1) Az e törvény hatálybalépésekor a központi költségvetési szervek által kezelt - a feladatellátáshoz e törvényben meghatározott - kincstári vagyonra vonatkozó jogot az e törvény által meghatározott vagyonkezelői jognak kell tekinteni.

(2) A kincstári vagyon tárgyai felett vagyonkezelői jogot gyakorolhat

a) az (1) bekezdésben foglaltak figyelembevételével az a központi költségvetési szerv, amelyet a KVI - az érintett szerv felügyeletét ellátó szerv vezetőjének egyetértésével - kijelöl és a vagyonkezelésre vonatkozóan vele megállapodást köt (a továbbiakban: kijelölés), továbbá

b) bármely természetes és - az (1) bekezdésben jelölt szervezeteken kívül - jogi személy és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, amellyel a vagyonkezelésre - központi költségvetési szerv megszűnése esetén a jogutódként létrejövő szervezet alapítója egyetértésével - a KVI szerződésben megállapodik (a továbbiakban: vagyonkezelési szerződés),

c) az állami tulajdonban lévő erdő és az azzal szerves egységet képező egyéb földterületek esetében az a 100%-ig állami tulajdonban levő erdőgazdasági társaság, amellyel - a környezetvédelmi és vízügyi miniszter egyetértésével - a Nemzeti Földalap Kezelő Szervezet (a továbbiakban: NFA) vagyonkezelési szerződést köt,

d) az, akire a vagyonkezelői jogot e törvény rendelkezéseinek megfelelően átruházták,

e) a védett természeti területek tekintetében az, akivel - a földművelésügyi és vidékfejlesztési, valamint a környezetvédelmi és vízügyi miniszter egyetértésével - a KVI vagyonkezelési szerződést köt,

f) a 109/K. § (6) bekezdésében meghatározott használó.

(3) A KVI a törvény alapján közvetlenül vagyonkezelői jogot gyakorol minden olyan kincstári vagyontárgy felett, amelynek nincs más vagyonkezelője. A KVI vagyonkezelői joga ezekben az esetekben e törvény alapján jön létre, amely tényt ingatlanra vonatkozóan az ingatlan-nyilvántartásba a KVI nyilatkozata alapján be kell jegyezni.

(4) A vagyonkezelői jogot - az (1) és (3) bekezdésben foglaltakat, valamint a kijelölés esetét kivéve - kizárólag ellenérték fejében lehet megszerezni és gyakorolni. A kincstári vagyon kezelésbe adása, a kincstári vagyon ellenérték nélkül más használatába adása, valamint a kincstári vagyonhoz kapcsolódó jogok és más immateriális javak gazdasági társaságnak nem pénzbeli betétként, hozzájárulásként történő átengedése általános forgalmi adó- és illetékmentes.

(5) Vagyonkezelési szerződés nem köthető azzal, aki ellen csőd- és felszámolási eljárás, önkormányzatoknál adósságrendezési eljárás van folyamatban, illetve akinek adó-, vám- vagy társadalombiztosítási járulékfizetése van.

(6) Az (1) bekezdés szerinti vagyonkezelői jogot, illetve a kijelölést a KVI - különösen, ha az adott vagyontárgy más állami feladat ellátásához vagy azt biztosító források megteremtéséhez szükséges - visszavonhatja. A visszavonás előtt a KVI köteles kikérni a vagyonkezelő felügyeletét ellátó szerv vezetőjének véleményét. A felügyeleti szerv vezetője véleményezési jogát a KVI erre vonatkozó felhívásának kézhezvételétől számított 15 napon belül gyakorolhatja. A KVI a visszavonás jogát a Honvédelmi Minisztérium és a felügyelete alá tartozó szervek tekintetében nem gyakorolhatja.

(7) Amennyiben az ingyenes használati joggal terhelt, kincstári vagyonkörbe tartozó ingatlanok ingyenes használója a jogszabályban előírt felújítási, karbantartási vagy állagmegóvási munkákat a KVI írásbeli felszólítása ellenére - a felszólítás kézhezvételét követő 120 napon belül - nem kezdi meg vagy a felszólításban megjelölt határidőig nem fejezi be, használati joga megszűnik. Az ingyenes használati jog törlése és a KVI vagyonkezelői jogának bejegyzése iránt a KVI intézkedik az illetékes földhivatalnál. A KVI vagyonkezelői jogának bejegyzésére a (3) bekezdésben foglaltakat értelemszerűen alkalmazni kell.

109/G. § (1) A vagyonkezelői jog jogosultját - ha jogszabály másként nem rendelkezik - megilletik a tulajdonos jogai, és terhelik a tulajdonos kötelezettségei - ideértve a számvitelről szóló 1991. évi XVIII. törvény szerinti könyvvezetési és beszámolókészítési kötelezettséget is - azzal, hogy a vagyont nem értékesítheti, illetve arra zálogjogot, illetve haszonélvezeti jogot nem alapíthat. A vagyonkezelő a vagyonkezelői jogát írásbeli megállapodás alapján és a KVI-vel kötött megállapodásban foglalt, akár a versenyeztetés alól is felmentést biztosító feltételek szerint, ellenérték fejében - központi költségvetési szervek egymás közti ügylete esetén ingyenesen is - átruházhatja - a vagyonhoz kapcsolódó jogokkal és kötelezettségekkel együtt - a vagyon kezelésére jogosult más szervre, a KVI egyidejű értesítése mellett. A vagyonkezelői jog átruházása esetén a KVI-vel kötött vagyonkezelési szerződés a szükséges módosítások átvezetésével továbbra is hatályban marad. A kincstári vagyon kezelésére vonatkozó szakmai feltételeket a Kormány rendeletben állapítja meg. Az átruházás joga a 109/K. § (6) bekezdésében meghatározott használatot csak az ott meghatározott feltétellel illeti meg.

(2) Ingatlanra vonatkozóan a vagyonkezelői jog megszerzéséhez az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzés is szükséges. A 109/F. § (1) bekezdésének hatálya alá tartozó szervek bejegyzett kezelői jogát az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés módosítása nélkül bejegyzett vagyonkezelői jognak kell tekinteni. A vagyonkezelő a vonatkozó jogszabályok figyelembevételével köteles gondoskodni a kincstári vagyonba tartozó ingatlanok tekintetében a Magyar Államot és a vagyonkezelőt megillető jogok ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyeztetéséről. A vagyonkezelő a jogerős földhivatali bejegyző határozat másolatát köteles annak kézhezvételétől számított 30 napon belül a KVI számára megküldeni.

(3) A kincstári vagyont kezelő központi költségvetési szerv jogszabályokban előírt feltételekkel jogosult a kezelésében lévő kincstári vagyonnal vállalkozási tevékenységet folytatni oly módon, hogy az az állami feladat ellátását nem veszélyeztetheti. A vállalkozási tevékenységből származó jövedelmét az alaptevékenységétől elkülönítve kell elszámolnia és csak a jogszabályokban meghatározott célokra használhatja fel.

(4) A központi költségvetési szervek vállalkozási és a költségvetési- vagy más törvényben jelölt egyéb bevételeinek a mindenkor évi költségvetési törvényben meghatározott hányada - kincstári vagyon utáni részesedés címén - törvény eltérő rendelkezése hiányában a központi költségvetés központosított bevételeit képezi.

(5) A kincstári vagyon kezelésének bármely jogosultja - ide nem értve a (3) bekezdésben jelölt központi költségvetési szerveket - a kezelésében lévő kincstári vagyonnal vállalkozási tevékenységet, a rá, mint szervezetre egyébként irányadó jogszabályok szerint végezhet. E vállalkozási tevékenységből származó bevételt elkülönítetten kell nyilvántartania.

(6) Ha a nem központi költségvetési szerv vagyonkezelő kizárólagos állami tulajdonba tartozó dolgot kezel, a KVI a vagyonkezelési szerződésben részletezett feltételekkel elengedheti - a kezelt vagyonnal kapcsolatosan elszámolt értékcsökkenés bevételeiben meg nem térülő összege erejéig - a kezelt vagyonnal összefüggő hosszúlejáratú kötelezettségét.

(7) A (6) bekezdésben foglaltak alkalmazására évente, a vagyonkezelő tényleges bevételi adatai figyelembevételével kerülhet sor.

(8) Az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Rt. (a továbbiakban: ÁPV Rt.) hozzárendelt vagyonában lévő kincstári vagyonnak minősülő erdő használatából, haszonbérbe adásából származó bevételt az ÁPV Rt. azok esedékességével és megfizetésével egyidejűleg átutalja a KVI-nek. A KVI ezen bevételére a 109/C. § (5) bekezdésében foglaltak az irányadók.

109/H. § (1) Kincstári vagyont értékesíteni, arra zálogjogot, illetve haszonélvezeti jogot alapítani - ha törvény vagy kormányrendelet másképp nem rendelkezik - kizárólag a KVI jogosult.

(2) Ha a kincstári vagyonért felelős miniszter vagy a KVI kezdeményezi a kincstári vagyon jelzáloggal vagy haszonélvezettel való megterhelését, akkor a megterhelés a tevékenység tárgya szerint illetékes miniszter egyetértésével történhet.

109/I. § (1) Az állami tulajdonban lévő védett természeti területek és értékek, erdők, védőerdők, műemlékingatlanok, műkincsek, valamint történeti (régészeti) emlékek és földterületek tulajdonjogának átruházására csak törvényben meghatározott esetekben és módon kerülhet sor. A védettségre az e bekezdésben felsorolt vagyontárgyak vonatkozásában az ágazati jogszabályok rendelkezései az irányadók.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott vagyontárgyak elidegenítéséhez a védettség jellege szerint illetékes miniszter, a Natura 2000 területek elidegenítéséhez az illetékes ágazati miniszter egyetértése is szükséges.

(3) A Nemzeti Földalap vagyoni körébe tartozó termőföld értékesítéséből származó bevétel 100%-át termőföldvásárlásra, illetve a termőföld állam által életjáradék ellenében történő megvásárlásáról szóló kormányrendelet alapján folyósítandó életjáradékra kell fordítani.

(4) A vagyonkezelő személyének kijelöléséhez, megváltozásához, továbbá vagyonkezelési megállapodás, illetve vagyonkezelési szerződés megkötéséhez az (1) bekezdésben meghatározott vagyontárgyak tekintetében a védettség jellege szerint illetékes miniszter egyetértése szükséges. Vagyonkezelési megállapodás, illetve vagyonkezelési szerződés megkötése esetén a védettség jellege szerint illetékes miniszter egyetértési joga a megállapodásnak, illetve a szerződésnek a védettséget érintő vagyonkezelési kérdéseire terjed ki.

(5) Állami tulajdonban lévő erdő esetén a vadászati jog a vagyonkezelői jogtól függetlenül, önállóan hasznosítható; az ebből származó bevételt a (3) bekezdés szerinti életjáradékra kell fordítani.

109/J. § (1) A KVI a kincstári vagyont - törvény, illetve a lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény 87. § (1) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján kiadott jogszabály eltérő rendelkezései hiányában - saját maga vagy az általa megbízott szervezet útján értékesítheti. Az államot megillető követelések fejében az állam tulajdonába kerülő - a 109/A. § (1) bekezdésében foglaltaknak nem minősülő, értékesítésre szánt - társasági részesedések

értékesítésére és annak megtörténtéig a vagyon kezelésére a KVI az ÁPV Rt.-vel köt megállapodást. Az értékesítésből származó bevételt az ÁPV Rt. törvényen alapuló egyéb befizetési kötelezettségeitől függetlenül a központi költségvetésbe befizeti.

(2) Az értékesítési eljárásban - törvény eltérő rendelkezése hiányában - az értékesítést végző szervezet - szervezeti formájától függetlenül - az államháztartás alrendszereihez kapcsolódó vagyon értékesítésére irányadó szabályok szerint köteles eljárni.

109/K. § (1) Kincstári vagyon értékesítésére kizárólag akkor van lehetőség, ha annak a kincstári vagyontárgyból történő kikerülését a KVI javaslata alapján a kincstári vagyonért felelős miniszter jóváhagyja. A 109/I. § (1) bekezdésében meghatározott vagyontárgyra nézve törvény, egyéb esetben törvény vagy kormányrendelet, illetve a lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény 87. § (1) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján kiadott jogszabály ettől eltérően rendelkezhet.

(2) A KVI vezérigazgatója a kincstári vagyon értékesítéséről - a 109/I. § (1) bekezdésében meghatározott vagyontárgyak elidegenítése és a (4) bekezdésben említett társasági tulajdonba adás kivételével - 250 millió forint egyedi bruttó forgalmiérték-határig a kincstári vagyonért felelős miniszter (1) bekezdés szerinti jóváhagyása nélkül dönthet. Az ily módon történt értékesítésekről - az ügyek tételes bemutatásával - a KVI vezérigazgatója félévenként tájékoztatja a kincstári vagyonért felelős minisztert.

(3) A kincstári vagyon értékesítésére vonatkozó jogszabályok megsértésével kötött szerződés semmis.

(4) Kincstári vagyon nem pénzbeli hozzájárulásként való szolgáltatása, vagy egyéb módon történő társasági tulajdonba adása a KVI javaslatát követően, kizárólag a kincstári vagyonért felelős miniszter előzetes jóváhagyásával történhet. Kincstári vagyon ingyenes társasági tulajdonba adására csak közfeladat ellátása érdekében kerülhet sor.

(5) Az állami öröklés révén kincstári vagyonba kerülő és 500 000 forint hagyatékonkénti összértéket meg nem haladó, muzeális értéknek, műkincsnek vagy nemesfém-tárgynak, védett természeti területnek, illetve védett természeti értéknek nem minősülő ingó és ingatlan vagyont - ide nem értve a készpénzt, takarékkönyvet és értékpapírt - a KVI ingyenesen az örökgyógy utolsó belföldi lakóhelye - ingatlan esetében annak fekvési helye - szerinti helyi önkormányzat tulajdonába adhatja. Kétség esetén a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény általános illetékességre vonatkozó rendelkezéseit alapul véve kell eljárni. A hagyatékkal járó terheket - ideértve a tárolással járó indokoltan felmerülő költségeket is - az önkormányzat a KVI-nek - az átadott vagyon mértéke erejéig - megtéríti. A vagyon átadás-átvételének módjáról az önkormányzatok és a KVI megállapodást kötnek. Az érték meghatározása szempontjából a KVI könyveiben szereplő érték az irányadó. A KVI azon, állami öröklésből származó ingatlanokat, amelyek a Nemzeti Földalapról szóló 2001. évi CXVI. törvény hatálya alá tartoznak, a hagyatéki eljárás jogerős befejezését követően átadja a Nemzeti Földalapkezelő Szervezetnek (a továbbiakban: Szervezet). A Szervezet egyidejűleg megfizeti a KVI részére a hagyatéki költségek átadott ingatlanra eső hányadát.

(6) Amennyiben a kizárólagos állami tulajdonban levő kincstári vagyontárgyakra vonatkozó külön törvények rendelkezései kijelölik a használó személyét, akkor a használót - a kincstári vagyonért felelős miniszter egyetértése esetén, vagyonkezelési szerződéskötés nélkül - vagyonkezelőnek kell tekinteni. E bekezdés értelmében az adott ágazati törvény szóhasználatától függetlenül kell a használó személyét figyelembe venni.

(7) Amennyiben a (6) bekezdés értelmében nem jön létre vagyonkezelői szerződés a használót a kincstári vagyon tekintetében e törvényben, illetve a végrehajtására kiadott kormányrendeletben foglalt jogok illetik, illetve kötelezettségek terhelik. Az attól való eltérésben - a jogszabályok keretei között - a KVI és a használó írásban megállapodik. A (6) bekezdés alapján létrejött vagyonkezelői jog az ágazati törvényben foglalt használat megszűntével egy időben - e törvény erejénél fogva - megszűnik. A használót a 109/G. § (1) bekezdésében meghatározott átruházás joga csak akkor illeti meg, ha a kincstári vagyonra vonatkozóan a KVI-vel megkötö a vagyonkezelési szerződést.

(8) A KVI az állam általi öröklésből kincstári vagyonba került lakóingatlant szolgálati lakássá minősítheti. Ebben az esetben a lakás használatára és értékesítésére a 109/J. § (1) bekezdése és az (1) bekezdés rendelkezései az irányadók.

(9) Kötelező és önként vállalt önkormányzati feladatok ellátásának elősegítése, valamint foglalkoztatási, szociális, sport, kulturális és közművelődési, informatikai-kommunikációs, gazdaság- és területfejlesztési célkitűzések megvalósítása, civil szervezetek működésének támogatása, valamint a kistérségi kohézió erősítése érdekében a kincstári vagyongazdálkodás céljaira feleslegessé vált, kincstári vagyontárgyba tartozó ingatlan ingyenesen helyi önkormányzati tulajdonba, többcélú kistérségi társulás, illetve kistérségi fejlesztési tanács tulajdonába adható. Az erre vonatkozó igényt a képviselő-testület, a többcélú kistérségi társulás tanácsa, illetve a kistérségi fejlesztési tanács határozatáról készített kivonattal kell bejelenteni. A tulajdonba adásról - a KVI javaslata alapján, a vagyonkezelő és a felügyeletét ellátó szerv vezetője véleményének kikérésével - a Kormány dönt. A tulajdonjog átruházásáról a KVI és a kedvezményezett szerződésben állapodik meg. E bekezdés rendelkezései nem alkalmazhatók azokra az ingatlanokra, melyek önkormányzatoknak történő átadására külön törvényben foglalt feltételek és eljárásrend irányadó.

(10) Az önkormányzat, illetve más kedvezményezett a (9) bekezdésben meghatározott célok elérése érdekében az ingyenesen juttatott ingatlant értékesítheti.

(11) A Kormány felhatalmazást kap arra, hogy nemzetközi egyezményből vagy nemzetközi szervezetben viselt tagságból eredő segítségnyújtási kötelezettség teljesítése, illetve belföldi vagy külföldi katasztrófák és súlyos szerencsétlenségek megelőzése, következményeinek elhárítása vagy enyhítése érdekében a kincstári vagyonba tartozó ingó dolgok tulajdonjogának ingyenes átruházásáról határozattal döntsön.

(12) A Honvédelmi Minisztérium és a Belügyminisztérium a vagyonkezelésében lévő, a honvédelmi miniszter által honvédelmi célra és a belügyminiszter által rendvédelmi célra feleslegesnek minősített és az államháztartás alrendszerében más központi költségvetési szerv által hasznosításra nem kerülő ingó tárgyi eszközeit és készleteit

a) az ÁPV Rt.-vel történő megállapodás alapján térítésmentesen az ÁPV Rt. hozzárendelt vagyonába adhatja,

b) a kincstári vagyonra vonatkozó általános szabályok szerint térítés ellenében értékesítheti vagy hasznosíthatja,

c) a haditechnikai és rendészettechnikai eszközök kivételével önkormányzatok, karitatív tevékenységet folytató szervezetek részére, továbbá katasztrófák és súlyos szerencsétlenségek megelőzése, következményeinek elhárítása vagy enyhítése céljából az érintett szervezet részére írásbeli megállapodással, térítésmentesen tulajdonba, vagyonkezelésbe vagy használatba adhatja,

d) magyarországi múzeumok részére - magyarországi igény hiányában külföldi múzeumok részére is - írásbeli megállapodással, térítésmentesen tulajdonba, vagyonkezelésbe vagy használatba adhatja, ideértve a hatástalanított haditechnikai eszközöket is,

e) a környezetvédelemre és a hulladékok kezelésére vonatkozó jogszabályok figyelembevételével megsemmisítheteti,

(13) A (12) bekezdés a) és c)-e) pontjában foglaltak a 109/I. § (1) bekezdésének hatálya alá tartozó vagyontárgyakra nem alkalmazhatók.

(14) A (12) bekezdés a) és c)-e) pontjában foglaltak végrehajtása során a kincstári vagyona vonatkozó jogszabályoknak és kormányhatározatoknak a kincstári vagyonszállásból történő kikerülés előkészítésére és jóváhagyására irányadó előírásait nem kell alkalmazni, a KVI-t azonban - a nyilvántartási feladatok elvégzése érdekében - az átadott vagy megsemmisített vagyonelemekről részletesen tájékoztatni kell.

(15) Felhatalmazást kap a honvédelmi és a belügyminiszter arra, hogy a (12) bekezdés c) és d) pontja végrehajtásának szabályait rendeletben határozza meg.

(16) A Honvédelmi Minisztérium a vagyonkezelésében lévő, a honvédelmi miniszter által honvédelmi célra feleslegesnek minősített és az államháztartás rendszerében más központi költségvetési szerv által hasznosításra nem kerülő, a külföldi kirendeltségeket működtető honvédelmi szervek, katonai missziók használatában, külföldön feleslegessé vált ingó vagyont - a haditechnikai eszközök kivételével - külföldön értékesítheti. A külföldön lévő ingó vagyona a (12) bekezdés e) pontját értelemszerűen alkalmazni kell.

(17) Ha a Honvédelmi Minisztérium vagyonkezelésében lévő, a honvédelmi miniszter által honvédelmi célra feleslegessé nyilvánított ingatlan a tényleges művelési ág megállapítása alapján a Nemzeti Földalapról szóló 2001. évi CXVI. törvény hatálya alá tartozik, a Honvédelmi Minisztérium azt átadja az NFA-nak. Az NFA a tulajdonosi joggyakorló személyében történt változás ingatlan-nyilvántartási bejegyzését követően a honvédelmi célra feleslegesnek nyilvánított ingatlan megosztásával és tényleges művelési ágának megállapításával kapcsolatos költségek átadott ingatlanra eső hányadát a Honvédelmi Minisztériumnak megtéríti.

(18) A (9)-(10) bekezdésben foglaltakat a Nemzeti Földalapba tartozó, művelés alól kivett ingatlanokra is megfelelően alkalmazni kell azzal, hogy ilyen esetben a tulajdonba adásra az NFA tesz javaslatot, és a tulajdonjog átruházásáról szóló szerződést a kedvezményezett az NFA köti meg.

X. FEJEZET

AZ ÁLLAMADÓSSÁG

110. § Az államadósság minden olyan hitelviszonyon alapuló fizetési kötelezettség, amely az államháztartás valamelyik alrendszerét terheli.

111. § Az államháztartás alrendszerei az őket terhelő adósságból eredő kötelezettségek nyilvántartásáért, kezeléséért és teljesítéséért önállóan felelősek.

112. § (1) Az államadósságot az államháztartás alrendszereire bontva kell nyilvántartani, és az Országgyűlés részére bemutatni.

(2) Az államadósságon belül a központi költségvetést terhelő államadósságot a 124. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés végrehajtása után egységesen kell kezelni és nyilvántartani.

(3) Az államháztartás alrendszerei államadósságának összefüggését és kapcsolatát ki kell mutatni az Európai Unió Túlzott Hiány Eljárása keretében előírt és jelentendő mutatóval: a kormányzati szektor adósságával (maastrichti adósságműtató).

113. § Az alrendszereknek adósságaikat elkülönítetten kell kezelniük és nyilvántartaniuk.

113/A. § (1) A pénzügyminiszter az ÁKK Rt. útján

a) az éves költségvetési törvény alapján a 18/B. § (1) bekezdésének p) pontja szerinti előrejelzés figyelembevételével gondoskodik az állami költségvetés fizetőképességének fenntartásáról;

b) gondoskodik a központi költségvetést terhelő adósság és hiány finanszírozásáról, az államadósság, valamint az állam átmenetileg szabad pénzeszközeinek kezeléséről és az azzal való gazdálkodásról;

c) nyilvántartja a központi költségvetést terhelő államadósságot.

(2) E feladatkörében az ÁKK Rt.

a) elkészíti a központi költségvetés éves és középtávú finanszírozási tervét, kidolgozza az államadósság finanszírozási stratégiáját;

b) a költségvetési törvény keretében szervezi az állampapír-kibocsátásokat, hitelfelvételeket és hitelátvállalásokat;

c) gondoskodik az államadósság terheinek kifizetéséről;

d) szervezi a másodlagos állampapírpiacot;

e) a másodlagos állampapírpiacra értékpapír-műveleteket végez, állampapírokat ad el, vásárol és kölcsönöz, repóügyleteket köt, valamint az államadósság kezelése körében az árfolyam- és kamatkockázat csökkentése érdekében azonnali és határidős, valamint fedezeti ügyleteket köt, továbbá értékpapír- és letétkezelési feladatokat lát el;

f) elemzi az állami adósságszolgálat és állampapírpiac folyamatait;

g) tájékoztat az államadósság alakulásáról és az állampapírpiac folyamatairól;

h) az állam által garantált értékpapírok kibocsátásával, hitelek felvételével és kezelésével kapcsolatos feladatokat láthat el;

i) véleményezi az egyedi állami kezességvállalás mellett nyújtott hitelek és kibocsátott kötvények feltételeit;

j) hitel-betét műveleteket végez;

k) közreműködik az állami kezesség melletti hitel- és kölcsönfelvétellel, illetve hitelviszonyt megtestesítő értékpapír kibocsátással kapcsolatos feladatok ellátásában, melynek szabályait a Kormány rendeletben határozza meg. Az ÁKK Rt. a közreműködésért a központi költségvetés terhére díjazásban részesül. A díj mértéke az alapügyben szereplő tőke összegének legfeljebb 0,025 százaléka;

l) közreműködhet az állam többségi tulajdonában álló gazdálkodó szervezet hitelfelvételével, kölcsönfelvételével, illetve hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjának kibocsátásával kapcsolatos feladatok ellátásában, melyért a gazdálkodó szervezettől a k) pontban meghatározott mértékű díjra jogosult.

(3) Az ÁKK Rt. a 18/G. § (6) bekezdésében meghatározott számlák elkülönített alszámláin forgalomba hozatal és mögöttes pénzkövetelés nélkül olyan hitelviszonyt megtestesítő értékpapír-állományt hozhat létre, amely a (2) bekezdés e) pontja szerinti ügyletek tárgya lehet.

(4) Az ÁKK Rt. és a Kincstár az állam által kibocsátott vagy állami kezességvállalással garantált, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok tekintetében értékpapír-bizományosi, értékpapír-kereskedelmi, értékpapír forgalomba hozatalát szervező és ehhez kapcsolódó szolgáltatási, értékpapír-letétkezelési és értékpapír-számlavezetési, ügyfélszámla-vezetési, továbbá értékpapír-kölcsönzési tevékenységet végezhet. Az ÁKK Rt. és a Kincstár e tevékenységeire a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

XI. FEJEZET

AZ ÁLLAMHÁZTARTÁS INFORMÁCIÓS ÉS MÉRLEGRENDSZERE

114. § (1) Az államháztartás információs rendszerét - nemzetgazdasági pénzügyi információrendszer részeként - úgy kell kialakítani, hogy segítse a közérdekű adatokhoz való jogszerű hozzáférést, az államháztartási pénzügyi folyamatok megtervezését, a költségvetési előirányzatok kialakítását, és a teljesülés elemzésére, értékelésre, ellenőrzésére alkalmas legyen.

(2) Az államháztartási információs rendszer mérlegbeszámolóit, költségvetési beszámolóit össze kell hangolni a statisztikai, a nemzetközi kormányzati pénzügyi statisztikai adatszolgáltatási kötelezettségekkel, a nemzeti számlák rendszerével.

(3) Az alrendszerek költségvetésének tervezése, végrehajtása, valamint a zárszámadás során a bevételeket, a kiadásokat és a finanszírozási műveleteket a költségvetési gazdálkodásra feljogosított, előiránnyal rendelkezők szerinti adminisztratív, valamint funkcionális és közgazdasági osztályozási rendszerben kell nyilvántartani, illetve bemutatni.

(4) Az államháztartás és az egyes alrendszerek bevételeinek és kiadásainak zárt rendszerű és megfelelő csoportosításban történő bemutatásához mérlegeket kell kialakítani és összeállítani, figyelemmel az osztályozási rendszerek szempontjaira és előírásaira.

115. § Az államháztartás mérlegeinek e törvényben meghatározott kivétellel a költségvetés előterjesztésekor a vonatkozó év és az előző év várható, valamint az azt megelőző év tényadatait kell tartalmaznia. A mérlegeknek a zárszámadáskor a vonatkozó év terv- és tény-, illetve az előző év tényadatait kell tartalmazniuk.

116. § Az Országgyűlés részére a központi költségvetés tárgyalásakor, illetve a zárszámadáskor tájékoztatásul a következő mérlegeket és kimutatásokat kell bemutatni:

1. a központi költségvetés mérlegeit;
2. zárszámadáskor a költségvetési hiány finanszírozásának kimutatásait, így:
 - a) a költségvetési hiány finanszírozásának, illetve a többlet felhasználásának kimutatását hitelezők, illetve adósok szerinti bontásban;
 - b) a költségvetési hiány finanszírozásának, illetve a költségvetési többlet felhasználásának kimutatását eszközök szerinti bontásban;
 - c) az állami pénzeszközök alakulását;
3. az államháztartás mérlegeit, amelyek az államháztartás valamennyi alrendszerének összes bevételét, illetőleg az azokból teljesített minden kiadását, finanszírozását és pénzeszközének változását alrendszerenként és összevontan tartalmazzák;
4. az államadósságot és az állam által nyújtott hitelek állományát, amelyben ki kell mutatni
 - a) az államadósságot és a hitelállományt lejárat szerinti bontásban;
 - b) az államadósságot és a hitelállományt hitelezők szerinti bontásban (csak zárszámadáskor);
 - c) az államadósságot és a hitelállományt eszközök szerinti bontásban;
5. az alapok mérlegeit;
6. a helyi önkormányzatok összevont mérlegeit, és elkülönítetten a helyi kisebbségi önkormányzatok mérlegeit, a tervezéskor előzetes adatok, a zárszámadáskor a tényleges adatok alapján;
7. a társadalombiztosítás mérlegeit;
8. az államháztartás alrendszereinek vagyonkimutatását (csak zárszámadáskor);
9. a többéves kihatással járó döntések számszerűsítését évenkénti bontásban, valamint összesítve;
10. a közvetett támogatásokat (pl. adóelengedéseket, adókedvezményeket) tartalmazó kimutatást.

117. § Az alapok költségvetésének előterjesztésekor, illetőleg a zárszámadáskor az Országgyűlés részére legalább a 116. § 3., 4., 5., 8., 9., 10. pontjában említett mérlegeket kell - a 9. és 10. pontban említett mérlegeket szöveges indokolással együtt - az alapra vonatkozóan tájékoztatásul bemutatni.

118. § A helyi önkormányzatok költségvetésének előterjesztésekor, illetőleg a zárszámadáskor a képviselő-testület részére tájékoztatásul be kell mutatni az adott helyi önkormányzat összes bevételét, kiadását, finanszírozását és pénzeszközének változását és - a

helyi önkormányzat rendeletében meghatározott tartalommal - a 116. § 4., 6., 8., valamint szöveges indoklással együtt a 9. és 10. pontja szerinti mérlegeket.

118/A. § A társadalombiztosítás pénzügyi alapjai költségvetéséről, illetve a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat benyújtásakor az Országgyűlés részére legalább a 116. § 2., 7., 8., 9. pontja szerinti mérlegeket a szöveges indoklással együtt be kell mutatni.

XII. FEJEZET

AZ ÁLLAMHÁZTARTÁS SZÁMVITELE

119. § (1) Az államháztartás számvitelének célja, hogy az államháztartás gazdálkodásának irányítását, értékelését, ellenőrzését, hatékony működését és vagyonának védelmét egységes számviteli renddel segítse elő.

(2) Az államháztartás számvitelének feladata, hogy

- a) a gazdasági folyamatokat pénzértékben számba vegye;
- b) a vagyoni állapotra, az eszközöknek és az eszközök forrásainak változására vonatkozó adatokat folyamatosan feljegyezze, rendszerezze, feldolgozza, értékelje és kimutassa a vagyoni állapotot;
- c) tájékoztatást, adatokat adjon a gazdasági-pénzügyi döntések meghozatalának elősegítésére, azok alátámasztására;
- d) lehetővé tegye a gazdálkodás ellenőrzését, az összefoglaló gazdasági számítások készítését.

(3) Az államháztartás számvitele kiterjed

- a) a központi költségvetésnek az államháztartás más alrendszereivel való elszámolásait, illetve államháztartáson kívüli kapcsolatait megjelenítő nemzetgazdasági elszámolásokra;
- b) a központi költségvetési szervekre;
- c) a helyi önkormányzatokra, a helyi kisebbségi önkormányzatokra és költségvetési szerveikre;
- d) a társadalombiztosítás pénzügyi alapjaira és kezelőikre;
- e) az alapokra;
- f) az országos kisebbségi önkormányzati költségvetési szervekre;
- g) az a)-f) pontokban foglaltak kincstári rendszerbe bevont körének könyvvezetési és beszámolókészítési kötelezettségére;
- h) az államháztartásból támogatásban részesülő államháztartáson kívüli szervezetek (vállalkozások, pénzintézetek, közalapítványok, köztisztviselők, alapítványok, egyházak, társadalmi, érdekképviselői, nemzeti és etnikai kisebbségi szervezetek) esetében a támogatás elszámolásának és felhasználásának részletes szabályaira és beszámolási kötelezettségére.

(4) A nemzetgazdasági pénzügyi elszámolásokat magyar nyelven és a Magyar Köztársaság pénznemében kell vezetni. A külföldi kötelezettségeket és követeléseket külföldi pénznemben is nyilván kell tartani.

(5) A Kincstárnak a zárszámadás előkészítése keretében a tárgyév december 31-ei állapothoz képest eltérést eredményező tételeket a kettős könyvvitel zárt rendszerében analitikával alátámasztottan át kell vezetni a folyószámla-vezető rendszerében, az előirányzat-gazdálkodási rendszerében és a főkönyvben.

XIII. FEJEZET

ÁLLAMHÁZTARTÁSI PÉNZÜGYI ELLENŐRZÉS

Az államháztartási pénzügyi ellenőrzési rendszer

120. § (1) Az államháztartási pénzügyi ellenőrzés alapvető célja számot adni arról, hogy az államháztartási pénzeszközökkel, vagyonnal szabályszerűen, szabályozottan, gazdaságosan, hatékonyan és eredményesen gazdálkodnak-e.

(2) Az államháztartás pénzügyi ellenőrzése - mely kiterjed az államháztartás valamennyi alrendszerére - külső pénzügyi ellenőrzés és államháztartási belső pénzügyi ellenőrzés keretében történik.

120/A. § (1) Az államháztartás külső pénzügyi ellenőrzésével kapcsolatos feladatokat az Állami Számvevőszék látja el, melynek feladatait, hatáskörét és szervezetét külön törvény állapítja meg.

(2) Az államháztartási belső pénzügyi ellenőrzést

- a) a folyamatba épített, előzetes és utólagos vezetői ellenőrzési tevékenység,
- b) a belső ellenőrzési tevékenység és
- c) az a) és b) pontokban meghatározott ellenőrzési tevékenységek központi harmonizációja, szabályozása és koordinációja, valamint a közzétett módszertani útmutatók és irányelvek alkalmazásának ellenőrzése útján kell ellátni.

(3) A költségvetési bevételek és kiadások tervezése, felhasználása és elszámolása, valamint az eszközökkel és forrásokkal való gazdálkodás a belső ellenőrzés tárgyát képezi.

Folyamatba épített, előzetes és utólagos vezetői ellenőrzés

121. § (1) A folyamatba épített, előzetes és utólagos vezetői ellenőrzés a szervezeten belül a gazdálkodásért felelős szervezeti egység által folytatott első szintű pénzügyi irányítási és ellenőrzési rendszer, amelynek létrehozásáért, működtetéséért és fejlesztéséért a költségvetési szerv vezetője felelős a pénzügyminiszter által közzétett irányelvek figyelembevételével. A költségvetési szerv vezetője köteles olyan szabályzatokat kiadni, folyamatokat kialakítani és működtetni a szervezeten belül, amelyek biztosítják a rendelkezésre álló források szabályszerű, szabályozott, gazdaságos, hatékony és eredményes felhasználását. A pénzügyi irányítási és ellenőrzési feladatok magukban foglalják:

a) a pénzügyi döntések dokumentumainak elkészítését (ideértve a költségvetési tervezés, a kötelezettségvállalások, a szerződések, a kifizetések, a szabálytalanság miatti visszafizettetések dokumentumait is),

b) az előzetes és utólagos pénzügyi ellenőrzést, a pénzügyi döntések szabályszerűségi és szabályozottsági szempontból történő jóváhagyását, illetve ellenjegyzését,

c) a gazdasági események elszámolását (a hatályos jogszabályoknak megfelelő könyvvizetés és beszámolás).

(2) Az (1) bekezdés a)-c) pontjában felsorolt tevékenységek feladatköri elkülönítését biztosítani kell.

(3) A pénzügyi irányítási és ellenőrzési rendszernek biztosítani kell, hogy

a) a költségvetési szerv valamennyi, gazdálkodással kapcsolatos tevékenysége és célja összhangban legyen a szabályszerűség, szabályozottság és megbízható gazdálkodás elveivel;

b) az eszközökkel és forrásokkal való gazdálkodásban ne kerüljön sor pazarlásra, visszaélésre, rendeltetésellenes felhasználásra;

c) megfelelő, pontos és naprakész információk álljanak rendelkezésre a költségvetési szerv gazdálkodásával kapcsolatosan;

d) a folyamatba épített, előzetes és utólagos vezetői ellenőrzés harmonizációjára és összehangolására vonatkozó irányelvek végrehajtásra kerüljenek;

e) a rendelkezésre álló eszközök és források a szabályszerűség, szabályozottság és megbízható gazdálkodás elveivel összhangban kerüljenek felhasználásra.

Belső ellenőrzés

121/A. § (1) A belső ellenőrzés független, tárgyilagos bizonyosságot adó és tanácsadó tevékenység, amelynek célja, hogy az ellenőrzött szervezet működését fejlessze és eredményességét növelje. A belső ellenőrzés az ellenőrzött szervezet céljai elérése érdekében rendszerszemléletű megközelítéssel és módszeresen értékeli, illetve fejleszti az ellenőrzött szervezet kockázatkezelési, ellenőrzési és irányítási eljárásainak hatékonyságát.

(2) A jogszabályoknak és belső szabályzatoknak való megfelelést, valamint a gazdaságosságot, hatékonyságot és eredményességet vizsgálva a belső ellenőrzés megállapításokat és ajánlásokat fogalmaz meg a költségvetési szerv vezetője részére.

(3) A költségvetési szerveknél a belső ellenőrzés kialakításáról és megfelelő működtetéséről a költségvetési szerv vezetője köteles gondoskodni. A belső ellenőrzést végző személy vagy szervezet tevékenységét a költségvetési szerv vezetőjének közvetlenül alárendelve végzi, jelentéseit közvetlenül a költségvetési szerv vezetőjének küldi meg. A fejezeti jogositványokkal rendelkező szerv belső ellenőrzési egysége ellenőrzést végezhet a fejezeti jogositványokkal rendelkező szerv felügyelete alá tartozó bármely költségvetési szervnél, a fejezeti kezelésű előirányzatok, alapok vonatkozásában, valamint a fejezet többségi tulajdonában lévő szervezeteknél, továbbá a költségvetésből céljelleggel juttatott és nemzetközi támogatások felhasználásával kapcsolatosan a kedvezményezetteknek és a támogatások lebonyolításában részt vevő szervezeteknek. Helyi önkormányzatok esetében a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvényben foglaltak az irányadóak.

(4) A költségvetési szerv vezetője köteles biztosítani a belső ellenőrök funkcionális (feladatköri és szervezeti) függetlenségét, különösen az alábbiak tekintetében:

a) az éves ellenőrzési terv kidolgozása, kockázatelemzési módszerek alapján és soron kívüli ellenőrzések figyelembevételével,

b) az ellenőrzési program elkészítése és végrehajtása,

c) az ellenőrzési módszerek kiválasztása,

d) következtetések és ajánlások kidolgozása, ellenőrzési jelentés elkészítése,

e) a belső ellenőr ellenőrzési tevékenységen kívül más tevékenység végrehajtásába nem vonható be.

(5) A belső ellenőrzési tevékenység során szabályszerűségi, pénzügyi, rendszer- és teljesítmény-ellenőrzéseket, illetve informatikai rendszerellenőrzéseket kell végezni, valamint az éves beszámolókról megbízhatósági igazolásokat és az európai uniós források tekintetében zárónyilatkozatokat kell kibocsátani. A költségvetési szervek elemi költségvetési beszámolóinak ellenőrzését az Állami Számvevőszék által kidolgozott módszertan szerint kell végrehajtani.

(6) A belső ellenőrzést végző személy munkáját a vonatkozó jogszabályok, a pénzügyminiszter által közzétett módszertani útmutatók és nemzetközi belső ellenőrzésre vonatkozó standardok szerint végzi.

(7) A belső ellenőrzést végző személyek feladatainak maradéktalan ellátása érdekében az ellenőrzött szerv, illetve szervezeti egység bármely helyiségébe beléphet, számára akadálytalan hozzáférést kell biztosítani valamennyi irathoz, adathoz és informatikai rendszerhez, kérésére az ellenőrzött szerv, illetve szervezeti egység bármely dolgozója köteles szóban vagy írásban információt szolgáltatni.

(8) A belső ellenőrzést végző személy az ellenőrzött szervnél, illetve szervezeti egységnél államtitkot, szolgálati titkot, üzleti titkot tartalmazó iratokba és más dokumentumokba is betekinhet, azokról másolatot, kivonatot kérhet, illetve személyes adatokat kezelhet, a jogszabályokban meghatározott adat- és titokvédelmi előírások betartásával.

(9) Büntető-, szabálysértési, kártérítési, illetve fegyelmi eljárás megindítására okot adó cselekmény, mulasztás vagy hiányosság gyanúja esetén a belső ellenőrzést végző szerv, illetve szervezeti egység vezetője köteles a költségvetési szerv vezetőjét haladéktalanul tájékoztatni.

(10) A központi költségvetés, az elkülönített állami pénzalapok, a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai, valamint a központi költségvetési szervek tekintetében a pénzügyi ellenőrzést, továbbá a gazdálkodó szervezeteknek, a közalapítványoknak, az alapítványoknak, a megyei, térségi és regionális területfejlesztési tanácsoknak és - a pártok kivételével - a társadalmi szervezeteknek a központi költségvetésből, alapokból juttatott pénzeszközök - ideértve a nemzetközi szerződések alapján kapott támogatásokat és segélyeket is - felhasználásának ellenőrzését a Kormány által kijelölt belső ellenőrzési szerv (Kormányzati Ellenőrzési Hivatal) végzi.

(11) A (10) bekezdésben meghatározott szerv hatásköre az állami kezesség vállalása és beváltása jogosságának ellenőrzésére is kiterjed. Ennek keretében a központi költségvetés mellett a tartozás eredeti kötelezettjénél és jogosultjánál is ellenőrizheti a kezességi szerződés feltételeinek betartását.

(12) A (10) bekezdésben meghatározott szerv feladatát, hatáskörét és szervezetét külön rendelet határozza meg.

Az államháztartási belső pénzügyi ellenőrzés központi harmonizációja és koordinációja

121/B. § (1) A folyamatba épített, előzetes és utólagos vezetői ellenőrzési rendszerek, valamint a belső ellenőrzési rendszerek fejlesztése, szabályozásának előkészítése, koordinációja és harmonizációja a teljes államháztartási belső pénzügyi ellenőrzési rendszer tekintetében a pénzügyminiszter feladata.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott feladat keretében a pénzügyminiszter

a) koordinálja és összehangolja a költségvetési, illetve nemzetközi források államháztartási belső pénzügyi ellenőrzési rendszereit, valamint javaslatokat tesz az ezekhez kapcsolódó jogszabályok kialakítására;

b) megalkotja, közzéteszi és rendszeresen felülvizsgálja az államháztartási belső pénzügyi ellenőrzés teljes rendszerében alkalmazandó irányelveket, módszertani útmutatókat;

c) figyelemmel kíséri és vizsgálja a jogszabályok, módszertani útmutatók, nemzetközi belső ellenőrzésre vonatkozó standardok alkalmazását és végrehajtását;

d) ellátja az Államháztartási Belső Pénzügyi Ellenőrzési Tárcaközi Bizottság felállításával, működtetésével és ügyrendjének megalkotásával kapcsolatos feladatokat.

Támogatások ellenőrzése

122. § (1) A költségvetési és európai uniós forrásokból származó támogatást nyújtó szerv, illetve szervezeti egység kötelessége a támogatások lebonyolításában részt vevő szervezetekkel és a kedvezményezettekkel kötött szerződésben kikötni:

a) a támogatások lebonyolításában részt vevő szervezet, illetve a kedvezményezett köteles az ellenőrzés érdekében az Európai Számvevőszék és az Európai Bizottság illetékes szervezetei, a Kormány által kijelölt belső ellenőrzési szerv, a fejezetek ellenőrzési szervezetei, a Kincstár, illetve az európai uniós támogatások irányító hatóságai és a kifizető hatóság képviselőit ellenőrzési munkájukban a helyszínen is - a megfelelő dokumentumok, számlák, a program megvalósítását igazoló okmányok, bizonylatok rendelkezésre bocsátásával, illetve a fizikai teljesítés vizsgálatában - segíteni;

b) a felhasználással és az ellenőrzéssel összefüggő kötelezettségek megszegése esetén alkalmazandó szankciókat.

(2) Az államháztartás külső és belső pénzügyi ellenőrzését ellátó szervek az európai uniós támogatások felhasználásának szabályszerűségét ellenőrző Európai Csalásellenes Hivatallal (OLAF) együttműködnek.

Az adók és más befizetések ellenőrzése

122/A. § (1) Az ellenőrzés során az adóhatóság, illetve a más bevételek beszedéséért felelős hatóság az államháztartást illető fizetési kötelezettségek vonatkozásában ellenőrzi az adózással és más befizetésekkel, továbbá a költségvetési támogatásokkal kapcsolatos jogszabályok megtartását.

(2) Az (1) bekezdésben szereplő ellenőrzés kiterjed különösen a bejelentésre, a bevallásra, az adó-, járulék-, hozzájárulás- és egyéb fizetési kötelezettség megállapításra, a bizonylati rendre, a könyvvizetésre, a nyilvántartásra, az adatszolgáltatásra, a befizetési kötelezettség teljesítésére, a költségvetési támogatások igénylésének és felhasználásának ellenőrzésére.

(3) Az adóellenőrzés részletes szabályairól külön törvény rendelkezik.

XIV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

123. § (1) Ez a törvény a kihirdetését követő tizenötödik napon lép hatályba.

(2) Az államháztartás alrendszerei 1992. évi költségvetésének végrehajtása során e törvény 10. § (3) bekezdés, 12. §, 13. §, 14. §, 26. §, 32. § (2) bekezdés, 39. §, 42. §, 47. §, 93. § (2) bekezdés, valamint a 100. §-ban foglalt rendelkezéseket nem kell alkalmazni.

(3) Az e törvény 59. §-a (1) bekezdésének, valamint az 54. §-ának az Alappal rendelkezésre jogosult személyre vonatkozó rendelkezéseitől eltérni a Világkiállítás megvalósítását elősegítő elkülönített állami pénzalap létesítéséről rendelkező törvényben lehet.

(4) A 18/B. § (6) bekezdésében foglaltakat az 1998. január 1-jét követően kötött megállapodáson alapuló támogatásokra kell alkalmazni.

123/A. § (1) Az Állami Fejlesztési Intézet Részvénytársaságnak (a továbbiakban: ÁFI Rt.) a Magyar Állam, mint egyszemélyes tulajdonos által történő megszüntetése esetén a gazdasági társaságokról szóló 1988. évi VI. törvénynek a gazdasági társaságok megszűnéséről, valamint a csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi II. törvénynek a végelszámolásról rendelkező szabályait nem kell alkalmazni.

(2) Az ÁFI Rt. megszűnésével a társasággal szemben fennálló, illetve a társaságot megillető követelések - kivéve a (3) bekezdésben szabályozott eseteket - nem válnak lejárttá.

(3) Az ÁFI Rt. a megszűnéséről rendelkező határozat keltével egy időben köteles egy alkalommal a Céglételezésben hitelezői felhívást közzétenni azzal, hogy a hitelezők az ÁFI Rt.-vel szemben fennálló hitelezői igényüket a hitelezői felhívás megjelenését követő 15 napon belül a társaságnál bejelenthetik, figyelemmel a (4) bekezdés rendelkezéseire.

(4) Az ÁFI Rt. megszűnése esetén az ÁFI Rt. általános jogutódja a Magyar Állam, kötelezettségeiért - kivéve a (3) bekezdés szerint bejelentett és az ÁFI Rt. által kielégített hitelezői igényeket - a központi költségvetés köteles helytállni, és az ÁFI Rt.-t megillető jogokat a központi költségvetés gyakorolja.

(5) Az ÁFI Rt. megszűnését követően az ÁFI Rt. által a megszűnésekor végzett tevékenység folytatásáról a pénzügyminiszter gondoskodik.

(6) Az ÁFI Rt. jogutódlással történő megszűnéséből eredő - a Cégbíróság, illetve más hatóságok előtti - eljárási kötelezettséget a jogutód Magyar Állam nevében a pénzügyminiszter teljesíti, ideértve a számvitelről szóló - többször módosított - 1991. évi XVIII. törvény szerinti éves beszámolónak és az eredmény felosztása utáni zárómérlegnek az ÁFI Rt. megszűnése napjával történő elkészítési kötelezettségét is.

(7) Az ÁFI Rt. azon alkalmazottai tekintetében, akiknek - kinevezés folytán - a pénzügyminiszter által alapított költségvetési szerv, a Kincstár a munkáltatója, a Kjt.-t a (8)-(10) bekezdésben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

(8) A (7) bekezdésben meghatározott személyeknek az ÁFI Rt.-vel fennálló munkaviszonya e törvény hatálybalépésével egyidejűleg közalkalmazotti jogviszonnyá alakul át, és az ÁFI Rt.-vel, valamint jogelődjeivel fennállt munkaviszonyát a Kincstárnál közalkalmazotti jogviszonyban töltött időként kell figyelembe venni.

(9) A (7) bekezdésben meghatározott személyek alapilletménye az ÁFI Rt.-vel fennállt munkaviszony alapján járó személyi alaphétnél kevesebb nem lehet.

(10) A (7) bekezdés alapján közalkalmazotti jogviszonyba került személyeket e törvény hatálybalépésétől számított 15 napon belül be kell sorolni.

(11) A Magyar Államkincstár azon közalkalmazottai tekintetében, akik a Magyar Nemzeti Banktól történő feladat-átcsoportosítás következtében váltak a Magyar Államkincstár közalkalmazottaivá, a Magyar Nemzeti Banknál munkaviszonyban töltött időt a közalkalmazott végkielégítése mértékének, valamint fizetési fokozatának megállapításánál közalkalmazotti jogviszonyban töltött időként kell figyelembe venni.

(12) A (11) bekezdésben meghatározott személy alapilletményének és pótlékának együttes összege a Magyar Nemzeti Banknál fennállt munkaviszonya alapján folyósított személyi alaphétnél, cimpótlékánál és értékezelési pótlékánál kevesebb nem lehet.

123/B. § Az elkülönített állami pénzalapként működő Munkaerőpiaci Alap tekintetében az illetékes miniszter rendelkezési jogát törvény által szabályozott keretek között megoszthatja a Munkaerőpiaci Alap Irányító Testületével. A rendelkezési jog megosztása nem érintheti a miniszternek a Munkaerőpiaci Alap működésével kapcsolatos e törvényben szabályozott általános kormányzati felelősségét.

123/C. § (1) A Magyar Államkincstár Részvénytársaság munkavállalóinak köztisztviselőként történő továbbfoglalkoztatása esetén

a) a végkielégítésre és a jubileumi jutalomra jogosító idő meghatározásánál is közszolgálati jogviszonyban töltött időnek minősül a 2001. december 31-ig a Magyar Államkincstárnál elismert közalkalmazotti, valamint 2002. január 1-jétől a Magyar Államkincstár Részvénytársaságnál munkaviszonyban töltött idő; a munkavállaló nem jogosult ugyanazon fokozatú jubileumi jutalomra, ha másik foglalkoztatási jogviszonyban már megkapta;

b) a Ktv.-ben meghatározott felmentési idő mértéke meghaladhatja a 6 hónapot azon köztisztviselők esetében, akik a Magyar Államkincstár megszűnésekor a Kjt. 33. §-ában foglaltak alapján 2001. december 31-ével azonos vagy magasabb mértékű felmentési időre voltak jogosultak közalkalmazotti jogviszonyuk megszűnésekor;

c) a munkavállalót 2003. I. félévre megillető szabadság ki nem adott része a Kincstárban kerül kiadásra a 2003. II. félévére a Ktv. 41. §-ában foglaltak alapján megállapított, időarányos szabadsággal együtt;

d) a munkavállalót 2003. évre megillető formaruha juttatást a Magyar Államkincstár Részvénytársaság 2003. I. félévében teljes egészében kifizeti a munkavállaló részére, ezért a Kincstárnál köztisztviselőként továbbfoglalkoztatott munkavállaló 2003. évre a Ktv. 49/G. §-ában meghatározott ruházati költségterítésre nem jogosult.

(2) A Magyar Államkincstár Részvénytársaság megszűnésekor - továbbfoglalkoztatási ajánlat elfogadása hiányában - a munkavállalókat a munkáltató jogutód nélküli megszűnésekor megillető juttatások illetik meg. Ezekben az esetekben a Magyar Államkincstár Részvénytársaság munkavállalóinak munkaviszonyát - a végkielégítés szempontjából - a Magyar Államkincstárnál, mint központi költségvetési szervnél eltöltött idő beszámításával, folyamatos jogviszonyként kell figyelembe venni. A munkavállalót a Magyar Államkincstár által 2001. december 31-ével közölt felmentési idő és a Magyar Államkincstár Részvénytársaságnál számított felmondási idő összeszámított mértékének felére járó átlagkereset illeti meg, amennyiben egyébként munkabérre jogosult.

124. § (1) E törvény végrehajtásáról a Kormány gondoskodik.

(2) A Kormány felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben állapítsa meg

a) az államháztartás alrendszereinek bankszámlarendjét, bankszámlavezetési, pénzellátási, költségvetési befizetési és költségvetési pót- és letéti kezelés rendjét, tervezési, beszámolási és adatszolgáltatási kötelezettségét;

b) a költségvetési szervek tervezési, beszámolási és pénzellátási rendszerét, gazdálkodásának, számvitelének, nyilvántartásának, az államháztartási információs és számviteli rendszerének és ezen belül a 116. §-ban említett mérlegek tartalmának részletes szabályait;

c) az egyes állami feladatokat is ellátó - az államháztartáson kívüli - szervek esetében a támogatás nyújtása, valamint a felhasználás és beszámolás feltételeit;

cs) a részben vagy egészben az Európai Unió strukturális, illetőleg kohéziós alapjaiból finanszírozott programokat lebonyolító és ellenőrző szervek feladat- és hatáskörére, a programokkal kapcsolatos tevékenységére vonatkozó részletes szabályokat;

d) a költségvetési szervek egyes típusai - ideértve a felsőoktatási intézményeket, a fegyveres erőket, a nemzetbiztonsági szolgálatokat, a rendvédelmi szerveket, a külképviseleteket, a Magyar Tudományos Akadémia nem gazdasági társaság formájában működtetett intézményeit és a társadalombiztosítási költségvetési szerveket -, valamint a társadalombiztosítási pénzügyi alapok költségvetése tervezésének, pénzellátásának, előirányzat-felhasználásának, kincstári gazdálkodásának és nyilvántartásának - e törvény előírásaival összehangolt - sajátosságainak megfelelő szervezeti és eljárási rendjére vonatkozó, a kincstári rendszer általános szabályaitól eltérő részletes szabályait, továbbá a 36. § (2) bekezdésében meghatározottak létszámnormáit;

e) az állam által - jogszabályban vagy szerződésben - vállalt kezesség (garancia, helytállás) előkészítésének és a kezesség beváltásának eljárásrendjét, egyszerű kezesség esetén a kezessel szembeni jogérvényesítés feltételeit;

f) a kincstári gazdálkodás és az előirányzat-gazdálkodás részletes szabályait;

g) a készpénzkimélő fizetési eszközök bevezetésének és alkalmazásának a kincstári körre vonatkozó szabályait;

h) az államháztartási könyvvezetési és beszámolóképzési kötelezettség részletes szabályait;

i) a költségvetési szervek alapításának, típusai és jogállása megválasztásának, átalakításának, megszüntetésének részletes szabályait és eljárásrendjét, ideértve a 91/A. §-ban szabályozott eljárást is;

j) az államháztartás alrendszerei vonatkozásában a vagyonyilvántartás részletes szabályait;

k) az államháztartás alrendszereiből nyújtott támogatásokkal összefüggő számadási kötelezettség részletes szabályait;

l) az államháztartás alrendszereinek felajánlott külföldi segélyek és adományok és ezek felhasználásának információs rendszerét;

m) a kincstári vagyona vonatkozóan a 104-109/K. §-okban foglaltak végrehajtásának részletes szabályait, ideértve a vagyon nyilvántartásának, értékesítésének, hasznosításának szabályait is;

n) a 18/C. § (7) bekezdés szerinti díj mértékeit és részletes szabályait;

o) az áruk, szolgáltatások és anyagi értéket képviselő jogok behozatalánál alkalmazható piacvédelmi intézkedéseket, valamint a dömpingellenes és az értékkiegyenlítő vámokra vonatkozó előírásokat;

p) a kincstár körbe tartozók kötelezettségvállalásai és követelés-előírásai, valamint kiadások és bevételek várható teljesülésének a Kincstár részére történő bejelentésére vonatkozó előírásokat;

q) a Honvédelmi Minisztérium bevételei teljesítésének, kezelésének és befizetésének rendjét;

r) a kincstári biztos és az önkormányzati biztos kijelöléséhez kapcsolódó, jogállásával, hatáskörével összefüggő részletes szabályokat és a helyi önkormányzatok tartozás-állományának rendezéséhez kapcsolódó, a 98. § (6) bekezdése szerinti előírásokat;

s) a Kincstár által közvetlenül finanszírozott, program(projekt)-finanszírozás körébe tartozó fejezeti kezelésű előirányzatok és központi beruházások, valamint a kifizetésre kerülő társadalombiztosítási ellátások és a munkaadókat terhelő járulékok összegének az előirányzat-felhasználási keret megállapításánál történő számításba vételét;

t) az alapok és a hasonló vagy kapcsolódó célú, rendeltetésű fejezeti kezelésű előirányzatok összehangolt felhasználásának, illetve a határon túli támogatások eltérő szabályozásának rendjét, továbbá az Európai Unió Strukturális Alapjai és a Kohéziós Alap támogatásai pénzügyi lebonyolításának és ellenőrzésének részletes szabályait;

u) a folyamatba épített, előzetes és utólagos vezetői ellenőrzés, valamint a belső ellenőrzés részletes szabályait;

v) az állami támogatási programokra és az egyedi állami támogatásokra vonatkozó szabályozásoknak az Európai Közösségek versenyjogi szabályaival való összehangolása rendjét, beleértve az intézményi és az eljárási szabályokat;

w) a 13/A. § (4)-(7) bekezdésének, a 91/A. § és a 94. § (4) bekezdésének, valamint a 102. § (4)-(6) bekezdésének és (11) bekezdésének végrehajtási szabályait;

x) a kiadások azon típusait és nagyságrendjét, melyre vonatkozóan a kötelezettségvállalás - ide nem értve a Kormány irányítási és felügyeleti jogkörébe nem tartozó szervek kötelezettségvállalásait - a pénzügyminiszter jóváhagyásával történhet;

xa) az államháztartás alrendszerei és a közvállalkozások közötti pénzügyi átláthatóság megteremtésének feltételrendszerét, valamint a feltételrendszert meghatározó jogszabályban előírt kötelezettségek elmulasztása vagy nem megfelelő teljesítése esetén kiszabható bírság mértékét és részletes szabályait;

y) a 12/B. § szerinti állami kötelezettségvállalások meghatározásának részletes szabályait, valamint a rájuk vonatkozó korlátozás betartását biztosító eljárásrendet, a pénzügyminiszter és az egyes fejezetek ezzel kapcsolatos feladatait;

z) a 114. § (2) bekezdésében foglalt feladatokkal összefüggésben a kormányzati szektor statisztikai fogalmába tartozó, államháztartáson kívüli szervezetek éves és évközi adatszolgáltatási rendjét;

zs) a 64/A-64/D. §-ok szerinti felülvizsgálati eljárás részletes szabályait, különösen a helyszíni felülvizsgálat és az annak során készülő jegyzőkönyv tartalmát, a befizetésre, illetve visszafizetésre vonatkozó határidőket, a határozathozatal tartalmi és formai követelményeit.

(3) A költségvetési szervek - kivéve a helyi önkormányzatok és az általuk felügyelt költségvetési szervek, továbbá a társadalombiztosítás által felügyelt költségvetési szervek - hitelállományát a központi költségvetéshez tartozó államadóssággként kell nyilvántartani és 1992. január 1-jétől egységesen kell kezelni.

(4) Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter arra, hogy

a) a kincstári rendszer működésének, a kincstári gazdálkodásnak a részletes szabályait; az előirányzat-gazdálkodás, az előirányzat-felhasználás és a felhasználás ütemezésének, a bevételek fogadásának és a kiadások teljesítésének, valamint a készpénzellátmányok felvételének és elszámolásának kincstári rendjét, ezen belül az országgyűlési képviselők tiszteletdíjáról, költségterítéséről és kedvezményeiről szóló 1990. évi LVI. törvényben biztosított működési keret vonatkozásában az általánostól eltérő, a képviselőcsoportok gazdálkodási önállóságát megtartó módon,

b) az államháztartás bevétel-előírási és kötelezettségvállalási rendjét, pénzellátási- és bankszámlarendjét, a munkabér és egyéb járandóságok számfejtési és folyósítási rendjét, a költségvetési tervezés, az előirányzat-módosítás, az adatszolgáltatás és a beszámolás rendjét,

c) - az Állami Számvevőszék véleményének kikérésével - az államháztartás körébe tartozó egyéb szervek, az előirányzattal rendelkező jogi személyiséggel nem rendelkező költségvetési egységek költségvetési gazdálkodásának számviteli rendjét, az államháztartás alrendszeréből támogatásban részesülő államháztartáson kívüli szervezetek esetében a támogatás elszámolásának számviteli rendjét, valamint a Kincstár számviteli rendjét,

d) az 1995. évi pénzmaradvány és eredmény rendezését a kincstári rendszerbe tartozó kör esetében,

e) az államháztartás osztályozási rendjének és a 116. §-ban említett mérlegek összeállításának részletes szabályait,

f) a 18/C. § (7) bekezdésében foglalt számlanyitási engedélyezésének részletes szabályait,

g) e törvény 40. §-a alapján a költségvetési törvényben meghatározott egyes előirányzatoknál a jóváhagyottól való - külön szabályozott módosítás nélküli - eltérés rendjét,

h) a 64/A-64/D. §-ok szerinti felülvizsgálati eljárás egyes támogatásfajtákra vonatkozó részletes módszereit

i) a központi költségvetési szervek működési feltételeinek, teljesítményeinek folyamatos figyelemmel kísérése, vizsgálata érdekében a fejezet felügyeletét ellátó szervekkel együttesen feladat- és teljesítménymutatókat, költségnormákat dolgozzon ki, és azokat együttes

j) a 102/A. §-ban meghatározott előleg folyósításának részletes szabályait
rendeletben szabályozza.

(5) Felhatalmazást kap a gazdasági és közlekedési miniszter és a pénzügyminiszter, hogy együttes rendeletben szabályozza a törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződésekben nem szabályozott vámtételek kialakítását, módosítását, átmeneti időre történő csökkentését a törvényben szabályozott feltételek alapján és a nemzetközi kötelezettségeinkkel összhangban.

(6) Felhatalmazást kap a feladatkör szerint illetékes miniszter, hogy a pénzügyminiszterrel és az igazságügyminiszterrel együtt rendeletben szabályozza a részben vagy egészben az Európai Unió strukturális, illetőleg kohéziós alapjaiból finanszírozott programokat lebonyolító szervezeteknek a támogatást igénylőkkel kapcsolatos feladatait, eljárásait.

(7) Felhatalmazást kap az európai ügyekért felelős tárca nélküli miniszter, a regionális fejlesztésért és felzárkóztatásért felelős tárca nélküli miniszter, a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter, a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter, a gazdasági és közlekedési miniszter és a környezetvédelmi és vízügyi miniszter, hogy az Európai Unió Strukturális Alapjaiból finanszírozott Operatív Programok és a Kohéziós Alap előirányzatai tekintetében együttes rendeletben szabályozza a 11/A. § (3) bekezdésében előírt vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettség lebonyolításának részletes rendjét.

(8) Felhatalmazást kap a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter, hogy rendeletben megállapítsa a rendezett munkaügyi kapcsolatok e törvényben meghatározott feltételeinek igazolására alkalmas iratok körét.

125. § (1) 1993. április 1-jétől csak e törvény szerint létrehozott alap működhet.

(2) A törvény hatálybalépésekor működő letéti számlákat felül kell vizsgálni, és az e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott feltételek mellett meg kell szüntetni.

126. §

127. § A társadalmi szervezetek kezelői jogának megszüntetéséről szóló, többször módosított 1990. évi LXX. törvény hatálya alá tartozó vagyona e törvény kincstári vagyona vonatkozó rendelkezéseit nem kell alkalmazni.

128-129. §